ב"ה

אין ליכט
פון תורה

ספר

משניות

מסכת

כריתות

בלשון הקודש
ואידיש

286

הוצאת אמונה
ברוקלין נוא יארק,
שנת תשמ"ו לפ"ק

בעזרת השם יתברך

ספר
משניות
מסכת כריתות

עם פירוש הנשר הגדול רבינו עובדיה מברטנורא

והוספנו גם כן פירוש המשנה בלשון אשכנז עברי טייטש
בשולי היריעה המפרש ומבאר כל דברי רבותינו ז״ל
בעלי המשנה בקיצור נמרץ, עם פירוש הרע״ב, למען
יבינו כל עם בני ישראל את התורה שבעל פה הנמסרה
לנו על הר האלקים על ידי משה נביאו נאמן ביתו.

והתועלת הפירוש ועל מה ראינו על ככה לעשות את
הפירוש הזה כבר מלתנו אמורה והודענו זאת בשבטי
ישראל על ידי המודעה אשר הוספנו בלשון הקודש וגם על
עברי טייטש, גם נדפסה הקדמה בהתחלת כרך א׳.

❖

הוצאת אמונה

ברוקלין נוא יארק, שנת תשמ״ו לפ״ק

ספק . תשרף . רבי יהודה אומר יטילנה לאמה . כל הנשרפין לא יקברו . וכל הנקברים . לא ישרפו . רבי יהודה אומר אם רצה להחמיר על עצמו לשרוף את הנקברים . רשאי . אמרו לו אינו מותר לשנות :

יסוי כשאר קדשים פסולים : יטילנה לאמה . ומת שמים שיהא עוברת בעזרה ויוצאת לנחל קדרון ואיידי דעוף רך הוא מתמקמק ויוצא קלוה שמים : כל הנשרפין לא יקברו . דלמא יפר איניש ומשכח להו ואכיל להו : וכל נקברים לא ישרפו . משום דכל הנקברים אפרן אסור . וכל הנשרפין כגון חמץ ותרומה נלאים אפרן מותר להגוס בגדים . וכן כל הנשרפין דהקדש נמי אפרן מותר . חוץ מתרומת דשן דכתיב ביה רחמנא (שם ו) ושמו אצל המזבח . ותניא ושמו בנחת . ושמו כולו ושמו שלא יפזר : רבי יהודה אומר כו' . ואין הלכה כר' יהודה בכל הפרק תלתא בבי דמתני' :

סליק מסכת תמורה

מסכת כריתות

שלשים ושש כריתות בתורה . הבא על האם . ועל אשת האב ועל הכלה . הבא על זכור ועל הבהמה והאשה המביאה את הבהמה עליה . הבא על אשה

שלשים ושש כריתות . לענוש במזיד כלא ההתראה : הבא על אשה ובתה . בת

ען אויף דעם מזבח . אונ די טויב פֿאר ברענגט מען . רבי יהודה זאגט (יטילנה לאמה) ען זאל די טויב אריין ווארפֿן אין דעם קוואל וואסער וואס גייט דורך די עזרה (כל נשרפים לא יקברו) די אלע זאכען וואס דער דין איז מען זאל זייא פֿאר ברענגען . אר מען זייא ניט בגראבען . טאמער וועט איינער אויף גראבען אונ וועט דאס עסען ל הנקברים לא ישרפו) אונ די אלע זאכען וואס דער דין איז מען זאל זייא ראבען . טאר מען זייא ניט פֿאר ברענגען . טאמער וועט מען הנאה האבען פֿון די ש . רבי יהודה זאגט (אם רצה להחמיר על עצמו לשרוף את הנקברים רשאי) אויב יגער וויל אויף זיך שווערער מאכען דעם איסור . אונ וויל פֿאר ברענגען די וואס ן דארף בגראבען . מעג ער (אמרו לו) האבען די חכמים גיזאגט צוא רבי יהודה ינו מותר לשנות) מען טאר ניט ענדערין . ווארום די וואס מען בגראבט אפילו זייא רין פֿאר פֿוילט אונ ווערין ערד טאר מען ניט הנאה האבען פֿון זייערע ערד . אונ אז ן וועט זייא פֿאר ברענגען וועט מען מיינען אז זייער דין איז מען זאל זייא ר ברענגען . וועט מען הנאה האבען פֿון זייער אש . אונ אין אמת איז זייער אש אסור :

א א (שלשים ושש כריתות בתורה) אין דער תורה שטייט זעקס אונ דרייסיג עבירות וואס עס קומט אויף זייא כרת (הבא על האם) אז איינער איז מזנה ט זיין מוטער (ועל אשת האב) אדער מיט זיין פֿאטערס ווייב זיין שטיף מוטער) (ועל לה) אדער מיט זיין שנור (הבא על הזכור) אדער ער איז מזנה מיט אזכר (ועל המה) אדער מיט אבהמה (והאשה המביאה את הבהמה עליה) אדער אאשה האט ראכט אבהמה אזכר אויף זיך . אונ די בהמה האט מיט איר מזנה גיוועזן (הבא על ה ובתה) אדער מיט אאשה . וואס איר טאכטער איז זיין ווייב . דאס מיינט מען

ובתה. ועל אשת איש. הבא על אחותו. ועל אחות אביו. ועל אחות אמו. ועל אחות אשתו. ועל אשת אחיו. ועל אשת אחי אביו. ועל הנדה. המגדף והעו"ג והנותן מזרעו למולך. ובעל א"ב. המחלל את השבת. וטמא שאכל את הקדש והבא למקדש טמא. האוכל חלב ודם נותר ופגול. השוחט

בת בתה ובת בנה בכלל. וכן בתו ובת בתו ובת בנו. חמותו ואם חמותו ואם חמיו. כולם בכלל זה: המגדף. מברך את השם: והעובד כוכבים. כדרך עבודתה או המזבח והמקטר והמנסך והמשתחוה אפי' שאין דרך עבודתה בכך: בעל אוב. וידעוני בכלל. שמניחם כלאו אחד נאמרו. ותנא נקט אוב. שהוא ראשון במקרא: והמחלל את השבת. במאת

מלאכות מלאכות ארבעים הסר אחה[…] נותר. קדשים לאחר שעבר […] קדשים שחשב לאכלן חוץ לזמנן או […] השוחט קדשים בחוץ חייב. […] שעלן ד[…] יז) ואל […] מועד נא[…] יחשב […] דם שפ[…] והמעלה […] דכתיב […] יעלה […] זבח. ו[…]

ער האט מזנה געוועזן מיט זיין שוויגער. אדער מיט אאשה. וואס איר טאכטערס טאכטער א[…]
יינט מען מיט זיין שוויגערם מוטער. אדער מיט אאשה. וואס איר זו[…]
איז זיין ווייב. דאס מיינט מען ער האט מזנה געוועזן מיט זיין שוועגערם מ[…]
מיט אאשה. אונ זיא האט געהאט פון איהם אטאכטער. דער נאך האט […]
מזנה געוועזן מיט דיא טאכטער. אדער מיט דיא טאכטערס אטאכטע[…]
איינקל. אדער מיט אאשה. אונ זיא האט געהאט פון איהם אזוהן. […]
מזנה געוועזן מיט דעם זונס אטאכטער. אויף דיא אלע קומט אויך כרתו […]
רע"ב ברייננט »חמותו ואם חמותו ואם חמיו« עיין בסנהדרין פ"ט מ"א (ו[…]
אדער ער איז מזנה מיט אאשה וואס האט אמאן (הבא על אחותו) א[…]
שוועסטער (ועל אחות אביו) אדער מיט זיין פאטערס שוועסטער (ועל אח[…]
מיט זיין מוטערס שוועסטער (ועל אחות אשתו) אדער מיט זיין ווייבס ש[…]
אשת אחיו) אדער מיט זיין ברודערס ווייב (ועל אשת אחי אביו) […]
פאטערס ברודערס ווייב מיט זיין מומע) אדער מיט זיין מוטערס ברוד[…]
זיין מומע) (ועל הנדה) אדער איינער איז בועל אנדה. אפילו זיא איז זיי[ן …]
אז איינער פלוכט גאט (והעובד גלולים) אדער ער דינט עבודת גלולים […]
למולך) אדער גיט פון זיינע קינדער צו דיא עבודת כוכבים מולך וועיין […]
מ"ז) (ובעל אוב) אונ דער וואס מאכט כישוף מיט אוב אדער מיט י[…]
המחלל את השבת) אויב איינער טוהט אמלאכה אום שבת וע[יין …]
גדול) (וטמא שאכל את הקדש) אויב איינער איז געוועזן טמא אונ ער […]
דרבנות (והבא למקדש טמא) אויב איינער איז געוועזן טמא אונ ער איז […]
אין בית המקדש (האוכל חלב ודם) אויב איינער האט געגעסן חלב אד[ער …]
ופגול) אויב ער האט געגעסן נותר אדער פגול ונותר איז. למשל אויב ע[…]
אשטיקל פלייש פון דעם קרבן פסח ביז אין דער פריא. אונ ער הא[ט …]
פלייש געגעסן. דאס הייסט ער האט געגעסן נותר. געבליבענע פליי[ש …]
פיגול איז ועיין זבחים פרק ב משנה ב ג) (השוחט והמעלה בחוץ)
געשאכטן אקרבן אויסער דיא עזרה. אפילו ער האט איהם ניט מקריב […]
ער האט מקריב געוועזן אקרבן אויסער דיא עזרה. אפילו מען האט

והמעלה בחוץ. האוכל חמץ בפסח והאוכל. והעושה מלאכה ביוה״כ. המפטם את השמן. והמפטם את הקטורת. והסך בשמן המשחה. הפסח והמילה במצות עשה: **ב** על אלו חייבים על זדונם כרת. ועל שגגתם חטאת. ועל לא הורע שלהן

מועד לא יביאו ואם שחט והעלה בשוגג . חייב שתי חטאות ׃ והמפטם את שמן המשחה במש״ל כמתכים ובמדת השמן כמו שעשאו משה במדבר . והוא שיעשנו לסוך בו . אבל המפטמו להתלמד או למסרו לצבור . פטור : והמפטם את הקטורת אחד עשר סממני הקטורת . אם לקח מכל אחד מהם כפי משקלו הקצוב בדברי חכמים וערבם כדרך שהיו מערבים הקטורת המקטירים בבית המקדש . חייב כרת . והוא שיעשנו להריח בה . אבל עשאה להתלמד או למסרה לצבור פטור : והסך בשמן המשחה . שעשה משה . שלא כדרך רפואה ומלכות חייב שלא היו נותנים אותו אלא על ראש כ״ג . ואפילו היה בן כ״ג מושחים אותו כאותו שמן שעשה משה במדבר . וממנו מושחים מלכי בית דוד . ואין מושחין מלך בן מלך . אם לא היה בה מחלוקת כמו שמשחו שלמה מפני מחלוקתו של אדוניהו ויואש מפני מחלוקתו של עתליהו . ויהואחז

מפני יהויקים אחיו שהיה גדול ממנו ומ...
הכהנים היו טועים מן השמן על ...
ומושחין בין גבות עיניו כמין כ״י יוניה ומ...
אבל המלכים כמין נזר : הפסח והמילה ב...
עשה ויש בהן כ...
ואין קרבן על ש...
אבל כולהו הכך ...
העשה ניהו וחיי...
על שגגתן קרבן ...
קרבן אלא על ...
דגבי קרבן כ...
(ויקרא ד) וכ...
אחת מכל מ...
ה׳ אבל לא תעשינה: **ב** ועל שגגתן חטא...
שגגה שחייבים עליה חטאת היא כגון ...
על א׳ מן העבירות כסבור שהיא אשתו והיע...
כוכבים שמשתחוה לה כסבור זבות וק...
ונסך אסרה תורה ולא שהשתחוה. והמחלל ...
השבת כסבור חול הוא וכן כל כיוצא ...
שיודע בעיקר האיסור . אלא שנעלם מ...
זה המעשה בעושה . אבל האומר מותר לנ...
דעיקר כל הגוף כגון האומר אין שבת בתו...
אין עבודת כוכבים בתורה לאו שוגג הוא ...
אלא אנוס גמור הוא ופטור : לא הודע . כ...

אין דיא עזרה (האוכל חמץ בפסח) אז ער האט געגעסן חמץ אום פסח (והאו...
והעושה מלאכה ביום הכפורים) אויב ער האט געגעסן אדער געטאהן אמלאכה אום י...
כפור (והמפטם את השמן) אויב איינער האט געמאכט בוימאייל מיט בשמים צו שמיר...
זיך . אזוי וויא משה רבינו האט געמאכט אין משכן (והמפטם את הקטורת) או...
איינער האט געמאכט אזעלכע קטורת צום רייכערין עס זאל שמעקין אזוי וויא ...
איז געוועזן אין משכן אזוי וויא עס שטייט אין דיא סדרה כי תשא (והסך בשמן המשח...
אדער ער האט זיך געשמירט מיט דיא בוימאייל וואס משה רבינו האט געמא...
צום משכן (הפסח והמילה במצות עשה) עס איז אמצוה מען זאל עסין אקרבן פסח...
אונ מען זאל זיך מל זיין . אונ אויב ער האט ניט געגעסין אקרבן פסח . אדער ...
האט זיך ניט מל געוועזן קומט אים כרת : ב (על אלו) אויף דיא אלע עבירות (חייב...
על זדונם כרת) אז מען טוהט דיא עבירות במזיד קומט כרת מזיד הייסט . ער ווי...
אז מען טאהר ניט טאהן דיא זאך . אונ ער טוהט יא . למשל . ער וויים אז היינ...
איז שבת . אונ מען טאר ניט שרייבין אום שבת . אונ ער שרייבט יא (ועל שגג...
חטאת) אונ אז מען טוהט דיא עבירות בשוגג דארף מען ברייניגען אקרבן חטא...
ושוגג הייסט . למשל . ער וויים אז מען טאר ניט שרייבין אום שבת . נאר ער האט פא...
געסין אז היינט איז שבת . ווען ער ווערט דער וואוסט אז ער האט געשריבען שבת...
דארף ער ברייניגען אקרבן חטאת) (ועל לא הודע שלהן אשם תלוי) אונ אויב ער ווי...

ניט

אשם תלוי. חוץ מן המטמא מקדש וקדשיו. מפני שהוא בעולה ויורד, דברי ר״מ. וחכ״א אף המגדף. שנא (במדבר טו) תורה אחת יהיה לכם. לעושה בשגגה. יצא מגדף שאיני עושה מעשה

שני זיתים אחד של חלב ואחד של נותר אכל א׳ מהם ואינו יודע איזה מהן אכל. אשתו ואחותו עמו בבית. בא על אחת מהן ואינו יודע על איזו מהן בא: אשם תלוי. לפי שבא על ספק קרוי אשם תלוי שתולה ומגין עליו מקיסורים ואינו מכפר שאם נודע אליו אח״כ בבירור שחטא מביא חטאת קבועה: המטמא מקדש וקדשיו שנכנס למקדש כשהוא טמא או אכל קדשים בטומאה: מפני שהוא בעולה ויורד. ואין אשם תלוי בא אלא על דבר שזדונו כרת ושגגתו חטאת קבועה והאי הוי ושגגתו בעולה ויורד אין בלא הודע שלו אשם תלוי: אף המגדף. אין מביאין על שגגתו חטאת. ועל לא הודע שלו נמי אין חייבים אשם תלוי דרחמנא אמר גבי חטאת לעושה בשגגה פרט למגדף שאין בו מעשה. והלכה כחכמים

נ׳ט. אויב ער האט גיטאהן אעבירה. אדער ניין. למשל. עס איז גילעגין צוויא שטיקער פעטס. איינס איז גיוועז שמאלץ. אונ איינס איז גיוועז חלב. אונ ער האט גיגעסין איין שטיק. אונ ער וויים ניט וועלכע ער האט גיגעסין. דיא שמאלץ אדער דיא חלב. דארף ער ברייגגען אקרבן אויף דעם ספק. אונ אויב ער וועט אמאהל וויסען אז ער האט טאקי גיגעסין דיא חלב. וועט ער ברייגגען נאך אמאהל אקרבן. אחטאת (חוץ מן המטמא מקדש וקדשיו) נאר אויב איינער איז אריין גיגאנגען אין בית המקדש אדער ער האט גיגעסין אקרבן. דער נאך האט ער גיפונען אז ער איז טמא. אונ ער וויים ניט אויב דיא טומאה איז גיווארין דער נאך וויא ער איז שוין ארוים גיגאנגען פון בית המקדש. אדער דער נאך וויא ער האט שוין אפ גיגעסין דיא קדשים. אדער דיא טומאה איז גיווארין פריער אונ ער איז גיוועז אין בית המקדש ווען ער איז גיוועזן טמא. אדער ער האט גיגעסין קדשים ווען ער איז גיוועזן טמא. דארף ער ניט ברייגגען קיין אשם תלוי (מפני שהוא בעולה ויורד) ווייל אז ער וועט וויסען געווים אז ער איז גיוועזן טמא ווען ער איז גיוועזן אין בית המקדש. אדער ווען ער האט גיגעסין דיא קרבנות. אונ ער וועט דארפין ברייגגען אחטאת. איז ניט אוים גיזעצט וואס פאר אקרבן חטאת ער זאל ברייגגען. אבייכער ברייגגט אשעפס אונ אארעמער ברייגגט טויבין. דריבער זאל ער אויף דעם ספק נאר ניט ברייגגען קיין קרבן. ווארום מען דארף אנדערש ניט ברייגגען אאשם תלוי נאר אויף אזא אעבירה וואס איר קרבן חטאת איז גלייך. בייא רייך אונ ארעם (דברי רבי מאיר) אזוי זאגט רבי מאיר (וחכמים אומרים) אונ דיא חכמים זאגין (אף המגדף) אז איינער פלוכט גאט בשוגג. דארף ער ניט ברייגגען קיין קרבן חטאת. אונ אויף אספק דארף ער ניט ברייגגען קיין אשם תלוי (שנאמר) ווארום עס שטייט אין פסוק (תורה אחת יהיה לכם לעושה בשגגה) איין דין זאל זיין בייא אייך בייא אלע עבירות אז מען טוהט אעבירה בשוגג. זאל מען ברייגגען אקרבן חטאת. זאגן די חכמים ווייל עס שטייט "לעושה" אז ער טוהט. אזוי אעבירה וואס זיא ווערט "גיטאהן" בשוגג. דארף מען ברייגגען אקרבן חטאת (יצא מגדף שאינו עושה מעשה) אויסער אז איינער פלוכט גאט בשוגג. דארף ער ניט ברייגגען קיין קרבן חטאת. ווייל ער האט דאך דיא עבירה ניט "גיטאהן" נאר

כחכמים: ג כמין בהמה חיה ועוף. הואיל ונאמרה בהן יצירה כאדם. ואין הלכה כר״מ: סנדל. ולד הוא אלא שנפחתה צורתו ולשון כ״דל שאלו. ודל כך מצאתי. ורבותי פירשו

תני וכן שפחה שהפילה... הפילה. אם צורת אד... ותגבים ופטורה. מביאה... לעולם ואחד לחטאת.

מעשה: ג יש מביאות קרבן ונאכל. ויש מביאת ואינו נאכל. ויש שאינן מביאות. אלו מביאות קרבן ונאכל המפלת כמין בהמה חיה ועוף דברי ר״מ. וחכמים אומרים עד שיהא בו מצורת האדם. המפלת סנדל או שליא. ושפיר מרוקם. והיוצא מחותך. וכן שפחה שהפילה. מביאה קרבן ונאכל: ד אלו מביאות ואינו נאכל. המפלת ואין ידוע מה הפילה. וכן שתי נשים שהפילו אחת ממין פטור.

שהיא חתיכת בשר עשויה כצורת סנדל ורגילה לבא עם ולד: שליא. שאין שליא בלא ולד: שפיר מרוקם. עור שהולד מרוקם בו שיש בתוכו צורת אברים קטנים. ולפי שעשוי כשפופרת של ביצים קרוי שפיר: וכן שפחה שהפילה. דסד״א כי קאמרי׳ כל מצות שהאשה חייבת בהם עבד חייב בהם. ה״מ מצות שוות באיש ובאשה אבל יולדת דבנשים איתא ובעבדים ליתא אימר לא תחייב שפחה להכי

דמה לא חשיב אכילה: ה... במחבוא: אחת מין פטו... ואחת מין חובה. סנד...

...ער האט גירעט. אונ רידין הייסט ניט גיטאהן: ג (ויש מביאות ק... ברייגגען אקרבן אונ מען עסט דעם קרבן (ויש מביאות ואינו נאכל) ... אקרבן אונ מען עסט ניט דעם קרבן (ויש שאינן מביאות) אונ ... קיין קרבן (אלו מביאות קרבן ונאכל) דיא מענטשין ברייגגען קרבנו... (המפלת כמין בהמה חיה ועוף) אויב אאשה האט מפיל גיוועז א... אוים אזוי וויא אבהמה. אדער אזוי וויא אחיה. אדער אזוי ווי... ברייגגען אקרבן. אונ מען עסט דעם קרבן דברי רבי מאיר) (וחכמים אומרים) אונ דיא חכמים זאגין (עד שיהא בו מצורת האדם) ... עסין דעם קרבן סיידין דער נפל זעהט אוים אזוי וויא אמענטש ... אאשה האט מפיל גיוועז אשטיקעל פלייש וואס איז גימאכט אזוי ... אדער אזוי וויא אביטיל (שפיר מרוקם) אדער זיא האט מפיל גי... גימאכט אזוי וויא אדער. אונ אינוויינג איז גיוועבט אזוי וויא ק... מחותך) אדער דאס קינד איז ארוים גינאנגען פון דיא אשה שטי... קינד צוא שניטען אויף שטיקער בייא דיא מוטער אין בויך (וכן... אויב אשפחה כנענית האט מפיל גיוועז. איז אויך דער דין אזוי וו... מפיל (מביאה קרבן ונאכל) זיא דארף ברייגגען אקרבן אונ מע... ד (אלו מביאות ואינו נאכל) דיא מענטשין ברייגגען אקרבן אונ מ... (המפלת ואין ידוע מה הפילה) אויב אאשה האט מפיל גיוועז אונ מ... האט מפיל גיוועז (וכן שתי נשים שהפילו) אויב צווייא ווייבע... (אחת ממין פטור) איינע האט מפיל גיוועז אזוי אזאך וואס מע...

מין חובה - מביאים כל אחת שתי נאכל: אימתי. אינו נאכל : . שהביאו קינהן לכהן והלכו יכולים להתכות. אבל אם שתיהן אבל הכא דכי קא מייתן נשים קרבן לאשתרויי באכילת קדשים הוא. מייתין ומתניין ואין הלכה כר׳ יוסי : ה גנונים. גוונים. ואני שמעתי כמין תולעים : המפלת יום ארבעים.

ג.מביאות ומתנות הכייבת. [ומ:קך אם את אי הוא חול קן] רב ונאכל בבא על אי מועיל

ואחת ממין חובה. א״ר יוסי אימתי בזמן שהלכו זו למזרח וזו למערב. אבל אם היו שתיהן עומדות כאחת. מביאות קרבן ונאכל: ה אלו שאינן מביאות המפלת שפיר מלא מים מלא דם מלא גנונים. המפלת כמין דגים וחגבים שקצים ורמשים. המפלת יום ארבעים ויוצא דופן. ר״ש מחייב

דעד שיעברו ארבעים יום להריונה הוי מיא בעלמא: רבי שמעון מחייב ביוצא דופן. דכתיב (שם יב) ואם נקבה תלד. והוה ליה למכתב ואם נקבה היא. אלא ריבה לה לידה אחרת. ומאי היא יוצא דופן. ותנא קמא סבר

ויקרא ד) או הודע אליו חטאתו . אמר קרא (שם) אשה כי תזריע וילדה עד

אחת ממין חובה) אונ איינע האט מפיל געוועז אזוי אזאך וואס מען דארף קרבן . אונ מען וויים ניט וועלכע אשה דארף ברייגגען אקרבן . ג דארף ניט ברייגגען אקרבן . דארף יעדער אשה ברייגגען א ברייגגט צוויא טויבין אונ דיא ברייגגט צוויא טויבין גאר מען טאר יא טויבין (אמר רבי יוסי) האט רבי יוסי געזאגט (אימתי) ווען זאגין מיר נות פון דיא צוויא ווייבער ווערין ניט געגעבין (בזמן שהלכו זו למזרח וזו דיא ביידע ווייבער האבין געגעבין זייערע קרבנות צום כהן אונ זייא זענגען ין אשה אין מזרח זייט וועלט. אונ איין אשה אין מערב זייט וועלט דאס דיא ביידע ווייבער זענען ווייט איינע פון דיא אנדערע (אבל אם היו ות כאחת) אבער אז ביידע ווייבער זענען דא (מביאות קרבן ונאכל) ע ווייבער איין קרבן בשותפות . אונ זאגין איינע צו דיא אנדערע . אויב ברייגגען אקרבן . אונ איך ניט. זאל זיין דער קרבן פון ביינעטוועגין . אונ ינק איך דיר . אונ אויב איך דארף ברייגגען אקרבן . ניט דוא. זאל זיין אר מיר . אונ דיין חלק שיינקסטו מיר . אונ דעם קרבן מעג מען עסין ׳ ין מביאות) דיא ווייבער ברייגגען ניט קיין קרבן (המפלת שפיר מלא מים) איז מפיל אהויט אזוי וויא אדער פול מיט וואסער (מלא דם) אדער פול לא גנונים) אדער פול מיט ווערעם (המפלת כמין דגים וחגבים שקצים ער זיא איז מפיל אזוי אזאך וואס זעהט אויס אזוי וויא פיש . אדער אזוי קען . אדער אזוי וויא אנדערע לעבעדיגע זאכין וואס קריכען אויף דיא ת יום ארבעים) אדער זי הט מפיל געוועז דעם פערציגסטין טאג פון די טבילה . ט געטהארין קיין קינד עס איז נאך אזו ווי וואסער (ויוצא דופן) אדער מען האט זען דעם בויך פון דיא אשה אונ מען האט ארויס גינומען דאס קינד. אויף אבין ברייגגט ניט דיא אשה קרבנות (רבי שמעון מחייב ביוצא דופן) רבי ו אויב מען האט אויף געשניטען דעם בויך פון דיא אשה אונ מען האט ען דאס קינד . מוז דיא אשה ברייגגען אקרבן אזוי וויא אלע געווינערנם :

שתלד ממקום שמזרעת: ן המפלת לאור שמונים ואחד. שילדה נקבה. וליל שמונים וא' פתיחה הראוים למתר לסביא כפרתה. הפילה: ב"ש פוטרים מן הקרבן מלידה שנית. אע"ג דלאחר מלאת היא הואיל ולילה היא ולא [ילאה בשעה הראויה] לקרבן. דלילה מחוסר זמן קרבן היא דכתיב ויקרא ;) ביום לוותו הלכך לענין קרבן כתוך מלאת דמיא:

ביוצא דופן: ן המפלת אור לשמני
ואחד. ב"ש פ טרין מן הקרבן. וב"
מחייבים. אמרו ב"ה לב"ש. מא
שנא אור לשמונים ואחד. מיו
שמנים ואחד. אם שוה לו לטומא
לא ישוה לו לקרבן. אמרו להם ב"
לא. אם אמרתם המפלת יום שמוני

מאי שנא אור לשמונים ואחד כיום שמונים ואחד. דודאי חייבת קרבן על הנפל שהפיל
לד"ה הואיל ואחר מלאת הפילה: אם שוה לו לטומאה. שהרי אתם מודים שבשקיעת החמ

ן (הַמַּפֶּלֶת אוֹר לִשְׁמוֹנִים וְאֶחָד) דֶער דִין אִיז אַז אַאִשָּׁה הָאט גִיבָּאהֶרִין אַנְקֵבָה. א
זִיא טְמֵא פֶערְצֶעהֶן טָאג. דֶער נָאךְ צֵיילְט זִיא זֶעקְס אוּנ זֶעכְצִיג טֶעג. דִיא גַאנְצֶ
זֶעקְס אוּנ זֶעכְצִיג טֶעג אֲפִילוּ זִיא זֶעהְט אִין זִייא בְּלוּט. אִיז זִיא אוֹיךְ טָהוֹר. נָא
אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ טָאר זִיא נִיט אַרַיין גֵיין. אוּנ קָדָשִׁים טָאר זִיא נִיט עֶסִין. צוּזַאמֶ
אִין אַכְצִיג טֶעג. דִיא נַאכְט וָואס נָאךְ דֶעם אַכְצִיגְסְטֶען טָאג. אִיז זִיא זִיךְ טוֹבֵל
אוֹיף מָארְגִין דֶעם אֵיין אוּנ אַכְצִיגְסְטֶען טָאג. בְּרֵיינְגְט זִיא קָרְבָּנוֹת. נָאךְ דִיא קָרְבָּנוֹ
מֶעג זִיא שׁוֹין אַרַיין גֵיין אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אוּנ מֶעג שׁוֹין עֶסִין קָדָשִׁים. זָאגְט דִי
מִשְׁנָה אוֹיבּ דִיא אִשָּׁה אִיז מְעוּבֶּרֶת גִיוָוארִין אִין דִיא זֶעקְס אוּנ זֶעכְצִיג טֶעג. אוּנ דִי
נַאכְט וָואס נָאךְ דֶעם אַכְצִיגְסְטֶען טָאג. וָואס גִיהֶער צוּם אֵיין אוּנ אַכְצִיגְסְטֶען טָא
הָאט זִיא מַפִּיל גִיוֶועְן אַקִינְד (בֵּית שַׁמַּאי פּוֹטְרִין מִן הַקָּרְבָּן) בֵּית שַׁמַּאי זָאגִין דֶע
נָאךְ אַז זִיא וֶוערְט טָהוֹר פוּן דֶעם אַנְדֶערִין קִינְד דַארְף זִיא נָאר בְּרֵיינְגֶען אֵיין קָרְבָּ
(בֵּית הִלֵּל מְחַיְּיבִים) אוּנ בֵּית הִלֵּל זָאגִין זִיא דַארְף בְּרֵיינְגֶען צְווייא מָאהְל קָרְבָּנוֹת
אוֹיף דֶעם עֶרְשְׁטִין קִינְד אוּנ אוֹיף דֶעם אַנְדֶערִין קִינְד (אָמְרוּ בֵּית הִלֵּל לְבֵית שַׁמַּא
הָאבִּין בֵּית הִלֵּל גִיזָאגְט צוּ בֵּית שַׁמַּאי (מַאי שְׁנָא אוֹר לִשְׁמוֹנִים וְאֶחָד מִיּוֹם שְׁמוֹנִ
וְאֶחָד) פַאר וָואס אַז זִיא אִיז מַפִּיל דֶעם אֵיין אוּנ אַכְצִיגְסְטֶען טָאג בַּייא טָאג
אֵיידֶער זִיא הָאט גִיבְּרַאכְט דִיא קָרְבָּנוֹת. דַארְף זִיא בְּרֵיינְגֶען אוֹיף דֶעם אַנְדֶער
קִינְד אוֹיךְ אַקָרְבָּן. אוּנ אַז זִיא אִיז מַפִּיל דִיא נַאכְט וָואס גִיהֶער צוּם אֵיין אוּנ אַכְצִיגְסְטֶען טָא
דַארְף זִיא נִיט בְּרֵיינְגֶען קֵיין קָרְבָּן אוֹיף דֶעם אַנְדֶערִין קִינְד (אִם שָׁוָה לוֹ לְטוּמְאָה או
דִיא נַאכְט וָואס גִיהֶער צוּם אֵיין אוּנ אַכְצִיגְסְטֶען טָאג. אִיז גְלַייךְ צוּם אֵיין אוּנ אַכְצִיגְסְטֶע
טָאג. גֶעגִין טוּמְאָה. אוֹיבּ זִיא זֶעהְט בְּלוּט דִי נַאכְט וָואס גִיהֶער צוּם אֵיין אוּנ אַכְצִיגְסְטֶ
טָאג. אִיז זִיא טְמֵאָה. גְלַייךְ וִויא זִיא וָואלְט גִיזֶעהְן דִיא בְּלוּט דֶעם אֵיין אוּנ אַכְצִיגְסְטֶ
טָאג בַּייא טָאג (לֹא יִשְׁוֶה לוֹ לְקָרְבָּן) זָאל נִיט גְלַייךְ זַיין דִיא נַאכְט וָואס גִיהֶער צ
אֵיין אוּנ אַכְצִיגְסְטֶען טָאג. צוּ דֶעם אֵיין אוּנ אַכְצִיגְסְטֶען טָאג בַּייא טָאג. גֶעגִין דִי
קָרְבָּנוֹת. אַזוֹי וִויא אַז זִיא אִיז מַפִּיל דֶעם אֵיין אוּנ אַכְצִיגְסְטֶען טָאג בַּייא טָא
דַארְף זִיא בְּרֵיינְגֶען פַאר דֶעם אַנְדֶערִין קִינְד אוֹיךְ אַקָרְבָּן. אַזוֹי אַז זִיא אִיז מַפִּ
דִיא נַאכְט וָואס גִיהֶער צוּם אֵיין אוּנ אַכְצִיגְסְטֶען טָאג. דַארְף אוֹיךְ זַיין דֶער דִין אַז ז
זָאל בְּרֵיינְגֶען אַקָרְבָּן אוֹיף דֶעם אַנְדֶערִין קִינְד אוֹיךְ (אָמְרוּ לָהֶם בֵּית שַׁמַּאי ל
הָאבִּין בֵּית שַׁמַּאי גִיזָאגְט צוּ בֵּית הִלֵּל. עֶס אִיז נִיט גְלַייךְ דִיא נַאכְט וָואס גִיהֶער צ
אֵיין אוּנ אַכְצִיגְסְטֶען טָאג. צוּ דֶעם אֵיין אוּנ אַכְצִיגְסְטֶען טָאג בַּייא טָאג (אִם אֲמַרְתֶּ

המפלת

כריתות פרק א

ואי. שכן יצאה בשעה שהיא ראויה של יום שמונים כלו ימי טוהר שלה ואם
להביא בה קרבן. תאמרו בהמפלת לאחס
אור לשמנים ואחד שלא יצאה בשעה שהיא ראויה להביא בה קרבן. אמרו
להן ב״ה. והרי המפלת יום שמנים ואחד שחל להיות בשבת. תוכיח.
שלא יצא בשעה שהיא ראויה להביא בה קרבן. וחייבת בקרבן. אמרו להם
ב״ש. לא. אם אמרתם במפלת יום שמונים וא׳ שחל להיות בשבת. שאף
ע״פ

אונ דעם איין איז מפיל דעם איין אונ
המפלת יום שמונים ואחד) אויב מען האט גיזאגט אז זיא איז מפיל דעם איין אונ
אכציגסטען טאג ביא טאג. דארף זיא ברייננען אקרבן אויף דעם אנדערין קינד
אויך (שכן יצאה בשעה שהיא ראויה להביא בה קרבן) ווייל זיא איז שון ארוס גיגאנגען פון
דעם ערשטן גבורט אונ איז שון גקומען צו די צייט וואס זי הט גקענט ברייננען אקרבן פון דעם
ערשטין קינד. איז שון דר פילט גווארן דיא ערשטע געבורט צייט אין גאנצן. דר נאך אז
זיא האט גיבארין נאך אקינד. אפילו באלד דעם זעלביגען טאג. איידער זיא האט
מקריב גיוועזן דיא ערשטע קרבנות. פון דעסטוועגין דארף זיא פאר דעם אנדערין קינד
ברייננען נאך אמאהל קרבנות (תאמרו בהמפלת אור לשמונים ואחד שלא יצאה בשעה
שהיא ראויה להביא בה קרבן) אבער ביא דיא אשה וואס האט מפיל גיוועזן דיא נאכט
וואס גיהער צום איין אונ אכציגסטען טאג. וואס זיא איז נאך ניט ארוים גיגאנגען
פון דעם ערשטין געבורט. זיא איז דאך נאך ניט גיקומען צוא דיא צייט מען זאל
קענען מקריב זיין איר ערשטין קרבן. איז דאך נאך דיא טעג פון איר ערשטין געבורט
ניט דער פילט גיווארין אין גאנצין. ווילט איר אויך זאגין אז זיא זאל מקריב זיין אויף
דעם אנדערין קינד אבזונדער קרבן. דס הייסט דאך צו זאמען אזוי וויא איין געבורט.
דארף זיין אז זיא וועט איצט טהור ווערין. זאל זיא ברייננען איין קרבן אויף דיא
ביידע קינדער (אמרו להן בית הלל) האבען בית הלל גיזאגט צוא בית שמאי (והרי
המפלת יום שמנים ואחד שחל להיות בשבת תוכיח) אויב אאשה האט מפיל גיוועזן
דעם איין אונ אכציגסטען טאג ביי טאג. אונ דער איין אונ אכציגסטער טאג איז
גיוועזן שבת. דאס וועט אייך בעווייזן אז דער דין איז וויא מיר זאגין (שלא יצאה בשעה
שהיא ראויה להביא בה קרבן) זיא איז דאך נאך ניט ארוים גיגאנגען פון דעם ערשטין
געבורט. זיא איז דאך נאך ניט גיקומען צוא דיא צייט זיא זאל ברייננען אקרבן אויף
דעם ערשטין קינד. ווייל דער טאג איז שבת. אונ שבת איז מען דאך ניט מקריב אירע
קרבנות. פון דעסטוועגין (וחייבת בקרבן) דארף זיא ברייננען אקרבן אויף דעם אנדערין
קינד אויך (אמרו להם בית שמאי לא) האבען בית שמאי גיזאגט צוא בית הלל. עס איז
ניט גלייך. אז זיא איז מפיל דיא נאכט וואס גיהער צום איין אונ אכציגסטען טאג. צוא
וויא איז מפיל דעם איין אונ אכציגסטען טאג ביי טאג. אונ עס איז שבת (אם אמרתם
במפלת יום שמונים ואחד שחל להיות בשבת) אויב איר זאגט ביא דיא אשה וואס איז
מפיל דעם איין אונ אכציגסטען טאג אום שבת. אז זיא דארף ברייננען אויף דעם
אנדערין קינד אבזונדער קרבן (שאף על פי שאינו ראוי לקרבן יחיד) אפילו מען איז ניט
מקריב אום שבת קרבנות פאר איינצעלנע מענטשין. פון דעסטוועגין הייסט זיא איז
ארוים גיגאנגען פון דעם ערשטין געבורט אונ איז גיקומען צוא דיא צייט פון אקרבן

ראתה בליל שמונים ואח' טמאה: הדמים אין מוכיחין. וסדה שאתה אומרים אם זוה לו נטומאה. אלא רואים אסרי שמפלת תוך מלאת בזבחים. אסרי שקרבן דמה טמא מפני הלידה ואינה חייבת קרבן הוא כטבילה. שאם שני לפי שכל שבא בתוך
ה' ספיקות של לידה: חטאת העוף שבא

עו"פ שאינו ראוי לקרבן יחיד. ראוי לקרבן צבור. תאמרו במפלת אור לשמונים ואחד. שאין הלילה ראוי. לא לקרבן יחיד ולא לקרבן צבור. הדמים אינן מוכיחין. שהמפלת בתוך מלאת דמיה טמאין. ופטורה מן הקרבן: ז האשה שיש עליה ספק חמשה זיבות וספק חמשה לידות. מביאה קרבן אחד. ואוכלת בזבחים. ואין השאר עליה חובה. חמש לידות ודאות. חמש זיבות ודאות. מביאה

מלאת נחשב כאילו בא עם הולד הראשון ובאת מודו ב"ה ז ה' ספיקי זיבות. ספק זיבה הוי כגון טועה שראתה ג' ימים ואינה יודעת אם בימי נדתה אם בימי זיבתה מביאה קרבן ואינו נאכל וספק לידה הוי כגון הפילה ואינה יודעת מה הפילה ואם יש עליה ה' ספיקות של זיבה או
קרבן אחד ואוכלת

ברייננען (ראוי לקרבן צבור) ווייל שבת איז מען מקריב דיא קרבנות
יודינס וועגן (תאמרו במפלת אור לשמונים ואחד) ווילט איר ז
וואס האט מפיל געוועזן דיא נאכט וואס געהער צום איין און אכצי
אויך דארפין ברייננען אקרבן אויף דאס אנדערע קינד. זיא איז דא
צוא דיא צייט זיא זאל מקריב זיין דעם ערשטין קרבן (שאין הלילה
ולא לקרבן צבור) ווארום ביי נאכט איז מען ניט מקריב קרבנות. נ
מענטשין. און ניט פאר אלע יודין (הדמים אינן מוכיחין) און פון דיא
קיין באיה (שהמפלת בתוך מלאת דמיה טמאין) ווארום אז זיא וואלט
אכציג טעג. וואלט דיא בלוט אירע געוועזן טמא וויא אגעוויינערין
פון דעסטוועגין איז זיא פטור צוא ברייננען אקרבן אויף דאס אנדער
קינדער וואס זיא איז מפיל ביז דעם איין און אבציגסטען טאג. הייסט
אזוי וויא זיא וואלט אלע קינדער מיט איין מאהל מפיל געוועזן. איינס
דארף זיא נאר ברייננען איין קרבן:: (האשה שיש עליה ספק
חמשה לידות) אויב אאשה איז געוועזן פינף מאהל אין ספק צוא ז
אנדה. און זיא האט פינף מאהל מפיל געוועזן און זיא ווייס ניט וואס זיא
אקינד אדער אשטיקל בלוט (מביאה קרבן אחד ואוכלת בזבחים)
איין קרבן. אטויב פאר אחטאת. און זיא מעג עסין קרבנות (ואין ה
און דיא איבעריגע קרבנות דארף זיא ניט ברייננען (חמש לידות ו
ודאות) אויב זיא האט פינף קינדער מפיל געוועזן. אדער זיא הא
לעבעדיגע קינדער. און זיא האט נאך ניט געבראכט קיין קרבן או
קינדער. אדער זיא איז געוועזן פינף מאהל אזבה. און זיא האט נ
קיין קרבן אויף דיא אלע פינף זיבות (מביאה קרבן אחד) דארף זיא ב

קרבן אחד. ואוכלת בזבחים והשאר עליה חובה. מעשה שעמדו קנים בירושלים בדינרי זהב. אמר רשב״ג. המעון הזה. לא אלין הלילה. עד שיהו בדינרין. נכנס לב״ד ולימד האשה שיש עליה חמש לידות ודאות. חמש זיבות ודאות. מביאה קרבן אחד. ואוכלת בזבחים. ואין השאר עליה חובה. ועמדו קנים בו ביום ברבעתים:

פרק ב ארבעה

ארבעה מחוסרי כפורים. וארבעה מביאין על הזדון כשגגה. אלו הן. מחוסרי כפורים. הזב והזבה. והיולדת

: חובה. לתניא יכול תביא על מלאת ועל הלידה שלאחר מלאת. אמיהם ת״ל (שם יב) זאת תורת ־ין. ב׳ קינין. דהיינו ארבעה ־רי זהב. ־ זהובים ־ל קן: . שבועה ־ם לב״ד ־פסיקל . ולימד : כשלכה גמות לה׳ שלאמלא ־ו וימכנו ־יא אפילו קדשים ־גוף : ־שני קינין

בשני רבעי דינר כסף ודינר זהב הוא כ״ה דינרי כסף:

פרק ב ארבעה מחוסרי כפרה. שמגיאים כפרה. ולא על חטא אלא לאכול בקדשים: והמצורע. והא דלא חשיב נמי והמצורעת כי היכי דחשי׳ זב וזבה לפי שזב וזבה עיקר טומאתן חלוקה בזב טמאה בראיה ואפי׳ ראה שלש ראיות ביום אחד טמא ומביא קרבן וזבה אינה מביאה קרבן עד שתראה בשלשה ימים זה אחר זה הלכך חשבינהו לתרתי. אבל מצורע ומצורעת אין עיקר

חטאת (ואוכלת בזבחים) אונ זיא מעג עסין קרבנות (והשאר עליה חובה) ־עריגע קרבנות מוז זיא אויך ברייגגען (מעשה שעמדו קנים בירושלים בדינרי ־זט אמאהל גיטראפין טויבין זענגען טייער גיווארין אין ירושלים. אונ עס ־זט ארענדיר ופינף אונ צוואנציג גילדין אפאר טויבין (אמר רבן שמעון בן ־זט רבן שמעון בן גמליאל גיזאגט (המעון הזה) איך שווער ביא דעם וואהנונג בית המקדשו (לא אלין הלילה עד שיהו בדנרין) איך ווער ניט שלאפין דיא אפאר טויבין וועט קאסטין אגילדין (נכנס לבית דין ולימד) איז רבן שמעון בן ־יין גיגאנגען צוא בית דין אונ האט גילערינט (האשה שיש עליה חמש לידות ־זיבות ודאות) אויב אאשה איז שולדיג פינף קרבנות. פאר פינף קינדער האט גיבארין. אדער פאר פינף מאהל זיבה וואס זיא האט גיזעהן (מביאה ־ דארף זיא ברייגגן איין קרבן. אטויב פאר אחטאת (ואוכלת בזבחים) אונ זיא קרבנות (ואין השאר עליה חובה) אונ דיא איבעריגע קרבנות דארף זיא ניט עמדו קנין בו ביום ברבעתים) איז דעם טאג גיווארין אפאר טויבין פאר אפערטיל גילדין:

(ארבעה מחוסרי כפורים) פיר מענטשין דארפין ברייגגען קרבנות. ניט אויף ־עבירה. נאר ווייל זייא דארפין עסין קרבנות (וארבעה מביאין על הזדון כשגגה) ־מענטשין דארפין ברייגגען קרבנות. אויף דיא עבירות וואס זייא האבען ־זיד. גלייך וויא זייא וואלטין גיטאהן בשוגג (אלו הן מחוסרי כפורים) דיא ־שין דארפין ברייגגען קרבנות. ניט אויף אעבירה (הזב והזבה והיולדת ־זב אונ אזבה אונ אגעווינערין אונ אקרעציגער. רבי אליעזר בן יעקב זאגט

נומאתן חלוקה דהכיסה מיעור טומאתן
בכגרים: גר מחוסר כפרה. ות"ק סבר כיון
שמל וטבל מותר לאכול בקדשים ואין קרבן
מעכבו אלא מלבוא בקהל. הלכך לא חשיב ליה
בכלל מחוסרי כפרה:
עד שיזרק עליו הדם. אם הביא קרבן בהמה. ואם עולת העוף הביא. עד שימלה דמו על קיר המזבח: ונזיר ליינו ולהגלחתו. קרבן נזיר מתיר לו לשתות יין ולהגלחת ולהטמא למתים. שאע"פ שהשלימו ימי נזרו. אינו מותר ביין ובהגלחת ולהטמא למתים עד שיביא קרבן. ות"ק לא חשיב ליה. דלא תני אלא הכך דלאשתרויי בקדשים. ונזיר דמייתי קרבן לאשתרויי ביין דחולין הוא: ב הבא על שפחה חרופה. דאמר קרא (ויקרא יט) וכפר עליו הכהן באיל האשם על חטאתו. והדר כתיב (שם)

והמצורע. ר' אליעזר בן יעקב אומר. גר מחוסר כפרה. עד שיזרק עליו הדם. ונזיר ליינו ותגלחתו וטומאתו:

ב אלו מביאין על הזדון כשגגה. הבא על השפחה. ונזיר שנטמא. ועל שבועת העדות. ועל שבועת הפקדון:

ג חמשה מביאין קרבן א' על עבירות הרבה. וחמשה מביאים קרבן עולה ויורד. אלו מביאין קרבן אחד על

ונסלח לו מחטאתו אשר חטא לרבות מ
כשוגג. ונזיר שנטמא דכתיב (במדבר ו)
ימות מת עליו בפתע פתאום. פתע זה ש
וכן הוא אומר (שם לה) ואם בפתע בלא איב
פתאום זה מזיד.
סוף הוא אומר (מ
כז) פתאים ש
ונעושו. והיינו מזי
דאין עונש אלא
המזיד: ועל שבו
העדות. קרבן ע
ויורד האמור בשבו
העדות חייב הכ
על מזיד כשוגג
דבכולן נאמר ונעלם
וכאן לא נאמר ונעלם: ועל שבועת הפקד
אשם האמור בשבועת הפקדון חייב בו מ
כשוגג. דיליף חטאה חטאה לגזירה ש
משבועת העדות: ג הבא על שפחה חרו
ביאות הרבה. דכתיב (ויקרא יט) וכפר ע
הכהן וגו' באיל האשם על חטאתו אשר חט
וכוה מלי למכתב על חטאתו ולישתוק מ

(גר מחוסר כפרה) אז אבותי איז זיך מגייר טאר ער ניט עסין קדשים. ביז ער ז
ברייננען אקרבן (עד שיזרוק עליו הדם) אונ ביז מען וועט אויף אים שפריצען דיא ב
פון דעם קרבן (ונזיר ליינו ותגלחתו וטומאתו) אונ אנזיר טאר ניט טרינקען וויין. א
טאר זיך ניט אפ שערין. אונ טאר זיך ניט מטמא זיין צוא אמת. ביז מען איז מקר
זיינע קרבנות: ב (אלו מביאין על הזדון כשגגה) די פיר מענטשין דארפין ברייננען קרבנות
אויף די עבירות וואס זיי האבען גיטאהן במזיד. גלייך ווי זיי וואלטין גיטאן בשוגג (הבא
השפחה) אז ער האט בועל גיוועזן אשפחה חרופה (אזוי וויא עס שטייט אין די סד
קדושים. אפילו במזיד דארף ער אויך ברייננען אקרבן (ונזיר שנטמא) אנזיר וואס איז טמ
גיווארין. אפילו במזיד. דארף ער ברייננען אקרבן (ועל שבועת העדות) אוב איינר האט גישווארן
וויים ניט עדות צו זאגין פאר זיין חבר. אונ אין אמת וויים ער יא עדות צו זא
אפילו ער האט גישווארין פאלש במזיד. פון דעסטוועגין דארף ער ברייננען אקר
אויף דיא פאלשע שבועה (ועל שבועת הפקדון) למשל ראובן האט גימאנט ב
שמעון ער האט ביי אים בהאלטין הונדערט גילדין. אונ שמעון האט גישווארין
עס איז ליגען. אונ שמעון וויים אז ער האט פאלש גישווארין. פון דעסטוועגין דא
שמעון ברייננען אקרבן אויף דיא פאלשע שבועה: ג (חמשה מביאין קרבן אחד
עבירות הרבה) פינף מענטשין זענען דא וואס זייא דארפין נאר ברייננען איין קרבן א
עטליכע עבירות (וחמשה מביאים קרבן עולה ויורד) אונ אויף פינף ערלייא עביר
דארף מען ברייננען אקרבן עולה ויורד דאס מיינט מען אזייכער ברייננט אשעפ
אונ אארעמאן ברייננט צווייא טויבין (אלו מביאין קרבן אחד על עבירות הרבה) ד

עבירות הרבה. הבא על השפחה ביאות הרבה. ונזיר שנטמא טומאות הרבה. והמקנא לאשתו. על ידי אנשים הרבה. ומצורע שנתנגע נגעים הרבה. הביא צפוריו ונתנגע לא עלו (לו). עד שיביא את חטאתו. ר' יהודה

אחר חטאת לרבות חטאים הרבה. והני מילי כשבא ביאות הרבה על שפחה אחת. אבל בא על שפחות הרבה ואפי' בהעלם א' חייב על כל שפחה ושפחה. דכתיב והיא שפחה. לחייב על כל שפחה ושפחה: ונזיר שנטמא טומאות הרבה. כשנטמא בתוך ז' ימי טומאתו לא צריכא למימר דאינו מביא אלא קרבן אחד דטומאה ארוכה היא. כי צריכא לטומאה ביום שביעי שהוא יום תגלחתו. וסבר האי תנא דקרא דכתיב (במדבר ו) וקדש את ראשו ביום ההוא ביום שביעי שהוא יום תגלחתו קאמר שנזירות טהרה חלה עליו באותו יום והשתא הס"ד כי נטמא תרי זמני בשביעי הוו להו טומאות הרבה דהא התחילה נזירות דטהרה וליחייב שתי קרבנות קמ"ל דלענין קרבן לא מחייב אלא אחד דלא אתא זה לשעה הראויה לקרבן דהא אע"ג דנזירות טהרה אתחלה לה מיום השביעי שעה הראויה לקרבן אינה אלא מיום השמיני: המקנא לאשתו ע"י אנשים הרבה. דכתיב (שם ה) זאת תורת הקנאות תורה אחת לקנאות הרבה: ומצורע שנתנגע נגעים הרבה. כגון שנתנגע ונתרפא נתנגע ונתרפא פעמים הרבה אינו מביא אלא קרבן אחד על כולם דכתיב (ויקרא יד) זאת תהיה תורת המצורע תורה אחת למצורע פעמים הרבה: הביא צפורים ונתנגע. בגמ' מפרש דהכי קתני לא עלו לפורים להקבע בעניות ובעשירות שאם היה עני בשעת הבאת לפורים והעשיר קודם שיביא חטאתו צריך להביא קרבן עשיר ואם היה עשיר והעני מביא קרבן דלות עד שיביא חטאתו. דבתר חטאת אזלינן בין בעניות ובין בעשירות דכתיב (שם) אשר לא תשיג ידו בטהרתו כשלא תשיג ידו בשעת טהרתו יביא בדלות ואע"פ שהעשיר אחר כן והאי טהרתו היינו חטאת שהיא כפרתו: עד שיביא אשמו. דבטהרתו אשנו משמע שנותן

מענטשין ברײנגען נאָר אײן קרבן אויף עטליכע עבירות (הבא על השפחה ביאות הרבה) אויב אײנער האָט מזנה געווען מיט אשפחה חרופה עטליכע מאָהל. דאַרף ער נאָר ברײנגען אײן קרבן (ונזיר שנטמא טומאות הרבה) אויב אנזיר איז טמא געוואָרען עטליכע מאָהל. דהיינו ער האָט אנגערירט אמת. און דעם זיבעטען טאָג פון דיא טומאה. האָט ער נאָך אמאָהל אנגערירט אמת. און אַזוי איז געווען עטליכע מאָהל. אַז ער ווערט טהור. דאַרף ער נאָר ברײנגען אײן קרבן (המקנא לאשתו על ידי אנשים הרבה) אויב אײנער האָט אן געזאָגט צו זײן ווייב דורך עטליכע מענטשין זיא זאָל זיך ניט פאַרבאָרגין מיט יענעם מענטשין. און זיא האָט זיך פאַר באָרגין. ברײנגט דיא סוטה נאָר אײן מנחה (ומצורע שנתנגע נגעים הרבה) אויב אײנער האָט געהאַט אנגע און זיא איז געהײלט געוואָרען. דער נאָך האָט ער געהאַט נאָך אמאָהל אנגע. און איז אויך געהײלט געוואָרען. און אַזוי איז געווען עטליכע מאָהל. דאַרף ער נאָר ברײנגען אײן קרבן (הביא צפוריו ונתנגע) אויב דער נאָך ווי ער איז אויס געהײלט געוואָרען פון זײן צרעת. און ער האָט געבראַכט דיא צוויא פײגעלאך. האָט ער בקומען נאָך אמאָהל אנגע (לא עלו לו) ווערט דאָס ניט גערעכענט פאַר אבזונדער נגע ער זאָל דאַרפען ברײנגען צוויא ערלײא קרבנות. נאָר עס איז גינוג אײן קרבן אויף דיא אַלע נגעים (עד שיביא את חטאתו) בײדין ער האָט שוין געבראַכט דעם חטאת. דער נאָך האָט ער בקומען נאָך אמאָהל אנגע. דאַרף ער ברײנגען נאָך אמאָהל אקרבן. דער רע"ב זאָגט דער דין איז. אויב ער איז געווען אָרעם ווען ער

אומר עד שיביא את אשמו: ד האשה שילדה ולדות הרבה. הפילה בתוך שמנים נקבה וחזרה והפילה בתוך שמנים נקבה. והמפלת תאומים רבי יהודה

ודמו על בסוכותיו ומכשירו לאכול בקדשים אין הלכה כר' יהודה: ד האשה שילדה ולדות הרבה. וקאזיל ומפרש כילד. כגון שהפילה בתוך שמונים של נקבה בטבלה לאחר שבועים דטומאה שמה' ונתעבר' והפיל' קנה לאחר ארבעים של ילידה דהיינו כ"ד לידה הראשונה.הכה הפילה לסוף כ"ד של ולהכי נקט נקבה דבזכרים ליכא למימר הלידה שלפני מלאת ושל אחר מלאת כמי אינה הכי דאי הפילה בתוך מ' דז"ר האי בני מיא מביאה אלא הרבן אחד תלמוד לומר זאת:

בטלמא סוה. דאין סולד נולד עד מ' יום: והמפלת האומים. אפי' זכרים כגון נתעברה שלשה והפילה אחד לאחר מ' והשני בהתחלת ויום תוך ימי טוהר הראשון והשלישי בתוך ימי טוהר דשני כל אלו אין מביאות אלא קרבן אחד דכתיב (שם יב) זאת תורת היולדת מגיד שמביאה קרבן אחד על ולדות הרבה יכול על

האט געבראכט די צוויא פייגעלאך. אונ איידער ער האט געבראכט דעם חטאת איז ער רייך געווארן. דארף ער ברייגען אריכען קרבן אשעפס. אונ אויב ער איז געוועזן רייך ווען ער האט געבראכט די צוויא פייגעלאך. אונ איידער ער האט געבראכט דעם חטאת איז ער ארעם געווארן. דארף ער ברייגען אארעמען קרבן. צוויא טויבין. רבי יהודה זאגט (עד שיביא את אשמו) אויב ער האט געהאט עטליכע מאהל נגעים איידער ער האט געבראכט דעם אשם. ברייננט ער גאר איין קרבן. אבער אז ער האט שוין געבראכט דעם אשם. דער נאך האט ער בקומען אנגע. דארף ער נאך אמאהל ברייגען אקרבן וועין תי"ט. ואונ וויא דער רע"ב לערונט זאגט רבי יהודה אז דער עיקר איז דער אשם. אויב ער איז געוועזן ארעם ווען ער האט געבראכט דעם אשם. אפילו ער איז רייך געווארן איידער ער האט געבראכט דעם חטאת. פון דעסטוועגין ברייננט ער אארעמען חטאת. צוויי טויבין. אונ אויב ער איז געוועזן רייך ווען ער האט געבראכט דעם אשם. אפילו ער איז ארעם געווארן איידער ער האט געבראכט דעם חטאת. פון דעסטוועגין מוז ער ברייגען אריכען חטאת. אשעפס: ד (האשה שילדה ולדות הרבה) אויב אאשה האט געבארין עטליכע קינדער. וויא אזוי. זיא האט געבארין אנקבה (הפילה בתוך שמונים נקבה) אונ אין די אכציג טעג האט זיא נאך אמאהל מפיל געוועזן אנקבה. דהיינו דעם פערצעהנטין טאג ביא נאכט. האט זיא זיך טובל געוועזן. אונ איז מעוברת געווארן. אונ נאך פערציג טעג האט זיא מפיל געוועזן אנקבה. פון דעם ערשטין געבורט ביז דעם אנדרין געבורט. איז געוועזן פיר אונ פופציג טעג (חזרה והפילה בתוך שמונים נקבה) אונ אין די אכציג טעג האט זיא נאך אמאהל מפיל געוועזן אנקבה. דהיינו דער נאך האט זיא ווידער געווארט פערצעהן טאג אונ האט זיך טובל געוועזן. אונ איז מעוברת געווארן. אונ נאך פערציג טעג האט זיא מפיל געוועזן נקבה. איז געוועזן פון דעם אנדערין מפיל זיין ביז צום דריטען מפיל זיין פיר אונ פופציג טעג. אונ אזוי איז געוועזן עטליכע מאהל (והמפלת תאומים) אדער זיא האט מפיל געוועזן אצווילינג. דהיינו אאשה איז מעוברת געווארן מיט דרייא קינדער זכרים. פערציג טאג האט זיא מפיל געוועזן איינעם. אונ אין די פערציג טאג פון ערשטין האט זיא געבארין דעם אנדערין. אונ אין די פערציג טאג פון אנדערין האט זיא געבארין דעם דריטען. אויף אלע קינדער דארף זיא גאר ברייגען איין קרבן.

רבי יהודה אומר מביאה על הראשון וא נה מביאה על השני. ר"י פליג בין תולדות בין תאומים ואומר מביאה על הולד הראשון. ולא על השני שנולד בתוך מלאת של ראשון ומביאה על השלישי. שהוא לא נולד תוך מלאת. דלא הכביק מלאת לשני דכמאן דליתי דמי. הואיל ונולד תוך מלאת של ראשון. והשלישי הוי תחלת לידה ואינה מביאה על הרביעי הואיל ונולד תוך מלאת דשלישי אבל שלישי לא נולד תוך מלאת דראשון דהא עברו ימי טומאתו דראשון. וגבי התאומים נמי פליג ר' יהודה. ואע"ג דעבורן כאחת. לא אצריך חדא לידה אריכתא היא ואית ליה מלאת נמי לשני. ושלישי לאו בר קרבן הוא. אלא אם נולד שלישי לאחר מלאת דראשון.

יהודה אומר מביאה על הראשון ואינה מביאה על השני. מביאה על השלישי. ואינה מביאה על הרביעי. (אלו) מביאין קרבן עולה ויורד. על שמיעת הקול. ועל ביטוי שפתים. ועל טומאת מקדש

סבר רבי יהודה דמביאה קרבן ... ועל מלאת דשני לא אכפת לן ... דמי. וכי קאמר רבי יהודה ו... דליתיה דמי לענין קרבן הואיל וב... קרבן רא... אבל לש... מודה ד... אם לא... שהיא ... יושבת ... ימי טומא... טוהר) וכל זמן שהיא מפלת נקבה ... שבועים דטומאה וס"ו דדם טוהר ... כדכתיב דה עולה ויורד. עולה ... לעני. שאם הוא עשיר מביא כשבה ... ואם עני תורים ובני יונה. ובדלי ד... שאיפה סלת: שמיעת הקול. ... אלה: וטומאת מקדש וקדשי... ושבועת ביטוי שלשתן כתובים ב...

רבי יהודה זאגט (מביאה על הראשון ואינה מביאה על השני) זיא ברענגט ... דעם ערשטען קינד. אונ אויף דעם אנדערן קינד ברענגט זיא ניט. ווייל ... אנדערער קינד איז געבארין געווארין. איז נאך ניט געוועזען דיא צייט צו ברי... אויף דעם ערשטען קינד. איז גלייך וויא זיא ווארט בייטע קינדער געבארי... מאהל (מביאה על השלישי) אונ זיא ברענגט אקרבן אויף דעם דריטען ... איידער ער איז געבארין געווארין איז שוין געוועזען דיא צייט צו ברענגען ... דעם ערשטען קינד. אונ דאס אנדערע קינד וואס איז געוועזען פאר דעם דריט... מיר ניט (ואינה מביאה על הרביעי) אונ אויף דעם פערטען קינד דארף זיא ... קיין קרבן. ווייל ווען ער איז געבארין געווארין איז נאך ניט געוועזען ד... ברענגען אקרבן אויף דעם דריטען קינד. איז גלייך וויא דער דריטער ... פערטען ווארטען געבארין געווארין מיט איין מאהל. אונ אזוי רעכענט מען ... (מביאין קרבן עולה ויורד) אויף דיא זאכין ברענגט מען אקרבן עולה ויו... ברענגט אשעפס. אונ אארעמער ברענגט צוויא טויבין. אונ נאך אארעמ... מעהל אמנחה (ועל שמיעת הקול) אויב ראובן האט בשווארין צו שמעון ע... זאגין פון זיינעטוועגין בייא בית דין. אונ שמעון האט געזאגט ער ווייס נ... זאגין. אונ אין אמת ווייס יא שמעון עדות צו זאגין. דארף ער ברענגען ... ויורד (ועל ביטוי שפתים) אויב ראובן הט געשווארין ער זאל היינט ניט עסין. א... געסין דיא שבועה. אונ ער האט יא געגעסין. דארף ער ברענגען אקרבן ... (ועל טומאת מקדש וקדשיו) אויב איינער איז געוועזען טמא אונ ער האט פאר ג... איז אריין געגאנגען אין בית המקדש אדער ער האט געגעסין קדשים. דארף ...

ויקרא שמביאין בדלות ובדלי דלות : והיולדת. בעשירות כבש לעולה ובן יונה או תור לחטאת. בדלות שתי תורים. דהיינו פרידה דעוף תחת כבש ודלי דלות לא נאמר ביולדת. וכן מצורע בעשירות שני כבשים. בדלות ב׳ תורים תחת שני כבשים. ודלי דלות אין בו : שוין במכות ובקרבן. אם מזידין שניהם לוקין כדקיימא לן. איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם (במדבר ה) השוה הכתוב אשה לאיש לכל עונשין שבתורה. ואם שוגגין שניהם מביאים

מקדש וקדשיו. והיולדת והמצורע. ומה בין השפחה לבין כל העריות שלא שותה להן לא בעונש ולא בקרבן. שכל העריות בחטאת. והשפחה באשם (כל העריות בנקבה ושפחה בזכר). כל העריות אחד האיש ואחד האשה שוין במכות ובקרבן. ובשפחה לא השוה את האיש לאשה במכות. ולא את האשה לאיש בקרבן. כל העריות עשה בהן את המערה כגומר. וחייב

קרבן דבתרוייהו כתיב כרת במזיד ד... (ויקרא יח) ונכרתו הנפשות העושות וכל ש... כרת שגגתו חטאת : ובשפחה לא הש... שהאשה לוקה כדכתיב (שם יט) בקורת ה... היא במלקות בקרבן איל אש... ולשון בקורת בק... לפי שקורין על כ... אם לא תשמור ל... והפלא ה׳ וגו׳. בקורת לשון שב״ד מבקרי׳ ואו... את הלוקה כמה ... יכול לקבל : בהן המערה הס... עטרה בלבד ... ביאתו . וחיי...

אקרבן עולה ויורד (והיולדת) אונ אגעווייגערין אויב זיא איז רייך ברייננט זיא אשעפס ... אעולה אונ אטויב פאר אחטאת. אונ אויב זיא איז ארעם ברייננט זיא צווייא טויבין. ... טויב אעולה אונ איין טויב אחטאת (והמצורע) אונ אז אייגער איז גיוועזן קרעציג אונ ... גיהיילט גיווארין. אויב ער איז רייך ברייננט ער צוויי שעפסין. אויב ער איז ... ברייננט ער צווייא טויבין (ומה בין השפחה לבין כל העריות) וואס איז דער אונטער... צוא ער איז מזנה מיט אשפחה חרופה (וויא עס שטייט אין דיא הדרה קדושים). ... ער איז מזנה מיט איין אנדער אשה וואס זיא איז אסור צוא אים (שלא שותה לה... בעונש ולא בקרבן) אשפחה חרופה איז ניט גלייך צוא אלע עריות. ניט אין דעם ש... אויף דיא עבירה. אונ ניט אין דעם קרבן (שכל העריות בחטאת) אז אייגער איז ... מיט איינע פון די אלע עריות בשוגג. דארף ער ברייננגען אקרבן חטאת (והשפחה ב... אונ אז ער איז מזנה מיט אשפחה חרופה. דארף ער ברייננגען אקרבן אשם (כל הע... בנקבה) אז ער איז מזנה מיט איינע פון אלע עריות. דארף זיין דער קרבן אנקבה (וש... בזכר) אונ אז ער איז מזנה מיט אשפחה חרופה. דארף זיין דער קרבן אזכר (כל הע... אחד האיש ואחד האשה שוין במכות ובקרבן) אז אייגער איז מזנה מיט איינע פון ... עריות. אויב זייא האבען מזנה גיוועזן במזיד. סיי דער זכר אונ סיי דיא נקבה קומט ... מלקות. אונ אויב זייא האבען מזנה גיוועזן בשוגג. דארפין זייא ביידע ברייננגען קר... (ובשפחה לא השוה את האיש לאשה במכות) אונ בייא אשפחה חרופה איז ניט ... דר זכר צו די נקבה. די שפחה קומט מלקות. אונ דער זכר וואס האט מיט איר מזנה גי... אים קומט ניט קיין מלקות (ולא את האשה לאיש בקרבן) אונ דיא נקבה איז ניט ... צוא דעם זכר בייא אקרבן. דער זכר וואס האט מזנה גיוועזן מיט דיא שפחה. ... ברייננגען אקרבן. אונ דיא שפחה דארף ניט ברייננגען אקרבן (כל העריות עשה בהן ... המערה כגומר) אז אייגער איז מזנה מיט איינע פון אלע עריות. אז ער האט נאר אנגיהו... בועל צוא זיין. אונ האט זיך באלד אפ גישייט פון איר. איז ער חייב גלייך וויא ער וו...

בועל

וחייב על כל ביאה וביאה. זה חומר החמיר בשפחה. שעשה בה את המזיד כשוגג: **ה** איזו היא שפחה. כל שחציה שפחה. וחציה בת חורין שנאמר (יקרא יט) והפדה לא נפדתה דברי ר"ע. רבי ישמעאל אומר. זו היא שפחה ודאית. רבי אלעזר בן עזריה אומר כל העריות מפורשות.

אלא כלדרכה כמו כלדרכה דמשכבי אשה כתיב ובשפחה אינו חייב אלא על גמר ביאה כלדרכה דשכבת זרע כת"ב בה שראוי להזריע. וכל העריות חייב על כל ביאה וביאה. ובשפחה אמרן לעיל בפרקי (דף ט) שמביא קרבן אחד על ביאות הרבה: שעשה בה את המזיד כשוגג אבל בעיסן מזידין או הוא שוגג והיא מזידה היא במלקות והוא בקרבן. הבנ אם היא שוגגת בין שהוא שוגג בין שהוא מזיד שניהן פטורים. דכתיב בקורת תהיה והדר והביא את אשמו ב מן שהאשה לוקה האיש מביא קרבן אין כאשה לוקה אין האיש מביא קרבן: **ה** ציה שפחה וחציה בת חורין. המאורסת לעבד עברי. שהוא מותר בשפחה ומותר בבת חורין. אבל לא לעבד כנעני שהרי הוא אסור בה מפני צד חירות שבה ואינו לא

היתה חציה שפחה היו הקדושין תופסין בה והמיתה נהרגין אבל עכשיו קדושין תופסין בה קצת מפני צד חירות שבה. ואין תופסין בה לגמרי מפני צד עבדות שבה. והיינו דכתיב (ויקרא יט) לא יומתו כי לא חופשה. הא חופשה חייבים: והפדה לא נפדתה. משמע פדויה קצת ואינה פדויה לגמרי: זו היא שפחה ודאית. כלומר שפחה גמורה. והאי דכתיב והפדה לא נפדתה. דברה תורה כלשון בני אדם: כל העריות מפורשות. שהן בנות חורין ופיור אין לנו וזו ודאי משונה היא חציה שפחה וחציה בת חורין ור' אלעזר בן עזריה היינו ר' עקיבא אלא דא"ל לרבי ישמעאל אנא בעלמא כוותך ס"ל דדברה תורה כלשון בני אדם. מיהו הכא שאני מדכתיב כי לא חופשה. והפדה לא נפדתה למה לי. ש"מ חציה שפחה

בועל געוועז אין גאנצען (וחייב על כל ביאה וביאה) אונ ער איז חייב מלקות אדער א קרבן אויף יעדער מאהל בזונדער וואס ער איז מזנה מיט איר. אבער בייא דיא שפחה חרופה איז ניט אזוי. מען איז אנדערש ניט חייב מלקות אונ א קרבן. ביידין ער האט איר בועל געוועז אין גאנצען. אונ אפילו ער איז איר בועל עטליכע מאהל. קומט נאר איין מאהל מלקות אונ איין קרבן (זה חומר החמיר בשפחה שעשה בה את המזיד כשוגג) מיט דער ז ך איז ארגער א שפחה חרופה וויא אלע עריות. בייא א שפחה חרופה איז א מזיד גלייך צו א שוגג. אויב זייא זענען ביידע במזיד אדער ער בשוגג אונ זיא במזיד. קומט איר מלקות אונ ער דארף ברייגגען א קרבן. אבער אז ביידע זענען בשוגג. אדער זיא בשוגג אונ ער במזיד זענע ביידע פטור: ה (איזו היא שפחה) וואס איז א שפחה חרופה (כל שחציה שפחה וחציה בת חורין) אז זיא איז העלפט א שפחה אונ העלפט פריי. דהיינו זיא האט געדינט צוא צווייא בעלי בתים. אונ איינער האט איר פריי גימאכט. אונ איינער האט איר נים פריי גימאכט (שנאמר) אזוי וויא עס שטייט אין פסוק (והפדה לא נפדתה) זיא איז אוים גילייזט. אונ ניט אוים גילייזט. אונ א יודישער געבט האט איר מקדש געוועז. אונ איינער האט מיט איר מזנה געוועז. איר קומט מלקות. אונ ער דארף ברייגגען א קרבן (דברי רבי עקיבא) אזוי זאגט רבי עקיבא. רבי ישמעאל זאגט (זו היא שפחה חרופה ודאית) דיא תורה מיינט אגעוויסע שפחה וואס א יודישער קנעכט האט איר מקדש געוועז. אונ איינער האט מיט איר מזנה געוועז. קומט איר מלקות. אונ ער דארף ברייגגען א קרבן. רבי אלעזר בן עזריה זאגט (כל העריות מפורשות) בייא אלע עריות מיינט מען געווים אז זייא זענען פרייע יודישע קינדער (ומה שיור) אונ וואס האט מען בייא זייא

ותליס בנו חורין. והלכס כר׳ עקיבא: ן כל הרופס ער נמי פ
העריות. אס האחד גדול. כאיס או האשס: כדאמרן: השוגג ב
ואחד קטן. הקטן פטור וגד״ל חייב. ובבהמה ובהמה הרופס אם ה
אינו כן. דאס האחד קטן. גדול נמי פטור. פטורין דהואיל ואין
דלא אתקוס לכדדי
בקורת תהיס וכביא
את אשמו בזמן שביא
טקס סוא מביא
קרבן. אין כהאס
טקס. אין האיס
מביא קרבן: אחד ער
ואחד ישן הישן פטור
וער חייב. ובבהמה

ומה שיור. אין לנו אלא שחציה
שפחה וחציה בת חורין: ן כ
העריות אחד גדול ואחד קטן. הקט
פטור. אחד ער ואחד ישן. הש
פטור. אחד שוגג ואחד מזיד. השוגג
בחטאת והמזיד בהכרת:

פרק ג **אמרו** לו אכלת חלב מביא
חטאת. עד אומר
אכל ועד אומר לא אכל. אשה אומרת אכל. ואשה אומ
אשם תלוי. עד אומר אכל והוא

גילאזין. וואס מיינט מען פון זייער ידישקייט פעלט נאר ניט.
ידישע קינדער) אין לנו אלא שחציה שפחה וחציה בת חורין) מזין
חרופה מיינט מען אז זיא איז העלפט אשפחה אונ העלפט אפרייע וי
העריות אחד גדול ואחד קטן) ביי אלע עריות אויב איינער איז נ
איז שוין גרויס. סיי דער זכר איז גרויס אונ דיא נקבה איז קליין.
גרויס אונ דער זכר איז קליין (הקטן פטור) דער קינד איז פטור. א
איז חייב. אבער בייא אשפחה חרופה איז ניט אזוי. אויב איינער
איז גרויס זענען ביידע פטור (אחד ער ואחד ישן) בייא אלע עריות א
וואכעדיג אונ איינער איז גישלאפין ווען זייא האבען מזנה גיוועןן
איז גישלאפין איז פטור. אונ דער וואס איז גיוועןן וואכעדיג איז ח
חרופה זענען ביידע פטור (אחד שוגג ואחד מזיד) בייא אלע עריו
גיוועןן אשוגג אונ איינער איז גיוועןן אמזיד (השוגג בחטאת והמזיד ב
גיוועןן אשוגג דארף ברייננען אקרבן חטאת. אונ דער וואס איז ג
כרת. אבער בייא אשפחה חרופה איז ניט אזוי אויב ער איז גיוועןן א
זענען ביידע פטור. אונ אויב ער איז גיוועןן אשוגג אונ זיא אמזיד. א
ער דארף ברייננען אקרבן:

פרק ג א (אמרו לו אכלת חלב) אויב צוויי מענטשין זאגען אפילו איינער
דוא האסט גיגעסין חלב. אונ ער זאגט איך וויים ניט (מ
ברייננען אקרבן חטאת. (עד אומר אכל ועד אומר לא אכל) אויב אי
האט גיגעסין חלב. אונ איין עדות זאגט ראובן האט ניט גיגעסין חלב
ואשה אומרת לא אכל) אדער איין אשה זאגט ראובן האט גיגעסין
זאגט ראובן האט ניט גיגעסין חלב (מביא אשם תלוי) ברייננט ער א
זאגין (עד אומר אכל והוא אומר לא אכלתי פטור) אויב איין עדו
גיגעסין חלב. אונ ראובן זאגט איך האב ניט גיגעסין חלב. דארף ע

אכלתי פטור. שנים אומרים
ו אומר לא אכלתי. ר"מ
יר מאיר אם הביאוהו שנים
מורה. לא יביאוהו לקרבן
' מה אם ירצה לומר מזיד
): ב אכל חלב וחלב
חד אינו חייב אלא חטאת
ל חלב ודם ונותר ופיגול
אחד. חייב על כל אחד
חומר במינין הרבה ממין

חטאת. על פיו: שנים אומרי' לו
אכלת חלב. ואפי' מאה. והוא מכחישם
ואומר ברי לי שלא אכלתי אינו מביא
קרבן על פיהם. דכתיב (ויקרא ד) או הודע
אליו חטאתו ולא שיודיעוהו אחרים: ר"מ
מחייב. ואין הלכה כר' מאיר: אם הביאוהו
שנים כו'. כגון אם העידו עליו שהרג את
הנפש: אם ירצה לומר מזיד הייתי. אם היה
רוצה לפטור עצמו בשקר היה יכול לומר מזיד
הייתי ומזיד פטור מקרבן: ב חלב וחלב
ד' זיתי חלב בהעלם אחד אכל בב' העלמות

אומרים אכל והוא אומר לא אכלתי) אויב צוויא עדות זאגין ראזין הט גיגעסן
זגן זאגט איך האב ניט גיגעסן חלב (רבי מאיר מחייב) רבי מאיר זאגט ער
גען אקרבן חטאת (אמר רבי מאיר) האט רבי מאיר גיזאגט (אם הביאוהו שנים
ה) אויב צוויא מענטשן זאגין אויף איינעם אז ער האט גיהרגת אמענטשן.
ט עס איז ליגען ער האט ניט גיהרגת. ברייגגען אים דיא צוויא מענטשן
הרגת מען אים דורך זייא (לא יביאוהו לקרבן הקל) זאלין אים צוויא
ו קענען ברייגגען צו אקרבן ווס דס איז גרינגער ווי הרגנן. דארף דאך זיין אויב
ין זאגין ער הט גיגעסן חלב. אונ ער זאגט ער האט ניט גיגעסן. זאל מען
עדות. אונ ער זאל דארפין ברייגגען אקרבן (אמרו לו) האבין דיא חכמים
י מאיר. דא זעהט מען אז ער זאגט אמת (מה אם ירצה לומר מזיד הייתי)
ר וואלט וועלין זאגין ליגען אונ ער מיינט נאר ער זאל ניט דארפין ברייגגען
לט ער נאר ניט אפ גילייקנט דיא עדות. ער וואלט זאגין עס איז אמת
זאכן גיגעסן חלב. נאר איך האב גיגעסן במזיד. אונ אמזיד דארף ניט
ו קרבן. אונ אז ער לייקנט אפ דיא עדות. אונ ער זאגט ער האט נאר
חלב. איז ער אויך בגלויבט. אונ ער דארף ניט ברייגגען קיין קרבן:
ב (וחלב בהעלם אחד) אויב איינער האט גיגעסן אשטיקל חלב גרוי
בירט. אונ ער האט ניט גיוואוסט אז דאס איז חלב. דער נאך האט ער
גיגעסן אשטיקל חלב גרויס וויא אאייל בירט. אונ ער האט אויך ניט
דאס איז חלב (אינו חייב אלא חטאת אחת) דארף ער נאר ברייגגען
טאת (אכל חלב ודם נותר ופיגול בהעלם אחד) אבער אז ער האט
. אונ ער האט ניט גיוואוסט אז דאס איז חלב. דער נאך האט ער
ט. אונ ער האט ניט גיוואוסט אז דאס איז בלוט. דער נאך האט ער
י. אונ ער האט ניט גיוואוסט אז דאס איז נותר. דער נאך האט ער
ל. אונ ער האט ניט גיוואוסט אז דאס איז פיגול וואס נותר אונ פיגול
ז מ"או (חייב על כל אחד ואחד) דארף ער ברייגגען פיר חטאות. אויף
זה אבזונדער חטאת (זה חומר במינין הרבה ממין אחד) מיט דער זאך
פיל מינים וויא איין מין. אז ער וואלט גיגעסן איין מין ולמשל חלבו
זהל. וואלט ער גידארפט ברייגגען נאר איין חטאת. אונ אז ער האט
ליבע מינים. דארף ער ברייגגען פאר יעדער מין אבזונדער חטאת וחטאת

חייב על כל אחד ואחד דקיימא לן העלמות
מחלקין: במין אחד חייב. הא קמ"ל דהא ג
דאין הכי שלשה זיתים מתמחוי אחד דהיינו
בהבליע אחד. אלא הם מתבדלין חלוקין.
ואפ"ה מצטרף לפי שאין תמחויין מחלקין:
ג כמה ישהה האוכלן לפני שלשה זיתים.

אחד. וחומר במין אחד ממינין הרב
שאם אכל כחצי זית וחזר ואכל כח
זית ממין אחד חייב. משני מ
פטור: ג וכמה ישהה האוכלן
כאילו אכלן קליות. דברי ר"מ

דאמרינן מצטרפין באכילה איכן קליות. רואין אותו כאילו נתפרדו לפירורין [ודקין] כקל

במין אחד (ממינין הרבה) אונ מיט דיא זאך איז אהבער איין מין וויא פיל מינים (שא
אכל כחצי זית וחזר ואכל כחצי זית) אויב ער האט גיגעסן אאיסור גרוים וו
אהאלבער איילבירט. דער נאך האט ער נאך אמאהל גיגעסן אאיסור גרוים וו
אהאלבער איילבירט (ממין אחד) אויב דאס איז גיוועזן פון איין מין (למשל ד
ערש. ער האלבער איילבירט איז גיוועזן חלב. אונ דער אנדערער האלבער איילבי
איז אויך גיוועזן חלב אפילו דער ערשטער האלבער איילבירט איז גיוועזן גיבראט
אונ דער אנדערער האלבער איילבירט איז גיוועזן גיקאכט. פון דעסטוועגין (חיי
דארף ער ברייגגען אקרבן חטאת (משני מינין) אויב דאס איז גיוועזן פון צוויא מינים
למשל דער ערשטער האלבער איילבירט איז גיוועזן חלב. אונ דער אנדערער האלבע
איילבירט איז גיוועזן נותר (פטור) דארף ער ניט ברייגגען קיין קרבן חטאת: ג וכמ
ישהה האוכלן) דער וואס האט גיגעסן איין מאהל חלב גרוים וויא אהאלבער איילבירט
דער נאך האט ער נאך אמאהל גיגעסן חלב גרוים וויא אהאלבער איילבירט. וו
לאנג זאל דויערן פון ערשטין האלבין איילבירט חלב ביז צום אנדערין האלב
איילבירט חלב. אז מען זאל דאס רעכענען פאר אגאנצין איילבירט חלב. ער זא
דארפין ברייגגען אקרבן (כאילו אכלן קליות) מיר זעהן גלייך וויא ער וואלט צוברעקל
דיא ביידע האלבע איילבירטען חלב אויף ברעקלאך אזוי וויא דיא קערנער פון אזאנג
אונ ער וואלט זייא גיגעסן אייגצגוויז איינס נאך דאס אנדערע. וויא לאנג דאס
וואלט דויערין. למשל ער האט גיגעסן איצט אהאלבין איילבירט חלב. אונ ער האט
גיווארט ביז אהאלבע שעה אונ האט נאך אמאהל גיגעסן אהאלבין איילבירט חלב
זעהן מיר אז ער וואלט צוברעקלט ביידע האלבע איילבירטען חלב אזוי גרוים וויא
קערנער פון אזאנג אונ ער וואלט זייא גיגעסן איינציגווייז איינס נאך דאס אנדערע
וואלט דאס אויך גידויערט אהאלבע שעה. רעכענען מיר צו זאמען דיא ביידע האלבע
איילבירטען חלב גלייך וויא ער וואלט זייא גיגעסן איינס נאך דאס אנדערע. אונ ער
דארף ברייגגען אקרבן. אבער אז ער האט גיווארט פון ערשטין האלבין איילבירט חלב
ביז צום אנדערין האלבין איילבירט חלב לייגגער וויא עס וואלט דויערין אויף צו עסן
דיא קערנער. רעכענט מען זייא ניט צו זאמען אונ ער דארף ניט ברייגגען קיין
חטאת. דאס איז נאר אז ער האט גיגעסן חלב גרוים וויא אהאלבער איילבירט.
אונ האט גיווארט. דער נאך האט ער נאך אמאהל גיגעסן חלב גרוים וויא אהאלבער
איילבירט. אבער אז ער האט אנגיהויבין צו עסן חלב גרוים וויא אאיילבירט. נאר
ער האט גיגעסן קליינע שטיקעלאך. אונ ער האט כסדר גיגעסן. ביז ער האט
אויף גיגעסן דעם איילבירט חלב האט גידויערט אפילו אגאנצין טאג. אז ער האט נאר
ניט אויף גיהערט אין מיטען פון צו עסן. דארף ער ברייגגען אקרבן (דברי רבי מאיר)

אש

וחכמים אומרים עד ששהה מתחילה ועד סוף כדי אכילת פרס. אבל אוכלין טמאין ושתה משקין טמאין. שתה רביעית יין ונכנס למקדש. ושהה כדי אכילת פרס. רבי אליעזר

ואוכלן זה אחר זה בסמוך זו אחר זו. ובשהיה משערינן. אם אכל חצי זית והפסיק ולאחר שעה אכל חצי זית אחר אם שהה מתחלה ועד סוף כדי אכילת קליות בסמוך זו לזו. מצטרפין. אבל אם לא הפסיק מאכילה אלא ששהה בלעיסתו ובליעתו אפי׳ כל היום כולו מצטרף לדברי ר״מ: וחכ״א עד ששהה מתחלה ועד סוף כדי אכילת פרס. כלומר אפי׳ לא הפסיק בין אכילת חצי זית לאכילת חצי האחר אלא ששהה בלעיסת ב׳ חצאי זיתים כדי אכילת פרס מתחלת האכילה עד סוף בליעתן מצטרפין. ביותר מכדי אכילת פרס. אין מצטרפין. והלכה כחכמים: פרס. לשון פרוסה והוא חצי ככר של ערוב ב׳ ככרות לקב שהוא ככר ח׳ ביצי׳ נמצא חצי ככר ד׳ ביצים. כך פירשו רבותי. ורמב״ם אומר שהוא ג׳ ביצים: אבל אוכלים טמאים. שהאוכל אוכלים טמאים כחצי פרס שהוא שני ביצים לפי׳ רבותי ולדברי הרמב״ם ביצה ומחצה. נפסלה גויתו מלאכול בתרומה וכן השותה משקין טמאים ברביעית נפסלה גויתו מלאכול בתרומה עד שיטבול והשותה רביעית יין ונכנס למקדש חייב כרת והכא קאמר שאם שהה באכילת חצי פרס של אוכלים טמאים או בשתית רביעית של משקין טמאין כדי אכילת פרס מצטרפין לשיעור ונפסלה גויתו מלאכול בתרומה ואם שהה יותר משיעור

אזוי זאגט רבי מאיר (וחכמים אומרים) אונ די חכמים זאגן (עד ששהה מתחלה ועד סוף כדי אכילת פרס) אויב פון דעם ערשטן ביסען וואס ער האט אראפ געשלונגען פון דעם ערשטן האלבן איילבירט חלב. ביז דעם לעצטן ביסען וואס ער האט אראפ געשלונגען פון דעם אנדערן האלבן איילבירט חלב. האט געדויערט נאר וויא מען קען אויף עסן אשטיקל ברויט גרויס וויא פיר אייער. דארף ער ברענגען א קרבן. אונ אויב עס האט געדויערט לענגער. דארף ער ניט ברענגען קיין קרבן (אבל אוכלים טמאין) אויב איינער האט געגעסן א עסענווארג וואס איז טמא. גרויס וויא צוויא אייער. ווערט דער מענטש טמא צו עסן תרומה ביז ער וועט זיך טובל זיין (ושתה משקין טמאין) אדער ער האט געטרונקען א קוואטירול משקה וואס איז טמא. ווערט ער טמא צו עסן תרומה. ביז ער וועט זיך טובל זיין (ושתה רביעית יין ונכנס למקדש) אויב איינער האט געטרונקען א קוואטירול וויין אונ איז אריין געגאנגען אין בית המקדש קומט אים כרת (ושהה כדי אכילת פרס) דאס איז נאר אויב דיא טמא עסן וואס איז געוועזן גרויס וויא צוויא אייער. האט געדויערט פון אנהייב עסן ביז צום סוף עסן. אדער דאס קוואטירול טמא משקה האט געדויערט פון אנהייב טרינקען ביז צום סוף טרינקען. אזוי לאנג וויא עס דויערט אויף צו עסן פיר אייער. אדער נאך ווייניגער. טאר ער שוין ניט עסן תרומה ביז ער וועט זיך טובל זיין. אבער אז ער האט געגעסן אדער געטרונקען פאמעלאך. אונ דאס עסן אדער דאס טרינקען האט געדויערט לענגער וויא מען קען אויף עסן פיר אייער. ווערט ער ניט טמא צו עסן תרומה. אונ אז ער האט געטרונקען א קוואטירול וויין אונ איז אריין געגאנגען אין בית המקדש. איז אויך אזוי דער דין. אויב פון אנהייב טרינקען ביז צום סוף טרינקען האט נאר געדויערט וויא מען קען אויף עסן פיר אייער אדער נאך ווייניגער. קומט אים כרת. אונ אויב דאס טרינקען פון דעם קוואטירול וויין האט געדויערט לענגער וויא מען קען אויף עסן פיר אייער. קומט אים ניט קיין כרת. רבי אליעזר זאגט (אם הפסיק בה) אויב ער האט אנגעהויבן

אומר אם הפסיק בה. או שנתן לתוכו מים כל שהוא. פטור: ד יש אוכל אכילה אחת וחייב עליה ארבע חטאות ואשם אחד. טמא שאכל את החלב והיה נותר. מן מוקדשים וביום הכפורים. ר"מ אומר אם היתה שבת

וס אין מצטרפין וה"ה לשיעור רביעית יין של ביאת מקדש שאם שהה בשתייתו כדי אכילת פרס או פחות חייב יותר על כן פטור: אם הפסיק בה. שלא שתה כל הרביעית בבת אחת ונכנס למקדש פטור דכ' (ויקרא י) יין ושכר אל תשת. יין דרך שכרותו ואם אינו שותהו בבת אחת אין זה דרך שכרותו וכן אם נתן בו מים והלכה כר"א וה"מ בבוהם רביעית ממש אבל שתה יותר מרביעית מודה רבי אליעזר דחייב אפילו לא שתה כלו בבת אחת: ד ארבע חטאות. חד משום חלב וחד משום אוכל קדש בטומאה וחד משום נותר. וחד משום יום כפורים והא דקי"ל בכל התורה כולה דאין איסור חל על איסור הני מילי באיסור גרידא כגון האוכל נבילה בהמה טמאה אינו חייב משום נבלה לפי שהוא איסור גרידא שאינו לא כולל ולא מוסיף אבל הכא אדם שהיה מתחלה טהור היה אסור בחלב ומותר בשאר בשר של קדשים. כשנטמא מגו דנאסר בשאר תיכות של בשר קדשים משום טומאה נאסר נמי בחלב אע"פ שהיתה אסורה מתחלה. והיינו איסור כולל שהאיסור האחרון כולל

ואוסר דברים אחרים על האדם שהיו מותרים לו מתחלה ומיהו לא אתוסף איסורא אחפצא. אלא אגברא אתוסף איסורא לגבי אחריני וגריר וכייל נמי להאי באיסורים. נעשה זה החלב נותר היינו איסור מוסיף דמעיקרא להדיוט אסור ולגבוה שרי כיון שנעשה נותר נוסף איסו'על ההיכ' עצמו ליאסר אפי' לגבוה ומתוך שחל עליה שם איסור נותר לאסרה לגבוה. חל עליה נמי שם נותר לגבי הדיוט להתחייב עליה משום נותר אע"ג דבלאו הכי היתה אסורה להדיוט. חל עליה יוה"כ מגו דאתוסף איסורא לגבי גברא לאסרו בחולין שהיו מותרים לו קודם יוה"כ גורר וכולל נמי להאי חלב של מוקדשים בהדיה להתחייב עליו משום יום הכפורים: ואשם אחד. אשם מעילות על שנהנה מן ההקדש בשוגג. ואף זה איסור מוסיף דאתוסף איסורא על חפצא דקודם דהקדש היה חלב זה אסור באכילה ומותר בהנאה אקדשה נאסרה אפי' בהנאה. ומתוך שחל שם הקדש על החלב לאסרו בהנאה. חל עליו נמי להתחייב באכילתו משום נהנה מן ההקדש: אם היתה שבת והוציאו בפיו.

צו טרינקען דעם קוואטירול וויין. אונ ער האט זיך אין מיטען אפ גירוהט. דער נאך האט ער אויס גיטרונקען דיא איבעריגע וויין ביז צו אקוואטירול (או שנתן לתוכו מים כל שהוא פטור) אדר ער הט אריין גיגאסין אביסול וואסער אין דעם קוואטירול וויין. אפילו ער האט אויס גיטרונקען מיט איין מאהל אונ ער איז אריין גיגאנגען אין בית המקדש קומט אים ניט קיין כרת: ה (יש אוכל אכילה אחת וחייב עליה ארבע חטאות ואשם אחד) עס קען אמאהל זיין איינער זאל עסין איין עסין. אונ ער זאל דארפין ברייננגען פיר חטאות אונ איין אשם. וויא אזוי (טמא שאכל את החלב והיה נותר מן מוקדשים וביום הכפורים) אויב איינער איז טמא אונ ער עסט חלב. אונ דיא חלב איז נותר פון א קרבן ועס איז געבליבען חלב פון א קרבן אויף נאך דיא צייט. אונ מען האט אים ניט מקריב גיוועזן. נאר דער מענטש האט דיא חלב גיגעסין). אונ עס איז גיוועזן יום כפור. דארף ער ברייננגען איין חטאת אויף חלב. אונ איין חטאת ווייל ער האט גיגעסין קדשים ווען ער איז גיוועזן טמא. אונ איין חטאת ווייל ער האט גיגעסין קדשים וואס עס איז געבליבען אויף נאך דיא צייט. אונ איין חטאת ווייל ער האט גיגעסין אום יום כפור. אונ אאשם דארף ער ברייננגען ווייל ער האט הנאה גיהאט פון קדשים. רבי מאיר זאגט (אם היתה שבת והוציאו בפיו) אויב דער יום כפור איז גיוועזן

אום

שבת. והוציאו (בפיו) חייב. אמרו לו אינו מן השם: **ה** יש בא ביאה אחת. וחייב עליה שש חטאות. הבא על בתו. חייב עליה משום בתו ואחותו ואשת אחיו ואשת אחי אביו ואשת איש ונדה. והבא על בת בתו

כשהיא אוכלו חייב גם על ההוצאה. ובגמרא מפרש דהכי קאמר אם היה יוה"כ שחל להיות בשבת והוציאו חייב שתים על ההוצאה. משום שבת ומשום יוה"כ שנכנסה באים כאחד. בשעה שקדש היום לשבת קדש נמי ליוה"כ. וכשם שערוב והוצאה לשבת כך ערוב והוצאה ליוה"כ ואיסור שבת באיסור בת אחת: אינו מן השם. כלומר הנה לא קחשיב אלא חטאות הבאות מפני אכילה והאי מפני הוצאה הוא: **ה** בתו ואחותו. כגון שבא על אמו והוליד ממנה בת והרי היא בתו ואחותו מאמו ואשת אחיו שנשאת לו קודם לכן ומת ולאחר מיתתו נשאה אחי אביו ובא זה אביה עליה בנדתה והשתא איסור בתו ואחותו באין כאחת ואף על פי שהיא ממזרת ואסורה לבא בקהל. כשנשאת לאחי אביה קדושין תופסין בה. לפי שקדושין תופסין בחייבי לאוין. א"נ אם היו אחי אביה ממזרים מותרים לישא אותה לכתחלה

ולאסרה על אביה משום אשת ה[...] איסור מוסיף. שמתחלה היתה [...] אביה כולן וכשנשאת לא' מהן נ[...] האחין ומתוך שחל עליה שם אשת [...] כאחים [...] לכן חל [...] אשת א[...] להתחיי[...] אשת אח[...] ונשאת ל[...] מגו דאת[...] לגבי של[...] אתוסף בה איסורא נמי לגבי די[...] אשת איש מגו דאתוסף איסורא [...] אתוסף איסורא לגבי דידיה. פי[...] דאתוסף איסורא לגבי בעלה. א[...] נמי לגבי דידיה: חייב עליה מ[...] וכלתו. כגון שנשאה בנו: ואו[...] שהיה נשוי את בת אחיו. שה[...] בתי מן האב: ואשת אחיו. ש[...] אחיו של זה: ואשת אחי אבי[...]

אום שבת. אונ אזוי וויא ער האט גיהאלטין דיא שטיקול חלב אין מויל
איר ארויס גיגאנגען פון שטוב אין גאס. אדער ארין גיגאנגען פון גאס
מוז ער ברייגען נאך צוויא חטאות. איז דאך אקשיא פאר וואס זאגט ני[...]
מען דארף אמאהל ברייגען אויף איין עסין זעקס חטאות ועיין בהרע"[...]
האבין דיא חכמים גיזאגט צו רבי מאיר (אינו מן השם) דיא צוויא חט[...]
דאך ניט צום עסין. אזוי אזאך וואס מען עסט ניט אונ מען טראגט א[...]
אין גאס אום יום כפור וואס גיפאלט אום שבת. ברייננט מען אויך צו[...]
ה (יש בא ביאה אחת) עס קען אמאהל זיין אייגער זאל בועל זיין אאש[...]
(וחייב עליה שש חטאות) אונ ער זאל דארפין ברייגען זעקס חטאות (ה[...]
דהיינו אייגער האט מזנה גיוועזן מיט זיין מוטער אונ זיא האט גיבא[...]
אטאכטער. דער נאך האט ער מזנה גיוועזן מיט דיא טאכטער (חייב על[...]
(ואחותו) דארף ער ברייגען צוויא חטאות. ווייל זיא איז זיינע אטאכטער אונ[...]
(ואשת אחיו) אונ אויב דיא טאכטער האט אמאהל חתונה גיהאט מיט [...]
ואיידער ער האט מיט איר מזנה גיוועזן דארף ער ברייגען נאך אחטא[...]
איז גיוועזן זיין ברודערס ווייב (ואשת אחי אביו) אונ אויב זיין ברודער אי[...]
אונ זיין פאטערס ברודער האט מיט איר חתונה גיהאט. דארף ער [...]
אחטאת. ווייל זיא איז זיינע אמומע (ואשת איש) אונ אויב זיא האט [...]
ער ברייגען נאך אחטאת (ונדה) אונ אויב זיא איז גיוועזן אנדה. דארף[...]
נאך אחטאת (והבא על בת בתו) אמאהל קען זיין אייגער איז מזנה מיט זי[...]

ונשאה אחי אביו: אם עבר הזקן. אביו של
זה ונשאה ואח"כ בא עליה זה חייב אף על
אשת האב ואף ע"ג דאשת אחיו היא דהא
מחייבינן ליה לכרת משום אשת אחי אביו
אלמא אסורה ליה
לאביו משום אשת אח
ואין לה אישות בה.
הכא מ"ע כגון שנפלה
לפניו ליבום מאחיו שמת
בלא בנים ויבמה הוא
ונשאה. והאי עבר הזקן
דתנן. היינו משום
שהיא לו באיסור ערוה בלבד משום בת בת
בנו ומשום כלת בנו דשתיהן שניות מדברי
סופרים. וא"ת כלתו היא דהא מחייבינן ליה
לכרת משום אשת אח. לאו פרכא היא.

דאיכא לאוקמי דאשת אחיו של בנו מ...
היא ולא כלתו של אב היא אלא אשת א...
ומותרת לו ואם תאמר ומה איסור יש...
איכא בבת בנו כשעבר אביו ונשאה ...

בתו חייב עליה משום בת בתו. וכלתו. ואחות אשתו. ואשת אחיו. ואשת אחי אביו. ואשת איש. ונדה. רבי יוסי אומר. אם עבר הזקן ונשאה. חייב עליה משום אשת אב. ובן הבא על בת אשתו. ועל בת בת אשתו

מחייבת ליה כמי מ...
אשת אב היא מ...
בנו לא בנמ' וה...
כגון דאיכא ברא ל...
ואחי של זה היא ד...
דאתוסף בה איסו...
גבי הוא ברא מ...
אשת אב. אתוסף ...
גבי דידיה: ובן הבא על בת אשתו. ח...
עליה משום כל אלו כחייב בבתו ועל ב...
אשתו חייב משום כל אלו שחייב על בת ב...
ובת אשתו שהיא אחותו משכחת לה כגון שה...

אטאכטער. אונ ער זאל דריפין ברייגגען זיבען חטאות (חייב עליה משום בת ב...
אין חטאת דארף ער ברייגגען ווייל זיא איז זיין טאכטערס אטאכטער (וכלתו) ...
אויב זיא איז זיין שנור. דהיינו זיין זוהן האט גינומען דיא שוועסטערס טאכטער פ...
אווייב. דארף ער ברייגגען נאך אחטאת (ואחות אשתו) אונ אויב זיא איז זיין ווי...
אשוועסטער דארף ער ברייגגען נאך אחטאת. דהיינו ראובן האט גיהאט אאיין...
שמעון. אונ שמעון האט גיהאט אטאכטער פון זיין אנדער ווייב. אונ ראובן הא...
גינומען דיא טאכטער פאר אווייב. איז ראובן דער שווער פון שמעון אונ דער איי...
פון שמעון. אונ שמעון איז דער איידים פון ראובן אונ דער שווער פון ראובן. אונ...
ראובנס טאכטער האט גיבארין אטאכטער פון שמעון. איז זיא ראובנס איניקל א...
ראובנס ווייבס אשוועסטער (ואשת אחיו) אונ אויב זיא איז גיוועזן זיין ברודערס ווי...
אויך. דהיינו זיין זוהן איז גישטארבין אונ זיין ברודער האט מיט איר חתונה גיהא...
דארף ער ברייגגען נאך אחטאת (ואשת אחי אביו) אונ אויב זיא איז גיוועזן זיין פאטע...
ברודערס ווייב אויך. דהיינו זיין ברודער איז גישטארבין אונ זיין פאטערס ברודער הא...
מיט איר חתונה גיהאט. דארף ער ברייגגען נאך אחטאת (ואשת איש) אונ או...
זיא האט אמאן דארף ער ברייגגען נאך אחטאת (ונדה) אונ אויב זיא איז גיוועזן אנדה...
דארף ער ברייגגען נאך אחטאת. רבי יוסי זאגט (אם עבר הזקן ונשאה) אויב ז...
פאטער האט אויך מיט איר חתונה גיהאט ועיין ברע"ב דער נאך האט דער זו...
מיט איר מזנה גיוועזן (חייב עליה משום אשת אב) דארף ער ברייגגען נאך אחטא...
ווייל זיא איז זיין פאטערס ווייב (וכן הבא על בת אשתו) אויב ער איז מזנה מיט ז...
ווייבס אטאכטער וואס זיא האט פון איר ערשטין מאן. קען אויך זיין ער זאל דארפ...
ברייגגען אזוי פיל חטאות וויא פיל ער דארף ברייגגען אויף זיין טאכטער (ועל ב...
בת אשתו) אונ אויב ער איז מזנה מיט זיין ווייבס טאכטערס אטאכטער וואס זיא הא...
פון איר ערשטין מאן. קען אויך זיין ער זאל דארפין ברייגגען אזוי פיל חטאות ווי...

אם או פתה אשה והוליד ממנה בת ואח״כ נשא היא אנוסת אביו. או מפותת אביו בהיא מותרת לו. הרי אותה שבת אחותו ובת אשתו. ובת בת אשתו ואחות אשתו משכחת לה. כגון שבא אבי אשתו על בת אשתו והוליד ממנה בת אותה שבת היא בת בת אשתו ואחות אשתו: ן משום חמותו וכלתו ואחות אשתו.

איסור אשת אחיו מת אחיו או גרשה ונשאת לאחי אביו. נוסף עליה איסור אשת אחי אביו. נשאת לעלמא והיא אשת איש ופירשה נדה. ובא עליה ראובן בעודה אשת איש ונדה. הרי חייב עליה ראובן משום כל השמות הללו: ובן הבא על אם חמותו לקמן על דינה בת לאה בתו והוליד ממנה בת ושמה סרח.

אשתו: ן הבא על חמותו חייב עליה משום חמותו. וכלתו. ואחות אשתו. ואשת אחיו. ואשת אחי אביו. ואשת איש. ונדה. ובן הבא על אם חמותו ועל

לבן שבא על בתו והוליד ממנה בת. נשאת ראובן זאת שבת. הרי אמה אסורה עליו משום חמותו ואחות אשתו. נשאת לבנו של ראובן נוסף עליה איסור משום כלתו. מת בנו של ראובן או גרשה ונשאת לאחיו. נוסף עליה

גדלה סרח נאסרה עליו לאה משום אם חמותו ומשום אחות אשתו שהרי סרח אשתו ולאה שתיהן בנות לבן. נשאת לאה לבן בעולם של סרח נעשית כלתו. ואח״כ לאחיו ואח״כ לאחי אביו. ובא עליה בעולם של סרח בעודה

פיל ער דארף ברייננגען אויף זיין טאכטערס אטאכטער ווען בהרע״ב: ן (הבא על חמותו) אוב איינער איז מזנה מיט זיין שוויגער. קען אמאהל זיין ער זאל דארפין ברייננגען זיבען חטאות (חייב עליה משום חמותו) איין חטאת דארף ער ברייננגען וויל זיא איז זיינע אשוויגער (וכלתו) אונ אויב זיא איז זיינע אשנור. דארף ער ברייננגען נאך אחטאת (ואשת אחיו) אונ וויל זיא איז זיין ברודערס ווייב. דארף ער ברייננגען נאך אחטאת (ואחות אשתו) אונ וויל זיא איז זיין ווייבס שוועסטער דארף ער ברייננגען נאך אחטאת (ואשת אחי אביו) אונ וויל זיא איז זיין פאטערס ברודערס ווייב. דארף ער ברייננגען נאך אחטאת (ואשת איש) אונ וויל זיא האט אמאן. דארף ער ברייננגען נאך אחטאת (ונדה) אונ אויב זיא איז געוועזן אנדה. דארף ער ברייננגען נאך אחטאה, (למשל. יעקב האט מזנה געוועזן מיט זיין טאכטער זיא האט גיהייסין שרה) אונ שרה האט געהאט אטאכטער פון יעקב זיא האט גיהייסין רבקה. אונ אפרעמדער מענטש (למשל ראובן) האט חתונה גיהאט מיט דיא רבקה. איז דאך שרה אשוויגער פון ראובן. אונ ראובנס ווייבס אשוועסטער. דער נאך האט שרה חתונה גיהאט מיט ראובנס אזוהן. איז שרה ראובנס אשנור. דער נאך איז ראובנס זוהן גישטארבין. אונ שרה האט חתונה גיהאט מיט ראובנס אברודער. איז שרה ראובנס ברודערס ווייב. דער נאך איז ראובנס ברודער גישטארבין. אונ שרה האט חתונה גיהאט מיט ראובנס פאטערס אברודער. איז שרה ראובנס פאטערס ברודערס ווייב. דער נאך איז ראובנס פאטערס ברודער גישטארבין. אונ שרה האט חתונה גיהאט מיט אפרעמדין. איז זיא אאשת איש. אונ זיא איז געוועזן אנדה. אונ ראובן האט מיט איר מזנה געוועזן. דארף ראובן ברייננגען זיבען חטאות. אשוויגער. אונ אווייבס אשוועסטער. אונ אשנור. אונ אברודערס אווייב. אונ אפאטערס אברודערס אווייב. אונ אאשת איש. אונ אנדה) (ובן הבא על אם חמותו) אונ אויב איינער האט מזנה געוועזן מיט זיין שוויגערס מוטער. קען אויך זיין זיבען חטאות. דהיינו לבן האט מזנה געוועזן מיט דינה וואס זיא איז דיא טאכטער פון זיין טאכטער לאה. אונ דינה האט געבארין אטאכטער פון לבן. זי האט גיהייסין סרח. אונ איינער שמואל האט חתונה גיהאט מיט דיא סרח. איז לאה

ועל אם חמיו. רבי יוחנן בן נורי אומר. הבא על חמותו. חייב על ה' משום חמותו. ואם חמותו. ואם חמיו.

...ת איש ונדה חייב משום כל השמות הללו : ...ם חמיו. כגון בא על זקנתו אשת לבן אם ...ם אמו. והוליד ממנה בת ושמה דינה . ...נשא את דינה כשהיא עליו לאם אמו של ...אובן משום אם חמיו ומשום אחות אשתו . שהרי דינה אשתו ולאה אם חמיו . שהיתה ...ם אשת לבן כעשית כלתו . ואח"כ אשת אחיו ואח"כ אשת אחי אביו ואשת איש ונדה ...ייב עליה משום כל השמות הללו : הבא על חמותו חייב עליה כו'. לאשת לבן שתי בנות ...אה ורחל . ובן אחד ושמו אשר . ושם בת אשר סרח . ובא אחד מן השוק . ונשא את ...חל ויוכבד בת לאה וסרח בת אשר ואח"כ בא השוקא ג' נשים הללו על אשת לבן חייב ...יה משום חמותו ואם חמותו ואם חמיו . משום חמותו שהרי היא אם רחל אשתו . ומשום ...ם חמותו שהרי היא אם לאה חמותו . ומשום אם חמיו לפי שהיא אמו של אשר חמיו : שלשתן

...טור געווארין צוא שמואל ווייל זיא איז זיין שוויגערס מוטער . אונ ווייל זיא איז זיין ווייבס שוועסטער . ווארום לאה אונ סרח זענען דאך דיא טעכטער פון לבן . אונ אויב ...אה האט חתונה גיהאט מיט שמואלס זוהן . איז לאה אסור צוא שמואל ווייל זיא איז ...ין שנור . אונ אז שמואלס זוהן איז גישטארבין . אונ לאה האט חתונה גיהאט מיט ...מואלס אברודער . איז נאך אאיסור . אונ אז שמואלס ברודער איז גישטארבין . אונ ...אה האט חתונה גיהאט מיט שמואלס פאטערס ברודער . איז דא נאך אאיסור . אונ ...ויב שמואל האט מזנה גיוועזן מיט לאה ווען זיא איז גיוועזן אאשת איש אונ אנדה . איז ...א זיבען חטאות . אזוי ווייא פריער (ועל אם חמיו) אונ אויב איינער האט מזנה גיוועזן מיט ...ין שווערס מוטער . קען אויך זיין זיבען חטאות . דהיינו ראובן האט מזנה גיוועזן מיט ...ין מוטערס מוטער . מיט לבנס ווייב . אונ זיא האט גיבארין פון אים אטאכטער . זיא ...אט גיהייסען דינה . אונ איינער משה האט חתונה גיהאט מיט דיא דינה . איז לאה ...יא מוטער פון ראובן אסור גיווארין צוא משה . ווייל זיא איז זיין שווערס מוטער . אונ ...וייל זיא איז זיין ווייבס שוועסטער . ווארום דינה אונ לאה זענען דאך ביידע שוועסטער ...ן איין מוטער . זייא זענען דיא טעכטער פון לבנס ווייב . אונ אויב לאה האט חתונה ...האט מיט משהס זוהן . איז לאה אסור צוא משה ווייל זיא איז זיין שנור . אונ אז משהס ...זוהן איז גישטארבין . אונ לאה האט חתונה גיהאט מיט משהס ברודער . איז נאך אאיסור . ...ונ אז משהס ברודער איז גישטארבין . אונ לאה האט חתונה גיהאט מיט משהס פאטערס ...ברודער . איז דא נאך אאיסור . אונ אויב משה האט מזנה גיוועזן מיט לאה ווען זיא ...איז גיוועזן אאשת איש אונ אנדה . איז דא זיבען חטאות . אזוי ווייא פריער . רבי יוחנן ...ן נורי זאגט (הבא על חמותו) אויב איינער איז מזנה מיט זיין שוויגער . קען אמאהל ...ער זאל חייב זיין דרייא חטאות (משום חמותו) ווייל זיא איז אשוויגער (ואם חמותו) אונ ...וייל זיא איז זיין שווערס מוטער . דהיינו לבנס ווייב האט גיהאט צווייא טעכטער מיט איין ...מאן . לאה אונ רחל אונ מנשה . אונ לאה האט גיהאט אטאכטער דינה . אונ מנשה האט ...האט אטאכטער שרה . אונ איינער אהרן האט גינומען דריי ווייבער . רחל אונ דינה אונ ...שרה . דער נאך האט אהרן מזנה גיוועזן מיט לבנס ווייב . דארף ער ברענגען דריי חטאות . ...ווארום לבנס ווייב איז איין מאהל אהרנס אשוויגער . ווייל זיא איז רחלס מוטער . אונ ...שוויגערס אמוטער דורך דינה . אונ אשווערס אמוטער דורך שרה (אמרו לו) האבען די

אמרו לו שלשתן שם אחד הן :

ז אר"ע שאלתי את ר"ג ואת ר' יהושע באטלים של אמאום שהלכו ליקח בהמה למשתה בנו של רבן גמליאל. הבא על אחותו. ועל אחות אביו. ועל אחות אמו. בהעלם אחד. מהו. חייב אחת על כולן. או אחת על כל אחת ואחת. ואמרו לי לא שמענו. אבל שמענו הבא על חמש נשיו נדות בהעלם אחד שהוא חייב על כל אחת ואחת. ורואין אנו שהדברים

שלשתן שם אחד הם . בחד קו... לאו . הלכך אין חלוק חטאת... הלכה : ז באטלים . שוק שמוכר... של אמאום . שם העיר : הבא ע... פ"ק הבא על אחותו שהיא אחו... אמו ומשכחת לה . כגון בבא ע... והוליד ממנה ב' בנות וחזר ו... מבנותיו אלו והוליד ממנה בן ... אחותו . שהיא אחות אביו ו... שהדברים ק"ו . ומה הבא ... נדות שהשם שם א' . לגדה לא ת... כל אחת ואחת . הבא על אחות... אביו ואחות אמו שהן ג' שמות כלומר ג' לאוין מחולקין . אינו דין שיהא חייב...

חכמים געזאגט צוא רבי יוחנן (שלשתן שם אחד הן) די אלע דריי אשוועגער א...
מוטער אונ אשוועסטערס מוטער. ווערין גערעכענט וויא איינס. דארף מען ...
איין חטאת. ווייל זייא זענען איין לאו : ז (אמר רבי עקיבא שאלתי את רבן ...
רבי יהושע באטלים של אמאום) רבי עקיבא זאגט איך האב געטראפען רבי...
רבי יהושע אין דיא שטאט אמאום אויף דעם מארק ווא מען פאר קויפט ...
ליקח בהמה למשתה בנו של רבן גמליאל) זייא זענען געגאנגען קויפען אבי...
סעודה פון דעם זוהן פון רבן גמליאל. האב איך זייא דארט געפרעגט (הבא ע...
אחות אביו ועל אחות אמו בהעלם אחד מהו) אז איינער האט מזנה געווען מי...
זיא איז זיין שוועסטער. אונ זיין פאטערס שוועסטער. אונ זיין מוטערס ש...
ער האט ניט געוואסט אז זיא איז אסור צוא אים מיט דיא דריי איסורים ...
בעילה. ווי איז דער דין (והיינו ראובן האט מזנה געווען מיט זיין מוטער ...
געבארין פון אים צוויא טעכטער. דער נאך האט ראובן מזנה געווען מיט א...
אונ זיא האט געבארין פון אים אזוהן. אונ דער זוהן האט מזנה געווען מיט...
טאכטער וואס זיא איז זיינע אשוועסטער. אונ זיין פאטערס אשוועסטער . א...
אשוועסטער) (חייב אחת על כולן) איז ער חייב איין קרבן אויף דיא אלע דר...
אחת על כל אחת ואחת) אדער ער דארף ברייגען אקרבן אויף יעדער ע...
דארף ער ברייגען דריי קרבנות (ואמרו לי לא שמענו) האט רבן גמליאל א...
געזאגט צוא מיר. דעם דין האבען מיר ניט געהערט (אבל שמענו הבא על ח...
בהעלם אחד) אבער דעם דין האבען מיר געהערט אז איינער האט בועל ...
ווייבער זיינע. וואס זענען געווען נדות. מיט איין פאר געסונג. ער האט ...
זייא זענען נדות ביז ער האט בועל געווען אלע פינף ווייבער (שהוא חיי...
ואחת) דארף ער ברייגען פינף קרבנות. פאר יעדער אשה אבזונדער קר...
שהדברים קל וחומר) אונ מיר זעהן אז עס איז אפ צוא לערנען פון דיא ...
אויף דיא אנדערע. מאדאך בייא פינף ווייבער נדות. וואס דיא אלע פ...
איסור. אונ איין לאו פון אנדה. דארף ער ברייגען פינף קרבנות. אז ער הא...
אאשה וואס זיא איז זיין שוועסטער אונ זיין פאטערס שוועסטער או...

קו: ח ועוד שאלן ר"ע א[...]
המדולדל בבהמה מהו. אמרו [...]
לא שמענו. אבל שמ[...]
באבר המדולדל באדם. שה[...]
טהור. שכך היו מוכי שחין בירוש[...]
עושין. הולך לו ערב פסח א[...]
הרופא וחותכו עד שהוא מניח [...]
כשערה. ותוחב בסירה. וה[...]
נמשך ממנו. והלה עושה פסח[...]
והרופא עושה פסחו. ורואין א[...]

ואחת. ובאי ק"ו פריכא היא דמה לה' נשים כדות שהן גופים מחולקים אלא טעמא משום דא" (ויקרא כ) ערות אחותו גלה וגו' וקרא יתירא הוא דבריתים דק"א כתיב ואיש אשר יקח את אחותו וראה את ערותה וגו'. ל"ל למכתב תו ערות אחותו גלה. אלא ללמד על אחות שהיא אחות אביו ואחות אמו. שחייב על כל א' וא': ח אבר המדולדל בבהמה. תלוי רובו ומעורה במקצתו: מהו. ביטמא משום אבר מן החי. כאילו נתלש לגמרי. וק"ל בטהור ובטועב. דאבר מן החי מטמא כנבלה. ואבר שנתלש מן האדם לגמרי. מטמא כמת: באבר המדולדל באדם. שמעו[...] קלא טהור: מוכי שחין. שאבריהן נופלין: וחתכה. לא משום טהרה. שקודם לכן [...] טהור. אלא שלא יהא מאוס ברגל באבר המדולדל: שמנית בו כשערה. ואינו חות[...] לגמרי שלא יטמא את הרופא שנוגע בו בשעת פריקה: ותוחכו. לאבר: בסירה. ב[...] שמח בר לקרקע: והוא החולה: נמשך. וכת ש שאבר מאליו. והחולה אינו טמא [...]

שוועסטער. וואס ער האט עובר געוועזן מיט איין מאהל אויף דריי לאוין. איז דען ג[...]
געווים אז דער דין דארף זיין ער זאל ברייגגען דרייא קרבנות: ח (ועוד שאלן רבי עקיב[...]
נאך האט רבי עקיבא געפרעגט ביי רבן גמליאל מיט רבי יהושע (אבר המדולדל בבהמ[...]
מהו) אויב אגליד פון אבהמה איז אפ געבראכען געווארין. נאר ניט אין גאנצען. עס א[...]
נאך אביסול בהעפט צו דיא בהמה. ווייא איז דער דין. אויב דער גליד איז מטמ[...]
אזוי וויא אנבלה. ווארום עס איז גלייך וויא ער וואלט אין גאנצען אפ געבראכ[...]
געווארין פון דיא בהמה. אדער ווייל ער איז אביסול בהעפט צוא דיא בהמה. איז ע[...]
ניט מטמא (אמרו לו לא שמענו) האט רבן גמליאל אונ רבי יהושע געזאגט צוא רב[...]
עקיבא מיר האבען ניט געהערט דעם דין (אבל שמענו באבר המדולדל באדם שהו[...]
טהור) נאר דעם דין האבען מיר יא געהערט. אויב עס איז אפ געבראכען געווא[...]
אגליד ביא אמענטש. נאר ניט אין גאנצין. ער איז נאך אביסול בהעפט צוא דע[...]
מענטש. איז דער מענטש אונ דער גליד טהור (שכך היו מוכי שחין בירושלים עושין) [...]
מענטשין פון ירושלים וואס זייערע גלידער זענען געוועזן אפ געבראכין. נאר אביסול זענע[...]
זייא נאך געוועזן בהעפט צום לייב. פלעגין זייא אזוי טאהן (הולך לו ערב פסח אצ[...]
הרופא) אז עס פלעגט קומען ערב פסח. וואס זייא דארפין מאכען דעם קרבן פסח או[...]
אריין גיין יום טוב אין דיא עזרה. איז דאך ניט שיין ער זאל אריין גיין מיט דעם גלי[...]
וואס איז גנט אראפ. איז ער געגאנגען ערב פסח צוא אדאקטאר (וחותכו עד שהוא מני[...]
בו כשערה) אונ דער דאקטאר שניידט אפ דעם גליד אונ ער לאזט דעם גליד בהעפ[...]
צום מענטש אויף אזוי אשטיקול פלייש דין וויא אהאר (ותוחב בסירה) אונ ער שטעק[...]
ארויף דעם גליד אויף אדארין (והוא נמשך ממנו) אונ ער ציהט זיך אפ פון דארין. בייס[...]
זיך אפ דער גליד פון דעם מענטש (והלה עושה פסחו) אונ דער מענטש מאכט זיין קרב[...]
פסח (והרופא עושה פסחו) אונ דער דאקטאר מאכט זיין קרבן פסח. דער מענטש אונ דע[...]
דאקטאר זענען ביידע טהור (ורואין אנו שהדברים קל וחומר) אונ מיר זעהן אז דיא זאכע[...]
קען מען אפ לערנען איינע פון דיא אנדערע: דיא גרינגערע פון דיא שווערערע. מאדאן[...]

שהדברים קין: ט ועוד שאלו ר"ע השוחט ה' זבחים בחוץ בהעלם אחד. מהו. חייב אחת על כולם. או אחד על כל אחת (ואחת). אמרו לו לא שמענו. א"ר יהושע שמעתי באוכל מזבח א' בה' תמחויין בהעלם אחד שהוא חייב על כל אחד ואחד. משום מעילה. ורואה אני שהדברים קין. אמר ר"ש לא כך שאלן ר"ע.

שמוסך עלמו בכח בכח אחת ואחר נחגם ממנו בכח יליכה יגיעם בשעת פריסה: שה כרים ק"ו. ומה אדם שמקבל טומאה מחיים האבר המדולדל ממנו טהור. בהמה שאינה מקבלת טומאה מחיים אינו דין שיהא האבר המדולדל ממנה טהור: ט באוכל מזבח אחד בה' תמחויין. בה' תבשילין חלוקין זה מזה. חייב משום מעילה אם אכלן קודם זריקת דמן: שהדברים ק"ו מה מזבח אחד שאין גופים מחולקים חייב על כל אחד ואחד משום תמחויין מחולקים. ה' זבחים דגופים מחולקים לא כ"ש לא כך שאלן ר"ע דאם בשוחט שאלן מה ראיה הביאו לו מאוכל. הא אינה למפרך מה לאוכל שכן ישנם אלא על כרחך לא שאל

אמענטש וואס ער קען טמא ווערן ווען ער לעבט. פון דעסטוועגן דער גליד וואס איז אפ גיבראכען גיווארין פון אים און ער איינגט נאך. איז ער טהור. א בהמה וואס זיא ווערט ניט טמא ווען זיא לעבט: איז דען ניט געווים אז דער גליד וואס איז אפ גיבראכען גיווארין פון איר און ער איינגט נאך: דארף ער זיין טהור: ט (ועוד שאלן רבי עקיבא) נאך האט רבי עקיבא גיפרעגט צוא רבן גמליאל און צו רבי יהושע (השוחט חמשה זבחים בחוץ בהעלם אחד מהו) אז איינער האט גישאכטין פינף קרבנות אויסער דיא עזרה מיט איין פאר געסונג. ער האט ניט גיוואוסט אז דיא פינף בהמות זענען קרבנות. האט ער זייא גישאכטין אויסער דיא עזרה. דער נאך איז אים דער וואוסט גיווארין אז זייא זענען קרבנות. וויא איז דער דין (חייב אחת על כולם) איז ער חייב איין קרבן אויף דיא אלע פינף עבירות (או אחד על כל אחת ואחת) אדער ער דארף ברייגגען א קרבן אויף יעדער עבירה בזונדער. דארף ער ברייגגען פינף קרבנות (אמרו לו לא שמענו) האט רבן גמליאל און רבי יהושע גיזאגט צו רבי עקיבא. דעם דין האבין מיר ניט גיהערט (אמר רבי יהושע) האט רבי יהושע גיזאגט (שמעתי באוכל מזבח אחד בחמשה תמחויין בהעלם אחד) איך האב גיהערט אז איינער עסט די פלייש פון איין קרבן ואיידער מען האט געשפריצט דיא בלוט פון אים אויף דעם מזבח) אין פינף ערלייא גיקעכצי. מיט איין פאר געסונג. ער האט ניט גיוואוסט אז דיא בלוט איז נאך ניט געשפריצט גיווארין אויף דעם מזבח. ביז ער האט אפ גיגעסין דיא פינף ערלייא פלייש (שהוא חייב על כל אחד ואחד משום מעילה) דארף ער ברייגגען א קרבן מעילה אויף יעדער זעטיקל פלייש בזונדער (ורואה אני שהדברים קל וחומר) און איך זעה אז דיא זאכין קען מען אפ לערנען איינע פון דיא אנדערע. דיא שווערערע פון דיא גרינגערע. מאדאך אז דיא אלע פינף עבירות (פון דיא פינף ערלייא פלייש עסין) זענען פון איין קרבן. דארף ער ברייגגען פינף קרבנות מעילה. אז דיא פינף עבירות זענען ביי פינף קרבנות וער האט גישאכטין פינף קרבנות אויסער דיא עזרה) דארף געוויס זיין דער דין ער זאל ברייגגען פינף קרבנות אויף דיא פינף עבירות (אמר רבי שמעון לא כך שאלן רבי עקיבא) האט רבי שמעון גיזאגט ניט דעם דין האט רבי עקיבא גיפרעגט ביי רבן גמליאל מיט רבי יהושע. נאר איין אנדער דין (אלא באוכל נותר

ר' עקיבא. אלא באוכל מותר מחמשה זבחים אלא באוכל נותר
[ושבילו] לו לאיכ כמי מאוכל: אם הלכה. בהעלם אחד. מה
שכך קבלת מרבך חייב על כל אחד מהזבחים כולן. או אחת על
נקבלה ממך: אם לדין. שאתה לומד אותה אמרו לו לא שמע
מק"ו ממעילה. יש תשובה: את המאכיל שמעתי באוכל מז
תמחויים. בהעלם אחד. שהוא חייב על כל אחת ואחת
ורואה אני שהדברים ק"ו. אמר ר"ע אם הלכה נקבל
תשובה. אמר לו השב. אמר לו. לא אם אמרת במעילה

מחמשה זבחים בהעלם אחד מהו) גאר אז איינער האט גיגעסן
פון פינף קרבנות. וואס דיא פלייש איז געבליבען איבער נאך דיא
שוין גיט עסן דעם קרבן. אונ דאס איז געווען מיט איין פארגע
געסין אז דיא פלייש איז פון דיא קרבנות וואס זענען געבליבען א
וויא איז דער דין (חייב אחת על כולן) איז ער חייב איין קרבן
עבירות (או אחת על כל אחת ואחת) אדער ער דארף ברייגגען
עבירה בזונדער. דארף ער ברייגגען פינף קרבנות (אמרו לו לא
גמליאל אונ רבי יהושע גיזאגט צו רבי עקיבא. דעם דין האבין
ר"י יהושע) האט רבי יהושע גיזאגט (שמעתי באוכל מזבח
בהעלם אחד) איך האב גיהערט אז איינער עסט דיא פלייש פ
מען האט געשפריצט דיא בלוט פון איהם אויף דעם מזבח) אין
מיט איין פאר געסונג. ער האט גיט גיוואוסט אז דיא בלוט איז
גיווארין אויף דעם מזבח. ביז ער האט אפ גיגעסין דיא פינף
חייב על כל אחת ואחת משום מעילה) דארף ער ברייגגען
יעדער שטיקול פלייש בזונדער (ורואה אני שהדברים קל וחומר
דיא זאכין קען מען אפ לערנען איינע פון דיא אנדערע. דיא
גרינגערע. מאדאך אז דיא אלע פינף עבירות ופון דיא פינף
זענען פון איין קרבן. דארף ער ברייגגען פינף קרבנות מע
עבירות זענען ביי פינף קרבנות ער האט גיגעסין דיא פינף
פלייש פון פינף קרבנות) דארף געווים זיין דער דין ער זאל ב
אויף דיא פינף עבירות (אמר רבי עקיבא) האט רבי עקיבא גיזאגט
הלכה נקבל) אויב דוא האסט גילערנט דעם דין ביי דיין רבי
שטיקלאך געבליבענע פלייש פון פינף קרבנות. דארף מען ברייג
עבירות פינף חטאות. וועל איך אן גענומען דעם דין (ואם לדין
זאגסט מען זאל ברייגגען פינף קרבנות. ווייל דוא לערנסט אפ
תשובה) קען מען אפ פרעגין אז מען קען גיט אפ לערנען נות
לו השב) האט רבי יהושע גיזאגט צו רבי עקיבא פרעג (אמר
גיזאגט צו רבי יהושע (לא) גיין. עס איז גיט גלייך איינס צו דאס
במעילה) אויב דו זאגסט אז מען דארף ברייגגען אקרבן מעילה אויף
בזונדער. דאס איז גאר ביי מעילה. ווייל מעילה איז האר[ב] אין גא

אוכל. ואת המהנה כנהנה.
ידה לזמן מרובה. תאמר
אין בו אחד מכל אלו:
א. שאלתי את ר' אליעזר
לאכות הרבה. בשבתות
ין מלאכה אחת בהעלם
הוא. חייב אחת על כלן.

כאוכל. שאם נתן אוכל הקדש לחברו חייב כאילו אכל הוא עצמו דקי"ל השליח הקדש לחולין מעל ולא מי שניתן לו: והמהנה כנהנה. במידי דלאו בר אכילה: צירף את המעילה לזמן מרובה. כלומר ועוד אומרת אחרת יש במעילה שאם נהנה היום בחצי פרוטה. ומכאן עד שנה בחצי פרוטה מצטרפת לפרוטה כדמרבינן מתמעול מעל ריבה: הא ר' שאני דאית עליו שאין בו א' מכל האמורות הללו. ולא אתבריר' מלתא אי רבי יהושע להאיך תשובה או לא קבלה מניה ופסק הלכה שהאוכל עתר מהתם ם אחד אינו חייב אלא חטאת אחת ותמחויין אין מחלקין בין להקל בין מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת. תולדות הרבה של אב אחד. ובפירוש

כאוכל) אויב ראובן נעמט אשטיקל פלייש פון אקרבן אונ ער גיט דאס צו שמעון עסט. ד הא ראובן ברייגגען אקרבן מעילה גלייך וויא ער אליין פלייש גיגעסין (ואת המהנה כנהנה) אונ אויב ראובן גיט אזאך פון בית גיט צום עסין צו שמעון. אונ שמעון האט הנאה פון דיא זאך. דארף ען אקרבן מעילה גלייך וויא ער אליין וואלט הנאה גיהאט (צירף המעילה לזמן אויב מען האט הנאה פון בית המקדש פאר אהאלבע פרוטה. אונ אין האט ער ווייטער הנאה גיהאט פון בית המקדש פאר אהאלבע פרוטה. צו זאמען ביידע האלבע פרוטהס. איז אגאנצע פרוטה. דארף מען בן מעילה (תאמר בנותר שאין בו אחד מכל אלו) אבער ביא דעם גסט פלייש וואס איז געבליבען פון אקרבן. זענען ניטא דיא דינים. ובן גיט צוא שמעון אשטיקול פלייש וואס איז געבליבען פון אקרבן. ט דיא פלייש. דארף שמעון ברייגגען אקרבן פר די עבירה. גיט ראובן. אונ הנאה פון דיא פלייש. וואס איז געבליבען פון אקרבן. אונ מען האט עסין. דארף מען ניט ברייגגען אקרבן. אונ אז מען עסט היינט ש וואס איז געבליבען פון אקרבן. גרוים וויא אהאלבער איילירט. אונ מען נאך אמאהל אשטיקול פלייש וואס איז געבליבען פון גרוים וויא אהאלבער איילבירט. דארף מען גיט ברייגגען (אמר רבי עקיבא) האט רבי עקיבא גיזאגט (שאלתי את רבי אליעזר) רעגט ביא רבי אליעזר (העושה מלאכות הרבה בשבתות הרבה מעין בהעלם אחת מהו) אז איינער טוהט עטליכע מלאכות אין עטליכע שבתים נ מלאכות זענען פון איין זאך. אונ אין איין פאר געסונג. וויא איז דער ת על כולן) איז ער חייב איין חטאת אויף דיא אלע מלאכות (או אחת על ת) אדער אויף יעדער מלאכה בזונדער דארף מען ברייגגען אבזונדער חטאת. האט ניפרעגט ביא רבי אליעזר צוויא דינים. איין דין. אויב איינער האט מלאכה. אין עטליכע שבתים. דהיינו ער האט גיהאקערט אין פעלד תים. אונ ער האט גיוואוסט אז עס איז שבת. נאר ער האט גימיינט אז

הרבה איתו שעשה בשבת זו עשה בשבתות למימר הכא ימים שבנתים הוין ידיעה לחל
אחרות וכלן בהעלם אחד. ובגמרא פריך מאי דדוקא לענין שגגת שבת הוין ידיעה. לי
קמיבעי ליה דנקט שבתות הרבה ותולדות שבשבת היה אבל לענין שגגת מלאכות לי
הרבה. ומאי כי תולדות ולא אבות. ומשני ידיעה עד שילמוד. ועוד קמבעיא ליה
דר"עהרתי בעי מניה.

חדא שעושה מלאכה אחת בשבתות הרבה ויודע שהוא שבת. אלא שכבר שמלאכה זו מותרת כיא דהיינו זדון שבת ושגגת מלאכות והכי קא מיבעי ליה האי דעבד מלאכה אחת בב' שבתות. מי אמרינן כיון דב' ימים הם אע"ג דהעלם א' הוא לגבי מלאכה הוין הנך שבתות כגופין מחולקים של מלאכה שאין דומים זה לזה. כיון זרע וקצר בהעלם אחד בזדון שבת ושגגת מלאכות דחייב על כל אחת וא' או לאו כגופים מחולקים דמיין. והוי כאלו עשה בהעלם אחד מלאכה אחת י' פעמים דאינו חייב אלא אחת דליכא

או אחת על כל אחת ואחת. אמר לי חייב על כל אחת ואחת מקו. ומה אם הנדה שאין בה תוצאות הרבה וחטאות הרבה. חייב על כל אחת ואחת. שבת שיש בה תוצאות הרבה וחטאות הרבה. אינו דין שיהא חייב על כל אחת ואחת. אמרתי לו. לא.

אם

הרבה. בזדון שבת ושגגת מלאכות חייב ע[...] כל שבת ושבת. דהנך שבתות כגופים מחולקי[...] דמיין. ותולדות של מלאכות כמלאכות דמיין וחייב על כל תולדה ותולדה. ולא פ שכן מל[...] אחד כאלו עשה אבות הרבה: ומה נדה בגמ' אמרי תני נדות הכא על ה' כגון נדות חייב על כל אחת ואחת. דגופין מחולקין נינו תוצאות הרבה. ענינן הרבה. כגון שב[...]

עשה תולדות כר[...]
מאב אחד חייב א[...]
או על כל אחת וא[...]
ולהכי נקט תולדות
אמר לי חייב על
אחת ואחת. פ[...]
ליה אתרווי[...]
לאומרא דעו[...]
מלאכה אחת בשבת[...]

מען מעג באקערין אום שבת. וויא איז דער דין. צו דארף ער ברייננען איין חטאו[...]
אויף דיא אלע שבתים. ווייל ער האט דאך נאר גיטאהן איין מלאכה. אדער ע[...]
דארף ברייננען אויף יעדער שבת אבזונדער חטאת. אונ נאך אדין האט ער גיפרעגט
אויב מען האט גיטאהן עטליכע מלאכות וואס זענען גלייך איינע צו דיא אנדערע. א[...]
איין שבת. למשל ער האט געריבען קעז אויף אריב אייזין. אונ ער האט צו ריבען מיט די[...]
הענט אשטיקול טרוקענע בלאטע וואס איז גיוועזן אויף זיין קלייד. אונ דיא בלאטע אי[...]
גיווארין דין ווי זאמד. די ביידע זאכן זענען גלייך ווי גימאלין (תולדות פון טוחן) ע' ח"אובלל יי[...]
איז ער חייב איין חטאת. אדער צווייא חטאות (אמר לי) האט רבי אליעזר צו מי[...]
גיזאגט (חייב על כל אחת ואחת) ער דארף ברייננען אחטאת אויף יעדער שבת בזונדער
ביא דעם ערשטין דין. אונ ביא דעם אנדערין דין. דארף ער ברייננען אחטאת אויף
יעדער מלאכה (מקל וחומר) דאס קענען מיר אפ לערנען פון דיא גרינגערע זאך אויף
דיא שווערערע זאך (ומה אם הנדה שאין בה תוצאות הרבה וחטאות הרבה) מאדאך
אז איינער האט בועל גיוועזן פינף נדות. וואס ביא אנדה איז ניטא פיל דינים. אונ
עס איז ניטא פיל חטאות. פון דעסטוועגין (חייב על כל אחת ואחת) דארף ער
ברייננען פינף חטאות. פאר יעדער נדה אבזונדער קרבן (שבת שיש בה תוצאות הרבה
וחטאות הרבה) שבת וואס ביא איר איז דא פיל דינים. אונ פיל חטאות (אינו דין שיהא
חייב על כל אחת ואחת) איז דאן ניט געווים אז דער דין דארף זיין ער זאל ברייננען
אחטאת אויף יעדער שבת בזונדער. אונ אויף יעדער מלאכה בזונדער (אמרתי לו
האב איך גיזאגט צו רבי אליעזר (לא) ניין. עס איז ניט גלייך איינס צו דאס אנדערע

אם אמרת בנדה שיש בה שתי אזהרות. שהוא מוזהר על הנדה. והנדה מוזהרת עליו. תאמר בשבת שאין בה אלא אזהרה אחת. אמר לי הבא על הקטנות יוכיח. שאין [בהן] אלא אזהרה אחת. וחייב על כל אחת ואחת. אמרתי לו. לא. אם אמרת בבא על הקטנות. שאע"פ שאין בהן עכשיו. יש בהן לאחר זמן. תאמר בשבת שאין בה לא עכשיו ולא לאחר זמן. אמר לי הבא על הבהמה יוכיח. אמרתי לו בהמה כשבת:

דהיכא אבות מלאכות ותולדותיהן. אבל נדה אין בה חיובא אלא ביאה: והנדה מוזהרת עליו. דכתיב (ויקרא כ) ונכרתו שניהם מקרב עמם: הבא על הקטנות. הבא על חמש קטנות נדות חייב על כל אחת ואחת. ואע"פ שהקטנות אינה מוזהרת: הבא על הבהמה יוכיח. שחייב על כל ביאה וביאה: בהמה כשבת. כלומר כי היכי דמבעיא לי בשבת כ"כ מיבעיא לי בבהמה. ולא קבלה מיניה ר"ע מר' אליעזר. לא לענין דאמר עשה מלאכה [אחת] בשבתות הרבה כגופין חלוקין דמיין. ולא לענין תולדות מלאכות כמלאכות דמיין. ואין הל' כר"א:

(אם אמרת בנדה) אויב מען זאגט ביי א נדה (אויב ער האט בועל געוועזן פינף נדות) אז מען דארף ברענגען פינף חטאות (שיש בה שתי אזהרות) ווייל ביי א נדה איז דא צוויי לאוין (שהוא מוזהר על הנדה) ער איז פאר זאגט ער זאל ניט בועל זיין א נדה (והנדה מוזהרת עליו) און די נדה איז פאר זאגט דער מאן זאל איר ניט בועל זיין (תאמר בשבת שאין בה אלא אזהרה אחת) אבער ביי שבת איז דאך נאר דא איין לאו. ער איז פאר זאגט ער זאל ניט מאכן א מלאכה (אמר לי) האט רבי אליעזר צו מיר געזאגט (הבא על הקטנות יוכיח) איך וועל דיר ברענגען א ראיה צו מיינע רייד פון א קטנה. אויב איינער האט בועל געוועזן פינף נקבות קליינע פאר צוועלף יאהר. וואס זיי זענען געוועזן נדות (שאין בהן אלא אזהרה אחת) און ביי א נדה קטנה וואס איז ניט אלט צוועלף יאהר איז נאר דא איין לאו. נאר ער אליין איז פאר זאגט ער זאל איר ניט בועל זיין. אבער זיא איז ניט פאר זאגט מען זאל איר ניט בועל זיין (וחייב על כל אחת ואחת) און פון דעסטוועגן דארף ער ברענגען פינף חטאות. אויף יעדער נדה א באזונדער חטאת (אמרתי לו) האב איך געזאגט צו רבי אליעזר (לא) ניין. עס איז ניט גלייך איינס צו דאס אנדערע (אם אמרת בבא על הקטנות) אויב מען זאגט ביי דעם מענטש וואס האט בועל געוועזן פינף נדות קטנות. דארף ער ברענגען פינף חטאות (שאף על פי שאין בהן עכשיו) ווארום אפילו איצט איז נאר דא איין לאו. ווארום זיי זענען ניט פאר זאגט מען זאל זיי ניט בועל זיין ווען זיי זענען נדות (יש בהן לאחר זמן) אבער נאך די צייט נאך צוועלף יאהר וועט שוין זיין צוויי לאוין. ווייל זיי וועלן שוין פאר זאגט ווערן אז מען זאל זיי ניט בועל זיין ווען זיי וועלן זיין נדות (תאמר בשבת שאין בה לא עכשיו ולא לאחר זמן) אבער ביי שבת איז ניטא קיין צוויי לאוין ניט איצט און ניט שפעטער (אמר לי) האט רבי אליעזר צו מיר געזאגט (הבא על הבהמה יוכיח) איך וועל דיר ברענגען א ראיה צו מיינע רייד פון א בהמה. אויב איינער האט בועל געוועזן עטליכע בהמות. דארף ער ברענגען פאר יעדער בהמה א באזונדער חטאת. אזוי ביי א שבת דארף ער אויך ברענגען אויף יעדער שבת און אויף יעדער מלאכה א באזונדער קרבן (אמרתי לו) האב איך געזאגט צו רבי אליעזר (בהמה

פרק ד **ספק** אכל חלב. ספק ל
אכל. ואפילו אכל
ספק יש בו כשיעור. ספק שאין בו
חלב ושומן לפניו. אכל את א' מהן
ואין ידוע איזו מהן אכל. אשת
ואחותו עמו בבית. שגג באחת מה
ואין ידוע באיזו מהן שגג. שבת וי
חול. ועשה מלאכה באחת מהן
ואין ידוע באיזו מהן עשה. מב
אשם תלוי: **ב** כשם שאם אכל חל
וחלב בהעלם אחת אינו חייב א
חטאת אחת. כך על לא הודע שלה

פרק ד **ספק** אכל חלב ספק לא אכל. והיכי דמי כגון חלב ושומן
לפניו ואכל את אחד מהן כדתני בסיפא פרושי
קמפרש ספק אכל חלב ספק לא אכל כיצד
כגון שהיה חלב ושומן לפניו ויש כאן איסור
קבוע. אבל אם היתה לפניו חתיכה אחת.
ספק שהוא חלב ספק שהוא שומן ואכלה פטור
דלא אקבע איסורא: ואפילו אכל ודאי חלב
ספקים בו כזית. כגון שבשעה שאכלו סבור
שומן הוא. ואח"כ נודע לו שהוא חלב וספק
יש בו כזית ספק אין בו: אכל את אחד מהן.
וכסבור שומן הוא. ואח"כ נודע שהאחד היה
חלב. וזה אינו יודע איזו אכל תביא אשם
תלוי. אבל אם בשעת אכילה היתה לו ספק וכזיד ואכלה מספק. הוי מזיד ופטור: ש
באחת מהן. כסבור זו אשתו. וא"כ נסתפק איזו מהן היתה. מביא אשם תלוי: **ב**

כשבת) אזוי וויא איך וויס ניט ביא שבת אויב מען דארף ברייגען איין ק
אויף אלע שבתים. אונ איין קרבן אויף אלע גלייכע מלאכות. אדער מען דא
ברייגען אויף יעדער שבת. אונ אויף יעדער מלאכה אבזונדער קרבן. אזוי איז ס
אספק ביא אבהמה אויך. אויב ער האט מזנה גיוועז מיט עטליכע בהמות. דא
ער נאר ברייגען איין קרבן. אדער אויף יעדער בהמה אבזונדער קרבן:

פרק ד א (ספק אכל חלב ספק לא אכל) אויב איינער וויס ניט צו א ער האט גיגעסן ח
אדער ניין (ואפילו אכל) אונ אפילו ער האט גיגעסן דיא חלב (ספק יש
כשיעור ספק שאין בו) איז אים אספק אויב דיא שטיקול חלב איז גיוועז גרויס
אאיילבירט. אדער ניין. זאגט דיא משנה ווי אזוי איז אים אספק צווא ער האט גיגע
חלב אדער ניין (חלב ושומן לפניו) עס איז גילעגין פאר אים חלב אונ שמאלץ (א
את אחד מהן) אונ ער האט איינס גיגעסן ווייל ער האט גימיינט ביידע זענען שמאל
דער נאך האט מען אים גיזאגט אז איינס איז גיוועזן חלב (ואין ידוע איזה מהן א
אונ ער וויס ניט וועלכעס ער האט גיגעסן. דיא שמאלץ אדער דיא חלב. דארף
ברייגען אקרבן אשם (אשתו ואחותו עמו בבית) אויב ביא אים אין שטוב איז גי
זיין ווייב אונ זיין שוועסטער (שגג באחת מהן) אונ ער האט בועל גיוועזן איינע
זייא. ער האט גימיינט ער איז בועל זיין ווייב (ואין ידוע באיזו מהן שגג) דער
איז אים גיווארין אספק אונ ער וויס ניט וועלכע ער האט בועל גיוועזן. זיין ו
אדער זיין שוועסטער (שבת ויום חול) שבת אונ אוואכעדיגער טאג (ועשה מלאכה בא
מהן) אונ ער האט גיטאהן אמלאכה איין טאג (ואין ידוע באיזו מהן עשה אונ
וויס ניט וועלכין טאג ער האט גיטאהן דיא מלאכה. אום שבת אדער אום
וואכען (מביא אשם תלוי) דארף ער ברייגען אקרבן אשם אויף דעם ספק: ב (כשם ש
אכל חלב וחלב בהעלם אחת אינו חייב אלא חטאת אחת) אזוי וויא דער דין איז
איינער האט גיגעסן חלב גרויס וויא אאיילבירט. ווייל ער האט ניט גיוואוסט אז
איז חלב. דער נאך האט ער גיגעסן נאך אמאהל חלב גרויס וויא אאיילבירט.
ער האט ניט גיוואוסט אז דאס איז חלב. דער נאך האט ער זיך דער וואוסט

אינו מביא אלא אשם אחד. אם היתה ידיעה בינתים. כשם שהוא מביא חטאת על כל אחת ואחת. כך הוא מביא אשם תלוי על כל אחת ואחת. כשם שאם אכל חלב ודם נותר ופיגול בהעלם אחת. חייב על כל אחת ואחת. כך על לא הודע שלהן. מביא אשם תלוי על כל אחת ואחת. חלב

על לא הודע שלהן. כגון אכל ב' חתיכות כסבור שהתיכן שומן הן. אח"כ נודע שכל אחד מהן ספק אינו מביא אלא אשם תלוי אחד שהואיל ולא נודע לו בין אכילה לאכילה שספק חלב אכל: ואם היתה ידיעה בינתים. ידיעת ספק: כשם שהוא מביא חטאת על כל אחת ואחת. אם היתה ידיעה ודאי בינתיים כך בידיעת ספק מביא שתי אשמות תלוין: חלב ונותר לפניו. וסבר דשניהן שומן

ביידע שטיקער. אז זייא זענען געוועזן חלב. דארף ער נאר ברענגען איין חטאת (כך על לא הודע שלהן) אזוי דארף זיין אויב ער ווייס ניט אז דאס איז חלב. דהיינו ער האט גיגעסן אשטיקל פעטס ווייל ער האט גימיינט אז דאס איז שמאלץ. דער נאך האט ער גיגעסן נאך אמאהל אשטיקל פעטס. ווייל ער האט אויך גימיינט אז דאס איז שמאלץ. דער נאך איז אים דער וואסט גיווארין אז מען ווייס ניט וואס דיא פעטס איז גיוועזן. עס קען זיין אז דאס איז גיוועזן חלב (אינו מביא אלא אשם אחד) דארף ער ניט מער ברענגען נאר איין אשם (אם היתה ידיעה בנתים) אויב צווישען דיא ביידע מאהל עסן האט ער זיך דער וואוסט. דהיינו ער האט גיגעסן אשטיקל פעטס ווייל ער האט גימיינט אז דאס איז שמאלץ. דער נאך איז אים דער וואסט גיווארין. אז דאס איז גיוועזן חלב. דער נאך האט ער גיגעסן נאך אמאהל אשטיקל פעטס ווייל ער האט גימיינט אז דאס איז שמאלץ. דער נאך איז אים דער וואסט גיווארין אז דאס איז גיוועזן חלב (כשם שהוא מביא חטאת על כל אחת ואחת) אזוי ווייא ער דארף ברענגען אחטאת אויף יעדער שטיקל חלב בזונדער (כך הוא מביא אשם תלוי על כל אחת ואחת) אזוי איז דער דין אויב ער האט גיגעסן אשטיקל פעטס ווייל ער האט גימיינט אז דאס איז שמאלץ. דער נאך איז אים דער וואסט גיווארין אז מען ווייס ניט וואס דיא פעטס איז גיוועזן. עס קען זיין אז דאס איז גיוועזן חלב. דער נאך האט ער נאך אמאהל גיגעסן אשטיקל פעטס. ווייל ער האט גימיינט אז דאס איז שמאלץ. דער נאך איז אים דער וואסט גיווארין אז מען ווייס ניט וואס דיא פעטס איז גיוועזן. עס קען זיין אז דאס איז גיוועזן חלב. דארף ער ברענגען אאשם אויף יעדער שטיקל פעטס בזונדער (כשם שאם אכל חלב ודם נותר ופגול בהעלם אחת) אזוי ווייא דער דין איז אז איינער האט גיגעסן חלב אונ בלוט אונ נותר אונ פיגול. ווייל ער האט ניט גיוואוסט אז דאס איז חלב אונ בלוט אונ נותר אונ פגול. דער נאך אז ער האט שוין אפ גיגעסן דיא אלע פיר זאכען. האט ער זיך דער וואוסט אז דאס איז גיוועזן חלב אונ בלוט אונ נותר אונ פיגול (חייב על כל אחת ואחת) דארף ער ברענגען פיר חטאות. אויף יעדער זאך אבזונדער חטאת (כך על לא הודע שלהן) אזוי אז דער נאך איז אים דער וואוסט גיווארין אז דאס וואס ער האט גיגעסן ווייס מען ניט וואס דאס איז גיוועזן. עס קען זיין אז דאס איז גיוועזן חלב אונ בלוט אונ נותר אונ פיגול (מביא אשם תלוי על כל אחת ואחת) דארף ער ברענגען פיר אשמות. אויף יעדער זאך אבזונדער אשם וואס נותר אונ פיגול איז שטייט אין פרק א ם שנה א (חלב ונותר לפניו) אויב עס איז גילעגין פאר אים חלב אונ נותר אונ ער האט גימיינט אז ביידע זענען שמאלץ וואס מען מעג זייא עסן

של היתר: אשתו נדה ואחותו עמו בבית. בא על אחת מהן כסבור לבא על אשתו טהורה ונמצא שאשתו היתה נדה ועוד ספק על איזו מהן בא: ועשה מלאכה בין השמשות. כסבור חול הוא: ר"א מחייב חטאת. ממ"נ אם חלב אכל חייב. אם נותר אכל חייב. וכן כולם: ור' יהושע פוטר. דגבי חטאת כתיב אשר חטא בה עד שיודע לו במה חטא ור"א סבר אשר חטא בה מבעי ליה פרט למתעסק במלאכת שבת. כגון נתכוין לחתוך את התלוש וחתך את המחובר שהוא פטור. כיון דלא נתכוין לחתיכה דאיסורא. ודוקא מתעסק במלאכת שבת הוא דפטר. דמלאכת מחשבת אסרה תורה. אבל מתעסק בחלבים ובעריות כגון שאכל חלב או בא על הערוה בלא מתכוין. חייב לכ"ע שהרי נהנה: לא נחלקו.

ונותר לפניו. אכל אחד מהם ו
ידוע איזה מהם אכל. אשתו נ
ואחותו עמו בבית. שגג באחת מ
ואין ידוע באיזה מהן שגג. ש
ויוה"כ. ועשה מלאכה בין השמש
ואין ידוע באיזה מהם עשה. ר' אלי
מחייב חטאת. ור' יהושע פוטר.
יוסי לא נחלקו על העושה מלא
בין השמשות שהוא פטור. ש
אמר מקצת מלאכה עשה מ
ומקצתה למחר. ועל מה נחלקו.
העושה בתוך היום. ואין ידוע
בשבת עשה. ואם ביוה"כ עשה.
חייב לכ"ע שהרי נהנה: לא נחלקו.

אכל אחד מהם) און ער האט געגעסן איינע פון דיא ביידע ואין ידוע איזה מהם
און מען ווייס ניט וועלכע ער האט געגעסן (אשתו נדה ואחותו עמו בבית
ווייב איז געוועזן א נדה און זיין שוועסטער ביידע זענען געוועזן מיט אים אין שטוב
באחת מהן) און ער האט בועל געוועזן איינע פון זייא. ער האט גימיינט ער איז
זיין ווייב. און ער האט גימיינט זיא איז ניט קיין נדה ואין ידוע באיזה מהן
און ער ווייס ניט וועלכע ער האט בועל געוועזן (שבת ויום הכפורים) עס איז
שבת און יום כפור איינס נאך דאס אנדערע (ועשה מלאכה בין השמשות) צווי
טאג און נאכט האט ער גיטאהן א ארבעט. ווייל ער האט גימיינט עס איז
נאכט. און עס איז שוין אום דער וואכין (ואין ידוע באיזה מהם עשה) און ער
ניט צו וועלכין טאג גיהער דער בין השמשות וואס ער האט אין אים גיארבעט
שבת אדער צו יום כפור (רבי אליעזר מחייב חטאת) רבי אליעזר זאגט ער
ברייניגן א חטאת (ורבי יהושע פוטר), און רבי יהושע זאגט ער דארף ניט ברי
קיין חטאת (אמר רבי יוסי) האט רבי יוסי גיזאגט (לא נחלקו על העושה מלאכה
השמשות שהוא פטור) רבי אליעזר און רבי יהושע קריגען ניט אז איינער האט גי
ארבעט צווישען טאג און נאכט פון שבת צו יום כפור. אדער פון יום כפו
שבת. אז ער איז פטור (שאני אומר) ווארום איך זאג (מקצת מלאכה עשה מ
ומקצתה למחר) אביסול פון דיא ארבעט איז גיטאהן געווארן אין דעם טאג וואס
איז גיוועזן. און אביסול פון דיא ארבעט איז גיטאהן געווארן ביי נאכט וואס
גיהער צו מארגין. איז דאך אביסול פון דיא ארבעט גיטאהן געווארן שבת.
אביסול איז גיטאהן געווארן יום כפור (ועל מה נחלקו) אויף וואס דען קריגט רבי אליעזר
רבי יהושע (על העושה בתוך היום) אויב ער האט גיטאהן א ארבעט ביי טאג (ואין ידוע
בשבת עשה ואם ביום הכפורים עשה) און מען ווייס ניט ווען ער האט גיטאהן
ארבעט. אום שבת אדער אום יום כפור (או על העושה) אדער אויף דעם טא
ניט קיין ספק. מען ווייס וועלכין טאג ער האט גיארבעט. נאר דער ספק איז

דעם

על העושה ואין ידוע מעין איזו מלאכה עשה. רבי אליעזר מחייב חטאת. ור' יהושע פוטר. א"ר יהודה פוטרו היה ר' יהושע. אף מאשם תלוי: ג ר"ש שזורי ור"ש אומרים לא נחלקו על דבר שהוא משום שם אחד. שהוא חייב. ועל מה נחלקו. על דבר שה"א משום שני שמות. שרבי אליעזר מחייב חטאת. ורבי יהושע פוטר. א"ר יהודה. אפילו נתכוין ללקט תאנים ולקט ענבים. ענבים

ואמר לא בעינן שידע במה חטא לא נחלק על רבי יהושע. ומודה לו בעושה מלאכה בין השמשות שבין שבת ויוה"כ. שהוא פטור: שאני אומר. אלו שיעור המלאכה נעשית בשבת ואלו שיעור ביוה"כ ואין כאן חיוב חטאת: מעין איזו מלאכה עשה. אם קצר או זרע: פוטרו היה ר' יהושע אף מאשם תלוי. דגבי אשם תלוי כתיב (ויקרא ה) כי תחטא ולא ידע פרט לזה שידע שחטא אלא שאין החטא מסויים. חטאת נמי לא מחייב אע"פ שידע שחטא מ"מ לא הוברר לו במה חטא. ופסק הלכה שהוא חייב באשם תלוי בין בחלב ונותר לפניו שאפשר שיוברר הדבר. בין בעושה מלאכה בין השמשות שבין שבת ויוה"כ שא"א שיוברר הדבר וכן באשתו נדה ואחותו עמו בבית ושגג באחת מהן בכל אלו מביא אשם תלוי: ג משום שם אחד. כגון שתי נשים נדות עמו בבית ושגג באחת מהן: שהוא חייב. שהרי ידע במה חטא: על דבר שהוא משום שני שמות. כגון ספק חלב ספק שמן: אפילו נתכוין ללקט תאנים ולקט ענבים. בגמ' מפרש מלתיה דר' יהודה במתכוין ללקט תאנים תחלה ואחר כך ענבים והלכה ידו על האחרונים וליקט ענבים תחלה ואח"כ תאנים וכן אם היה מתכוין ללקוט שחורות ואח"כ לבנות ונהפך הדבר וליק' לבנות

דעם מענטשין וואס ער האט גיטאהן דיא ארבעט. (ואין ידוע מעין איזו מלאכה עשה) אונ מען וויס ניט וועלכע ארבעט ער האט גיטאהן. ער האט גיהאקערט. אדער ער האט גיזייט (רבי אליעזר מחייב חטאת) רבי אליעזר זאגט ער דארף ברייגגען אחטאת (ורבי יהושע פוטר) אונ רבי יהושע זאגט ער דארף ניט ברייגגען קיין חטאת (אמר רבי יהודה) רבי יהודה האט גיזאגט (פוטרו היה רבי יהושע אף מאשם תלוי) רבי יהושע זאגט אפילו אאשם אויף דעם ספק עבירה דארף ער אויך ניט ברייגגען: ג רבי שמעון שזורי אונ רבי שמעון זאגין (לא נחלקו על דבר שהוא משום שם אחד שהוא חייב) אויב ביידע עבירות זענען איין נאמען. דהיינו ער האט גיהאט צוויא ווייבער אונ ביידע זענען גיוועזן נדות. אונ ער האט בועל גיוועזן איינע פון זיא. אונ ער וויס ניט וועלכע. איז דאך דאס איין עבירה. אויב ער האט דיא אשה בועל גיוועזן איז אעבירה פון נדה. אונ אויב ער האט בועל גיוועזן דיא אנדערע אשה. איז אעבירה פון נדה. ווייס ער דאך דיא עבירה וואס ער האט גיטאהן. ביי דער זאך קריגען ניט רבי אליעזר מיט רבי יהושע. נאר ביידע זאגין אז ער דארף ברייגגען אחטאת (ועל מה נחלקו) אויף וואס קריגט רבי אליעזר מיט רבי יהושע (על דבר שהוא משום שני שמות) אויף צוויא נעמען. דהיינו ער האט גיארבעט אום שבת. אונ ער גידיינקט ניט וואס ער האט גיארבעט. אויב ער האט גיהאקערט אדער ער האט גיזייט (שרבי אליעזר מחייב חטאת) רבי אליעזר זאגט ער דארף ברייגגען אחטאת (ורבי יהושע פוטר) אונ רבי יהושע זאגט ער דארף ניט ברייגגען קיין חטאת (אמר רבי יהודה) רבי יהודה האט גיזאגט (אפילו נתכוין ללקט תאנים ולקט ענבים) אויב ער דאט גיוואלט אום שבת אפ רייסן פייגין פריער. דער נאך זאל ער רייסן ווייגטרויבן. אונ וויא

ולקט תאנים. שחורות ולקט לבנו…
לבנות ולקט שחורות. ר"א מח…
חטאת. ורבי יהושע פוטר. א"ר י…
תמה אני אם יפטר בה ר' יה'שע. …
כן למה נאמר אשר חטא בה. פ…
למתעסק:

פ"ה **דם** שחיטה בבהמה. בה…

תחלה ואח"כ שחורות: ר"א מחייב חטאת. דסוליל ולבסוף נתכוין לא אכפת לן במוקדם ומאוחר: ור' יהושע פוטר. ה איל ובעינן לקיטת כל אחד ואחד לא לזה נתכוין ה"ל כמתעסק ופטור: הכי גרסי' אר"ש תמיהני אם פטר בזה ר' יהושע א"כ למה נאמר אשר חטא בה. הכי מתני' קא מתמה על תמיהתו של ר"ש א"כ דלא פטר בזה ר' יהושע למה נאמר אשר חטא בה ומשני פרט למתעסק לאפוקי מי שלא היה מתכוין ללקוט כלל… שהיה מתכוין ללקוט תאנים לבד ולקט ענבים לבד שלא נעשית מחשבתו כל עיקר והלכה כ… יהושע וכמו שפירשה למילתיה ר' יהודה:

פרק ה **דם** שחיטה. בין בבהמה בין בחיה בין בעופות בין דם נחירה…

ער האט אויס גיצויגין דיא האנט צום רייסין איז ניט וויענדיג האט דיא האנט…
געריסען פריער וויינטרויבין דער נאך פייגין (ענבים ולקט תאנים) אדער פאר קע…
איז גיוועזן. ער האט גיוואלט אפ רייסין פריער וויינטרויבין דער נאך פייגין. אונ…
ווילענדיג האט דיא האנט אפ געריסען פריער פייגין דער נאך וויינטרויבין (שחו…
ולקט לבנות) אדער ער האט גיוואלט אפ רייסין פריער שווארצע פייגין דער נאך ווי…
פייגין. אונ ניט ווילענדיג האט די האנט אפ געריסען פריער ווייסע פייגין דער נאך שווא…
פייגין (לבנות ולקט שחורות) אדער פאר קערט איז גיוועזן. ער האט גיוואלט אפ רי…
פריער ווייסע פייגין דער נאך שווארצע פייגין. אונ ניט ווילענדיג האט דיא האנט…
געריסען פריער שווארצע פייגין דר נאך ווייסע פייגין (רבי אליעזר מחייב חטאת) רבי אלי…
זאגט ער דארף בריינגען אחטאת (ורבי יהושע פוטר) אונ רבי יהושע זאגט ער דארף
בריינגען קיין חטאת (אמר רבי שמעון) האט רבי שמעון גזאגט (עיין בהרע"ב) (תמה…
(אם פטר בה רבי יהושע) עס איז ביא מיר אוונדער אז רבי יהושע זאל זאגין ביי…
דין אז מען דארף ניט בריינגען אחטאת. פרעגט דיא משנה (אם כן) אויב אזוי. אז…
יהושע זאל ביא דעם דין יא הייסען בריינגען אחטאת (למה נאמר) צוא וואס שטייט…
פסוק ער זאל בריינגען אחטאת (אשר חטא בה) אויף דיא עבירה וואס ער האט
געזינדיגט. דארף ער דאך וויסען דיא עבירה וואס ער טוהט. אונ דא האט ער דאך
ניט גיוואוסט וואס דיא האנט טוהט. ווען ער האט גיוואלט דיא האנט זאל רייסין…
זאך האט זיא נאר געריסען איין אנדער זאך. ענטפערט דיא משנה (פרט למתעסק)…
תורה מיינט אויב ער האט גאר ניט גיוואלט טאהן דיא זאך וואס דיא האנט האט גיטא…
דהיינו ער האט גאר ניט גיוואלט רייסין קיין פירות. אונ ניט ווילענדיג האט דיא ה…
געריסען. אדער ער האט גיוואלט רייסין גאר פייגין אונ ניט וויינטרויבין. אונ דיא ה…
האט געריסען נאר וויינטרויבין אונ ניט פייגין. דארף ער ניט בריינגען אחטאת. א…
אז ער האט גיוואלט רייסען ביידע. פייגין אונ וויינטרויבין. אונ דיא האנט ה…
געריסען ביידע. עס איז נאר אאונטער שייד צווישען פריער אונ שפעטער (אזוי ווי פ…
שטייט). איז רבי יהושע אויך מודה אז מען דארף בריינגען אחטאת:

פרק ה א (דם שחיטה בבהמה בחיה ובעופות) אויב מען האט גישאכטין אבהמה א…
אחיה אדער אעוף (בין טמאים ובין טהורים) סיי אזעלכע וואס מען טאר…

ובעופות. בין טמאים. ובין טהורים. דם נחירה ודם עיקור. ודם הקזה שהנפש יוצאה בו. חייבים עליו. דם הטחול. דם הלב. דם ביצים. דם דגים. דם חגבים. דם התמצית. אין חייבין עליהן. רבי יהודה מחייב בדם התמצית: ב רבי עקיבא מחייב

דם עקור שנעקרו הסימנים וכן דם הקזה שהנפש יוצאה בו ואיזה דם שהנפש יוצאה בו כל זמן שהוא מקלח דהיינו שמתמצי. יצא לאחר בתחלת ההקזה. ואחרון לאחר בכלה הדם ונתמעט שהוא שותת בסמוך ואינו מקלח מרחוק. שאין זה דם הנפש: חייבים עליו. אם אכל ממנו כזית חייב כרת: דם הלב. דם הנבלע בבשר הלב. והוי כשאר דם האברים שהוא בלוע ואין חייבין עליו כרת. אבל דם הנמצא בחלל הלב מבית השחיטה הוא בא שבשעה שהוא יוצא בעת שחיטה ומכנסת הדם מבית השחיטה בחלל הלב. וחייבים עליו כרת אם יש בו כזית: דם ביצים. אית דמפרשי דם שבביצי הזכר בשור איל ותיש. ולי נראה דם הנמצא בביצת תרנגולת: ודם התמצית. שמתמצה ונסחט ושותת כשיוצא. לשון ונמצה דמו (ויקרא א): אין חייבים עליו כרת. שאין כרת אלא בדם הנפש. דכתיב (שם יז) כי נפש כל בשר דמו הוא כל אוכליו יכרת. ופסק הלכה דדם הטחול והלב והכליות ודם התמצית הרי אלו באזהרה וכל דם לא תאכלו ולוקין עליהם ואין בהם משום כרת. ודם הנמצא בביצים אסור מדברי סופרים. ודם שרצים אם אכל ממנו כזית לוקה משום אוכל שרץ ולא משום אוכל דם. ודם דגים וחגבים טהורים מותר לכתחלה אבל צריך שיהיה בדם דגים קשקשים שיוכיח עליו שהוא דם דגים. מפני מראית העין. ודם האדם אסור מד"ס כשפירש מן האדם. ואין לוקין עליו: ב ספק מעילות. ספק נהנה מן ההקדש ספק לא נהנה.

גיט עסין, אונ פיר אזעלכע וואס מען מעג זייא עסין. אונ ער האט גיגעסין דיא בלוט וואס איז ארויס גיגאנגען פון זייא ווען מען האט זייא גישאכטין (דם נחירה) אדער מען האט זייא ניט גישאכטין. נאר מען האט אביין גישטעקט אשפיז אין דיא נאז לעבער ביז צום הארץ, אונ ער האט גיגעסין דיא בלוט וואס איז ארויס גיגאנגען (ודם עיקור) אדער מען האט זייא ניט גישאכטין אונ ניט גישטאכין. נאר מע האט אויס געריסען פון האלז דעם קנה מיט דעם וושט. אונ ער האט גיגעסין דיא בלוט וואס איז ארויס גיגאנגען (ודם הקזה שהנפש יוצאה בו) אז ער עסט דיא בלוט וואס שפריצט ארויס פון דיא בהמה. וואס מיט דיא בלוט גייט ארויס דאס לעבין פון דיא בהמה (חייבים עליו) אויב ער האט גיגעסין פון דיא בלוט אזוי גרויס וויא אאיילבירט קומט אים כרת (דם הטחול) אויב ער האט גיגעסין דיא בלוט פון אמילץ (דם הלב) אדער דיא בלוט וואס איז איין גיזאפט אין דיא פלייש פון הארץ (דם ביצים) אדער דיא בלוט וואס מען געפינט אין אאיי פון אהון (דם דגים) אדער דיא בלוט פון פיש (דם חגבים) אדער דיא בלוט פון היישעריקען (דם התמצית) אדער דיא בלוט וואס עס ווערט אויס גיקוועטשט פון האלדז נאך דעם שעכטין (אין חייבין עליהן) אויף דיא בלוט קומט ניט קיין כרת (רבי יהודה מחייב בדם התמצית) רבי יהודה זאגט אז מע[...]ט די בלוט וואס ווערט אויס גיקוועטשט פון האלדז נאך דעם שעכטין. קומט כרת: ב (רבי עקיבא מחייב על ספק מעילות אשם תלוי) אויב עס איז איינעם אספק ער ווייס ניט אויב ער האט הנאה גיהאט פון הקדש ופון דיא הייליגע זאכען וואס אין בית המקדש) אדער ניין. זאגט רבי עקיבא ער דארף ברייגען אאשם (והחכמים פוטרים) אונ דיא חכמים זאגין ער דארף ניט ברייגען קיין אשם

מסלה: וחכמים פוטרים. דבחטאת כתיב מלות. ובאשם תלוי כתיב מלות. כל המחייבים על בגגתו חטאת. חייבין על לא הודע שלו אשם תלוי. והכא מן ההקדש. שאין חייבים על בגגתו חטאת אלא אשם ודאי. אין חייבין על לא הודע שלו אשם תלוי: שאינו מביא את מעילתו. ה"ל להביא את הממון: שתי אשמות. שאם הודע לו שחטא אחר שהביא האשם תלוי. לריך להביא אשם ודאי: יביא מעילה וחומשה. קרן הממון שנסתפק לו אם נהנה ממנו וחומשו: בב' סלעים. אין הנקרא בב' סלעים דכתיב (שם ה) בערכך כסף שקלים: ואם ספק. כ"ק ואם בספיקו עומד לעולם יהיה באשם תלוי: שממין שמביא על הודע מביא על לא הודע. הלכך יכול

על ספק מעילות. אשם תלוי. וחכ[...]
פוטרים. ומודה ר' עקיבא שאין מ[...]
את מעילתו. עד שתתודע לו. וי[...]
עמה אשם ודאי. אמר רבי טרפון [...]
לזה מביא שתי אשמות. אלא י[...]
מעילה וחומשה. ויביא אשם [...]
סלעים. ויאמר. אם ודאי מעלתי [...]
מעילתי. וזה אשמי. ואם ספ[...]
המעות נדבה. ואשם תלוי. שמ[...]
שהוא מביא על הידע. מביא על [...]
הודע: ג אמר לו ר"ע נראים דבר[...]
במעילה מעוטה. הרי שבא על [...]
ספק מעילה במאה מנה. לא יפה [...]
שיביא אשם בשתי סלעים. ואל יב[...]

ומודה רבי עקיבא) אונ דאס איז רבי עקיבא מודה (שאין מביא את מעילתו עד שתתודע [...]
וביא עמה אשם ודאי) אז ער דארף ניט בצאהלן צוא הקדש פון ספק וועגן. ביז [...]
ווייסען געוויס אז ער האט הנאה גיהאט פון הקדש. וועט ער בצאהלן וויא פיל [...]
הנאה איז געוועזן. אונ ער וועט ברענגען א קרבן אשם אויך (אמר רבי טרפון) האט ר[...]
טרפון גיזאגט צוא רבי עקיבא. אז דוא זאגסט ווען עס איז אים א ספק אויב ער הא[...]
הנאה גיהאט פון הקדש. דארף ער ברענגען א קרבן אשם. אונ דער נאך אז ער ווייס ש[...]
געוויס אז ער האט הנאה גיהאט פון הקדש. דארף ער אויך ברענגען א קרבן אשם (מה ל[...]
מביא שתי אשמות) צוא וואס זאל דער מענטש ברענגען צוויי אשמות (אלא) נאר אזוי ז[...]
זיין. אז איינעם איז א ספק אויב ער האט הנאה גיהאט פון הקדש אדער ניין (יביא מעיל[...]
וחומשה) זאל ער ברענגען דאס געלט וואס אים איז א ספק (למשל איס איז א ספק אי[...]
ער האט הנאה גיהאט פון הקדש פאר הונדערט גילדין אדער ניין. זאל ער ברענג[...]
הונדערט גילדין. אונ נאך א פינפטיל מער. נאך פינף אונ צוואנציג גילדין (ויביא אש[...]
בשתי סלעים) אונ ער זאל ברענגען א אשם פאר צוויי טאלער (ויאמר) אונ ער זאל זא[...]
אם ודאי מעלתי) אויב איך האב געוויס הנאה גיהאט פון הקדש (זו מעילתי) דאס זאל ז[...]
פאר די געלט וואס איך האב גינומען פון הקדש (וזה אשמי) אונ דאס זאל זיין מיין ק[...]
אשם (ואם ספק) אונ אויב עס איז א ספק. עס קען זיין איך האב ניט הנאה גיהאט פ[...]
הקדש (המעות נדבה) די געלט זאל זיין א נדבה (ואשם תלוי) אונ דער אשם זאל זיין אי[...]
דעם ספק (שממין שהוא מביא על הודע מביא על לא הודע) ווייל דעם קרבן וואס מע[...]
ברענגט אז מען האט געוויס הנאה גיהאט פון הקדש. דעם זעלביגען קרבן ברענגט מע[...]
אז עס איז א ספק צוא מען האט הנאה גיהאט פון הקדש. דריבער קען מען ברענגען דע[...]
אשם אונ אים נעמען א תנאי אזוי וויא פריער: ג (אמר לו רבי עקיבא) האט רבי עקיב[...]
גיזאגט צוא רבי טרפון (נראים דבריך במעילה מעוטה) מיר גיפעלט דיינע רייד אויב דע[...]
ספק איז אויף א קליינע הנאה (הרי שבא על ידו ספק מעילה במאה מנה) אבער אז אים אי[...]
א ספק טאמער האט ער הנאה גיהאט פון הקדש פאר הונדערט מאהל הונדערט גילדין (ל[...]
יפה לו שיביא אשם בשתי סלעים) איז דען אים ניט בעסער ער זאל ברענגען פון ספ[...]

ספק מעילה במאה מנה. הא מודה ר״ע לר״ט במעילה מועטת. האשה שהביאה חטאת העוף ספק. אם עד שלא נמלקה נודע לה שילדה ודאי. תעשנה ודאי. שממין שהיא מביאה על לא הודע מביאה על הודע:

ד חתיכה של חולין. וחתיכה של קדש. אכל אחת מהן ואין ידוע איזו מהן אכל פטור. ר״ע מחייב באשם תלוי. אכל את השניה. מביא אשם ודאי. אכל אחד את הראשונה ובא

לסבית ולסתות והלכה כחכמים: ג חטאת העוף ספק. האשה שילדה ספק מין פטור הספק מין חיוב מביאה כבש לעולה ומתנה. אם מין חיוב יסא לחובה. ואם מין פטור יסא לנדבה. אבל חטאת מביאה בספק ואינה נאכלת שמא חולין הוא ומליקה אוסר נבלה: תעשנה ודאי. ותאכל לכהנים כשאר חטאת: שממין שהיא מביאה. שהרי פרידה אחת מן התורים או מן בני היונה היא מביאה לחטאת. בין ודאי יולדת בין על ספק יולדת: ד ור״ע מחייב. ר״ע לטעמיה דמחייב אשם תלוי על ספק

ווען אאשם פאר צוויי טאלער (ואל יביא ספק מעילה במאה מנה) אונ ער זאל ניט דארפן ברייגנע פון ספק ווען הונדערט מאהל הונדערט גילדין (הא מודה רבי עקיבא לרבי טרפון במעילה מועטת) זאגט דיא משנה אבער אז דיא הנאה איז ווייניג איז רבי עקיבא מודה צוא רבי טרפון אז ער זאל ברייגגען דיא געלט וואס אים איז אספק. אונ אאשם אויך. אונ זאל אים געמען אתנאי אזוי וויא פריער (האשה שהביאה חטא. העוף ספק) אויב אאשה האט מפיל גיוועז אונ זיא ווייס ניט וואס. אויב זיא האט מפיל גיוועז אקינד דארף זיא ברייגגע קרבנות. אונ אויב דאס איז ניט גיוועז קיין קינד. דארף זיא ניט ברייגגען קיין קרבנות. זאל זיא ברייגגען אשעפס פאר אעולה. אונ זיא זאל אזוי זאגען. אויב איך האב מפיל גיוועז אקינד זאל דאס זיין מיין עולה. אונ אויב איך האב ניט גיבארין קיין קינד. זאל דאס זיין אנדבה. אונ די טויב וועם איז אחטאת. זאל מען איר מקריב זיין. אבער עסן טאר מען זיא ניט. זאגט דיא משנה אויב אא פרוי האט גיבראכט אטויב פאר אחטאת פון ספק ווענין ואזוי וויא פריער (אם עד שלא נמלקה נודע לה שילדה ודאי) אויב איידער מען הט אפ גיבראכין דיא קאפ פון דיא טויב. איז איר דער וואוסט גיווארין אז זיא האט גיבארין אקינד (תעשנה ודאי) זאל מען מאכין דיא טויב פאר אגעוויסען חטאת. אונ מען זאל איר עסן (שממין שהיא מביאה על לא הודע מביאה על הודע) ווייל דעם חטאת וואס זיא ברייגט אז זיא ווייס ניט וואס זיא האט גיבארין. דעם זעלביגען חטאת ברייגט זיא אז זיא ווייס געוויס אז זיא האט אקינד גיבארין. דריבער איז בשר דער זעלביגער חטאת אונ מען מעג אים עסן: ד (חתיכה של חולין וחתיכה של קודש) אויב עס איז גילעגין פאר אים אשטיקול פלייש פון חולין. אונ אשטיקול פלייש פון קרבן (אבל אחת מהן) אויב ער האט גיגעסן איין שטיקול פון דיא צוויא שטיקלאך (ואין ידוע איזו מהן אבל פטור) אונ ער ווייס ניט וועלכע שטיקול ער האט גיגעסן. פון חולין אדער פון קודש. דארף ער ניט ברייגגען קיין קרבן פון ספק ווענין (רבי עקיבא מחייב באשם תלוי) רבי עקיבא זאגט ער דארף ברייגגען אאשם פון ספק ווענין (אבל את השניה) אויב ער האט דיא אנדערע שטיקול פלייש אויך גיגעסן (מביא אשם ודאי) דארף ער ברייגגען אקרבן ווייל ער האט דאך געוויס גיטאהן אעבירה (אבל אחד את הראשונה) אויב איינער האט גיגעסן איין שטיקול פלייש (ובא אחר ואכל את השניה) דער נאך איז גיקומען נאך אמענטש אונ האט גיגעסן דיא אנדערע שטיקול פלייש. איינער פון זייא ביידע האט

מעילות: שניהם מביאין אשם אחד. בשותפות ויאמר זה לזה אם אתה אכלת החתיכה של קדש יצא זה קי מחול לך ויצא אשם כולו עליך: אין שנים מביאים אשם אחד. דלית ליה הנאי בקרבנות אלא אם כדברי חכמים שניהם פטורים אי כר"ע כל אחד מביא אשם תלוי. והלכה כחכמים שאין מביאים אשם תלוי על ספק מעילות: ה חטאת א'. ומתנה זה עם זה כדפרישנא לעיל: אין שנים מביאים חטאת אחת. אבל אשם תלוי מייתי כל חד וחד. משום חתיכה כחצ"ב. והיינו ת"ק. והא קמ"ל. דת"ק ר' יוסי ס"ל והלכה כמוהו: ו חתיכה של חלב וחתיכה של קדש כו'.

אחר ואכל את השניה. זה מביא א
תלוי. וזה מביא אשם תלוי. ד
ר"ע. רש"א שניהם מביאים א
א'. רבי יוסי א"מר אין שנים מבי
אשם אחד: ה חתיכה של חול
וחתיכה של חלב. אבל אחת מה
ואין ידוע איזו מהן אכל. מביא א
תלוי. אכל את השניה מביא חט
אכל אחד את הראשונה ובא א
ואכל את השניה. זה מביא א
תלוי וזה מביא אשם תלוי (דברי ר'
ר"ש אומר שניהם מביאים חט
אחת. רבי יוסי אומר אין שנים מביאים חטאת אחת: ו חתיכה של חל

והתיכה

גְעווִיס גִיטָאהְן אַעֲבֵירָה. נָאר מִיר ווייסֶן נִיט ווֶעלְכֶער (זֶה מֵבִיא אָשָׁם תָּלוּי
מֵבִיא אָשָׁם תָּלוּי) דֶער דַארְף בְּרֵיינְגֶען אַקָרְבָּן פוּן סָפֵק ווֶעגֶן. אוּנ דֶער דַארְף בְּרֵיינ
אַקָרְבָּן פוּן סָפֵק ווֶעגֶן (דִבְרֵי רַבִּי עֲקִיבָא) אַזוֹי זָאגְט רַבִּי עֲקִיבָא. רַבִּי שִׁמְעוֹן זָא
(שְׁנֵיהֶם מְבִיאִים אָשָׁם אֶחָד) בֵּיידֶע זָאלֶען בְּרֵיינְגֶען אֵיין אָשָׁם בְּשׁוּתְּפוּת. אוּנ אֵיינֶ
זָאגְט צוּם אַנְדֶערְן. אוֹיבּ דוּא הָאסְט גִיגֶעסְן דִיא קָדָשִׁים אִיז דֶער קָרְבָּן דֵיינֶע
אוּנ אִיךְ שֵׁיינְק דִיר מֵיין חֵלֶק וואָס אִיךְ הָאבּ אִין דֶעם קָרְבָּן. רַבִּי יוֹסֵי זָאגְט (
נַיִם מְבִיאִים אָשָׁם אֶחָד) צְווֵייא מֶענְטְשֶׁן בְּרֵיינְגֶען נִיט אֵיין קָרְבָּן בְּשׁוּתְּפוּת. נָ
אָדֶער יֶעדֶער בַּזוּנְדֶער בְּרֵיינְגְט אַקָרְבָּן. אַזוֹי וויא רַבִּי עֲקִיבָא. אָדֶער בֵּיידֶע בְּרֵיינְגֶ
נִיט קֵיין קָרְבָּן. אַזוֹי וויא דִיא חֲכָמִים: ה (חֲתִיכָה שֶׁל חוּלִין וַחֲתִיכָה שֶׁל חֵלֶב) אוּ
עֶס אִיז גִילֶעגֶען פַאר אִים אֵיין שְׁטִיקוּל שְׁמַאלְץ פוּן חוּלִין. אוּנ אֵיין שְׁטִיקוּל חֵלֶב (אָ
אַחַת מֵהֶן) אוּנ עֶר הָאט גִיגֶעסְן אֵיין שְׁטִיקוּל פוּן דִיא צְווֵייא שְׁטִיקְלַאךְ (וְאֵין יָדוּעַ אֵ
מֵהֶן אָכַל) אוּנ עֶר ווייס נִיט ווֶעלְכֶע שְׁטִיקוּל עֶר הָאט גִיגֶעסְן. דִיא שְׁמַאלְץ אָדֶ
דִיא חֵלֶב (מֵבִיא אָשָׁם תָּלוּי) דַארְף עֶר בְּרֵיינְגֶען אַאָשָׁם אוֹיף דֶעם סָפֵק עֲבֵירָה (אָ
אֶת הַשְּׁנִיָה) אוֹיבּ עֶר הָאט גִיגֶעסְן דִיא אַנְדֶערֶע שְׁטִיקוּל אוֹיךְ. הָאט עֶר דָאךְ שׁ
גְעווִיס גִיגֶעסְן חֵלֶב (מֵבִיא חַטָּאת) דַארְף עֶר בְּרֵיינְגֶען אַקָרְבָּן חַטָּאת (אָכַל אֶחָד אֶ
הָרִאשׁוֹנָה) אוֹיבּ אֵיינֶער הָאט גִיגֶעסְן אֵיין שְׁטִיקוּל (וּבָא אַחֵר וְאָכַל אֶת הַשְּׁנִיָה) דֶע
גְלֵייךְ אִיז גִיקוּמֶען נָאךְ אֵיינֶער אוּנ הָאט גִיגֶעסְן דִיא אַנְדֶערֶע שְׁטִיקוּל. אֵיינֶער פ
זֵייא בֵּיידֶע הָאט דָאךְ גְעווִיס גִיגֶעסְן חֵלֶב (זֶה מֵבִיא אָשָׁם תָּלוּי וְזֶה מֵבִיא אָשָׁם תָּלוּי
דֶער דַארְף בְּרֵיינְגֶען אַקָרְבָּן פוּן סָפֵק ווֶעגֶן. אוּנ דֶער דַארְף בְּרֵיינְגֶען אַקָרְבָּן פוּן סָפֵ
ווֶעגֶן (דִבְרֵי רַבִּי עֲקִיבָא) אַזוֹי זָאגְט רַבִּי עֲקִיבָא. רַבִּי שִׁמְעוֹן זָאגְט (שְׁנֵיהֶם מְבִיאִ
חַטָּאת אַחַת) בֵּיידֶע בְּרֵיינְגֶען אֵיין קָרְבָּן חַטָּאת אַזוֹי וויא פְרִיעֶר בַּייא דֶעם אָשָׁם. רַ
יוֹסֵי זָאגְט (אֵין שְׁנַיִם מְבִיאִים חַטָּאת אַחַת) צְווֵייא מֶענְטְשֶׁן בְּרֵיינְגֶען נִיט אֵיין חַטָּא
בְּשׁוּתְּפוּת. נָאר יֶעדֶער בַּזוּנְדֶער בְּרֵיינְגְט אַאָשָׁם תָּלוּי. אַזוֹי ווִי רַבִּי עֲקִיבָא (ועיין בהרע"ב
ו (חֲתִיכָה שֶׁל חֵלֶב וַחֲתִיכָה שֶׁל קֹדֶשׁ) אוֹיבּ עֶס אִיז גִילֶעגֶען אַשְׁטִיק חֵלֶב (נִיט פוּן אַקָרְבָּ

וחתיכה של ק"ש. אבל את אחת מהן ואין ידוע איזו מהן אכל. מביא אשם תלוי. אבל את השנייה מביא חטאת ואשם ודאי. אכל אחד את הראשונה. ובא אחר ואכל את השניה. זה מביא אשם תלוי וזה מביא אשם תלוי. ר"ש אומר שניהם מביאין חטאת ואשם. ר' יוסי אומר אין שנים מביאים חטאת ואשם: ז חתיכה של חלב. וחתיכה של חלב קדש. אבל את אחת מהן ואין ידוע איזו מהן אכל. מביא חטאת. ר"ע אומר מביא אשם

מביא אשם תלוי. אפי' לרבנן דאמרי אין מביאים אשם תלוי על ספק מעילות. הכא מודו דחייב. משום חתיכה של חלב: מביא חטאת ואשם ודאי. על החתיכה של חלב מביא חטאת ועל בשר של קדש אשם ודאי: חטאת ואשם. בשותפות ומתנה אם אני אכלתי חלב ואתה קדש יהא חלקי באשם מחול לך וחלקך בחטאת מחול לי. ואם אני אכלתי קדש ואתה חלב יהא חלקי בחטאת מחול לך וחלקך באשם מחול לי: אין שנים מביאים חטאת ואשם. בשותפות אלא זה מביא אשם תלוי וזה מביא אשם תלוי והיינו ת"ק. והא קמ"ל דת"ק הוא ר"י והלכה כמותו: ז חתיכה של חלב וחתיכה של חלב קדש כו' מביא חטאת. דממה נפשך חלב אכל: ר"ע אומר. אף אשם תלוי כחטאת (ולשון רש"י אשם תלוי

אונ אשטיק פלייש פון אקרבן (אבל את אחת מהן) אונ ער האט גיגעסן איין שטיק פון דיא צוויא שטיקער (ואין ידוע איזה מהן אבל) אונ מען וויים ניט וועלכע שטיק ער האט גיגעסן (מביא אשם תלוי) פון ספק וועגין זאל ער ברייגגען אקרבן אשם מעילות. טאמער האט ער גיגעסן דיא פלייש פון קרבן (אבל את השניה) אויב ער הט די אנדערע שטיק אויך גיגעסן (מביא חטאת ואשם ודאי) זאל ער ברייננען אחטאת אויף דיא חלב. אונ אאשם מעילות אויף דיא פלייש פון קרבן (אכל אחד את הראשונה) אויב איינער הט גיגעסן דיא ערשטע שטיק (ובא אחר ואכל את השניה) דער נאך איז גיקומען אאנדערער אונ האט גיגעסן דיא אנדערע שטיק. אונ מען וויים ניט וועלכער האט גיגעסן דיא חלב. אונ וועלכער האט גיגעסן דיא פלייש פון קרבן (זה מביא אשם תלוי וזה מביא אשם תלוי) דער ברייננט אאשם מעילות פון ספק וועגין טאמער האט ער גיגעסן דיא פלייש פון קרבן. אונ דער אנדערער ברייננט אויך אאשם מעילות פון ספק וועגין טאמער האט ער גיגעסן דיא פלייש פון קרבן. רבי שמעון זאגט (שניהם מביאין חטאת ואשם) ביידע ברייננען בשותפות אחטאת אונ אאשם מעילות. אונ זייא נעמען אויס אתנאי אויב איך האב גיגעסן חלב אונ דוא האסט גיגעסן קרבן. זאל זיין דער אשם פאר דיר אונ דער חטאת פאר מיר. איך שיינק דיר מיין חלק וואס איך האב אין אשם. אונ דוא שיינקסט מיר דיין חלק וואס דוא האסט אין חטאת. אונ אויב איך האב גיגעסן קרבן. אונ דוא האסט גיגעסן חלב. זאל זיין דער אשם פאר מיר. אונ דער חטאת פאר דיר. אונ איך שיינק דיר מיין חלק וואס איך האב אין חטאת. אונ דוא שיינקסט מיר דיין חלק וואס דוא האסט אין אשם. רבי יוסי זאגט (אין שנים מביאים חטאת ואשם) צוויי מענטשין ברייננען ניט בשותפות אחטאת מיט אאשם. נאר דער זאל ברייננען אאשם אונ דער זאל ברייננען אאשם: ז (חתיכה של חלב וחתיכה של חלב קודש) אויב עס איז גילעגן צוויא שטיקלאך חלב. איין שטיקול חלב איז גיוועזן פון חולין. אונ איין שטיקול חלב איז גיוועזן פון אקרבן (אבל את אחת מהן) אונ ער האט גיגעסן איין שטיקול חלב (ואין ידוע איזה מהן אכל) אונ מען וויים ניט וועלכע ער האט גיגעסן (מביא חטאת) זאל ער ברייננען אקרבן חטאת. רבי עקיבא זאגט (מביא אשם תלוי) ער זאל

לף עם הספולה) . משום ספק מעילות ולין סוכה כר"ע : מביא ב' חטאות . והול שהכלן בב' העלמות . בלם ללו היתה שם ידיעה בינתים לינו חייב ללה ה' : זה מביא אשם תלוי וכו' . מוסף על הספולה שהול לריך להביא משום לוכל חלב . מביא לשם תלוי משום ספק מעילות : שניהן מביאין אשם א' . בשותפות ומתנין : רבי יוסי אומר כו' . ות"ק ר' יוסי וסלכה כמותו : ח חתיכה של הלב וחתיכה של חלב נותר כו' . מביא הטלת משום חלב ולשם תלוי מחמת ספק בל נותר שהנותר בכרת כחלב ולסור נותר חל על לסור

תלוי . אכל את השניה . מביא ש
חטאות ואשם ודאי . אבל אחד א
הראשונה. ובא אחר ואכל את השני
זה מביא חטאת . וזה מביא חטאת
ר"ע אומר זה מביא אשם תלוי . ו
מביא אשם תלוי . ר"ש אומר
חטאת . וזה חטאת. ושניהם מביא
אשם א' . רבי יוסי אומר אין שני
מביאין אשם אחד : ח חתיכה ש
חלב וחתיכה של חלב נותר . אכ
את אחת מהן . ואין ידוע את אי
מהם אכל . מביא חטאת ואשם תלוי

בריינגען אקרבן אָשָׁם אויך צום חַטָּאת פון סָפֵק וועגן טאָמער האָט ער גיגעסן די
חֵלֶב פון קָרְבָּן (אָכַל אֶת הַשְּׁנִיָּה) אויב ער האָט גיגעסן איין שטיקול חֵלֶב . דער נאָ
איז אים דער וואוסט גיוואָרין אז ער האָט גיגעסן חֵלֶב . נאָר ער וויס ניט וואָס
חֵלֶב איז גיוועזן . פון קָרְבָּן אָדער חוּלִין . דער נאָך האָט ער גיגעסן די אנדערע
שטיקול חֵלֶב אויך (מֵבִיא שְׁתֵּי חַטָּאוֹת וְאָשָׁם וַדַּאי) זאָל ער בריינגען צוויי חַטָּאוֹת או
איין אָשָׁם . ווייל ער האָט געוויס גיגעסן דיא חֵלֶב פון קָרְבָּן (אָכַל אֶחָד אֶת הָרִאשׁוֹנָה
אויב איינער האָט גיגעסן דיא ערשטע שטיקול חֵלֶב (וּבָא אַחֵר וְאָכַל אֶת הַשְּׁנִיָּה
דער נאָך איז גיקומען דער אנדערער אונ האָט גיגעסן דיא אנדערע שטיקול חֵלֶב
אונ מען וויס ניט וועלכער האָט גיגעסן דיא חֵלֶב פון קָרְבָּן (זֶה מֵבִיא חַטָּאת וְזֶה
מֵבִיא חַטָּאת) דער דאַרף בריינגען אחַטָּאת אונ דער דאַרף בריינגען אחַטָּאת . רבי
עֲקִיבָא זאָגט (זֶה מֵבִיא אָשָׁם תָּלוּי וְזֶה מֵבִיא אָשָׁם תָּלוּי) דער דאַרף בריינגען אאָשָׁם
צום חַטָּאת אונ דער דאַרף בריינגען אאָשָׁם צום חַטָּאת . ווייל אויף יעדען בזונדערע
איז אסָפֵק טאָמער האָט ער גיגעסן דיא חֵלֶב פון קָרְבָּן . רבי שִׁמְעוֹן זאָגט (זֶה חַטָּאת
וְזֶה חַטָּאת) דער דאַרף בריינגען אקָרְבָּן חַטָּאת . אונ דער דאַרף בריינגען אקָרְבָּן חַטָּאת
(וּשְׁנֵיהֶם מְבִיאִים אָשָׁם אֶחָד) אונ ביידע בריינגען איין אָשָׁם בְּשׁוּתָּפוּת . אונ זיי געמע
אויס אתְּנַאי . אויב איך האָב גיגעסן דיא חֵלֶב פון קָרְבָּן זאָל זיין דער אָשָׁם פאַר
מיר . אונ דיין געלט פון אָשָׁם שייַנקסטו מיר . אונ אויב דוא האָסט גיגעסן די חֵלֶב
פון קָרְבָּן . זאָל זיין דער אָשָׁם פאַר דיר . אונ מיין געלט פון אָשָׁם שיינק איך דיר . רבי
יוֹסֵי זאָגט (אֵין שְׁנַיִם מְבִיאִין אָשָׁם אֶחָד) צוויא מענטשין בריינגען ניט איין אָשָׁם
בְּשׁוּתָּפוּת : ח (חֲתִיכָה שֶׁל חֵלֶב וַחֲתִיכָה שֶׁל חֵלֶב נוֹתָר) אויב עס איז גילעגין צוויא
שטיקלאך חֵלֶב . איין שטיקול חֵלֶב איז גיוועזן פון חוּלִין . אונ איין שטיקול חֵלֶב איז גיוועזן
פון אקָרְבָּן וואָס עס איז געבליבען נאָך דיא צייט ווען מען טאָר שוין ניט מַקְרִיב
זיין (אָכַל אֶת אַחַת מֵהֶן) אונ ער האָט גיגעסן איין שטיקול חֵלֶב (וְאֵין יָדוּעַ אֶת אֵיזוֹ
מֵהֶם אָכַל) אונ מען וויס ניט וועלכע ער האָט גיגעסן (מֵבִיא חַטָּאת וְאָשָׁם תָּלוּי) זאָל
ער בריינגען אחַטָּאת . פאַר דיא חֵלֶב . אונ אאָשָׁם דאַרף ער בריינגען טאָמער האָט
ער גיגעסן דיא חֵלֶב פון קָרְבָּן וואָס איז נוֹתָר (אָכַל אֶת הַשְּׁנִיָּה) אויב ער האָט גיגעסן

אכל את השניה. מביא שלש חטאות. אכל אחד את הראשונה. ובא אחר ואכל את השניה. זה מביא חטאת ואשם תלוי. וזה מביא חטאת ואשם תלוי. רש"א זה חטאת וזה חטאת. ושניהם מביאים חטאת אחת. רבי יוסי אומר כל חטאת שהיא באה על חטא אין שנים מביאים אותה:

פרק ו **המביא** אשם תלוי. ונודע לו שלא חטא. אם עד שלא נשחט יצא וירעה בעדר. דברי ר"מ. וחכ"א ירעה עד

איסור חלב. לפי שהוא איסור מוסיף: מביא שלש חטאות. שתים משום חלב ואחת משום נותר. והוא שהיתה לו ידיעה בינתים. דאי לאו הכי אינו מביא אלא שתי חטאות. אחת משום חלב ואחת משום נותר והאי דלא תני הכא שלש חטאות ואשם ודאי כדתני לעיל. משום דהוא נותר אין בו שוה פרוטה דלא חזי למידי. ואשם מעילות אינו בא על פחות משוה פרוטה: כל חטאת שהיא באה על חטא. לאפוקי חטאת יולדת שאינה באה על חטא. דסבר ר' יוסי שנים מביאים אותה בשותפות ובתנאי כדאמרינן בפ"ק ופסק הלכה שאין חטאת באה בשותפות ואפי' חטאת של מחוסרי כפרה:

פ"ו **המביא** אשם תלוי. יצא וירעה בעדר. עם אחר. ואינו כחולין גמורים. דסבר ר"מ כיון דלא צריך ליה לא מקדים ליה: ירעה עד שיסתאב. דמתוך שלבו נוקפו בשעת הפרש' ומתירא

איין שטיקל חלב. דער נאך איז אים דער וואוסט געווארן אז ער האט געגעסן חלב. נאר ער ווייס ניט וואס דיא חלב איז געוועזן. פון קרבן אדער חולין. דער נאך האט ער געגעסן דיא אנדערע שטיקל חלב אויך (מביא שלש חטאות) דארף ער ברענגען דרייא חטאות. צווייא חטאות פאר דיא חלב אונ איין חטאת פאר די נותר. (אכל אחד את הראשונה) אויב איינער האט געגעסן דיא ערשטע שטיקל חלב (ובא אחר ואכל את השניה) דער נאך איז געקומען איין אנדערער אונ האט געגעסן דיא אנדערע שטיקל חלב (זה מביא חטאת ואשם תלוי) דער דארף ברענגען אחטאת פאר דיא חלב. אונ אאשם טאמער האט ער געגעסן דיא נותר (וזה מביא חטאת ואשם תלוי) אונ דער אנדערער ברענגט אויך אחטאת פאר דיא חלב. אונ אאשם טאמער האט ער געגעסן נותר. רבי שמעון זאגט (זה חטאת וזה חטאת) דר ברענגט אחטאת. אונ דר ברענגט אחטאת. ווארום ביידע האבן געגעסן חלב (ושניהם מביאים חטאת אחת) אונ ביידע ברענגען איין חטאת בשותפות. אויף דיא נותר. אונ זייא נעמען אויס אתנאי אויב דוא האסט געגעסן דיא נותר. זאל זיין דער חטאת פאר דיר אונ איך שענק דיר מיין געלט. אונ דער אנדערער זאגט אויך אזוי. רבי יוסי זאגט (כל חטאת שהיא באה על חטא) אלע חטאות וואס מען ברענגט פאר אעבירה (אין שנים מביאין אותה) קענען ניט ברענגען צווייא מענטשין בשותפות דעם חטאת:

פרק ו א (המביא אשם תלוי) אויב איינעם איז געוועזן אספק טאמער האט ער געטאהן אעבירה. האט ער געבראכט אקרבן אשם (ונודע לו שלא חטא) דער נאך איז אים דער וואוסט געווארן אז ער האט געוויס ניט געטאהן דיא עבירה (אם עד ש"א נשחט) אויב איידער מען האט געשאכטן דעם אשם איז אים דער וואוסט געווארן אז ער האט ניט געזינדיגט (יצא וירעה בעדר) זאל דער אשם גיין צוריק אין דיא סטאדע. אונ זאל זיך פיטערן מיט אלע בהמות. אונ ער איז שוין ניט קיין קרבן (דברי רבי מאיר) אזוי זאגט רבי מאיר (וחכמים אומרים) אונ דיא חכמים זאגן

מספק שחטא גמר ומוקדים ליה ואע"פ שלא סליחה לא הויא ידיעה. והרי גמר כל כפר
ילעוך. הלכך ירעה עד שיפול בו מום ויפלו ספיקו והוה ליה אשם תלוי כשר: אפי' הד
דמיו לנדבה לנדבה מכן עולה נדבה. והכא בכוס יזרק. דסבר ר' יוסי כלי שרת מקדש
בחכמים: הדם ישפך. לאמה במקדש [ל"ל את הפסול ליקרב וכל העומד ליזרק כזרו
שבעזרה]: לבית השרפה. ואף ע"ג דחולין שנשחטו בעזרה טעונים קבורה, הא כוי כזבח פסול שטעון שרפה: נזרק הדם. קודם שנודע לו: יאכל הבשר. דרחמנא אמר (ויקרא ה) והוא לא ידע ונסלח לו בשעת סליחה לא הוה ידיעה וה"נ בשעת זריקה הלה דהייגו שעת

שיכתאב. וימכר ויפלו דמיו לנדבה. ר' אליעזר אומר יקרב. שאם אינו בא על חטא זה. הרי הוא בא על חטא אחר. אם משנשחט נודע לו. הדם ישפך. והבשר יצא לבית השרפה. נזרק הדם. הבשר יאכל. ר' יוסי אומר אפי' הדם בכוס יזרק. והבשר יאכל:

ב אשם ודאי אינו כן. אם עד שלא נשחט יצא וירעה בעדר. משנשחט.

דמי והוי כאילו נזר
הדם כבר קוד
שביתה לו ידיעה ול
הלכה כרבי יוסי
ב אשם ודאי אי
כן. בהביא לא פלו
רבנן דאם נודע ל
עד שלא שחטו של
חטא. יצא וירע
בעדר לטעמא דרב
בהפס הוי כי

דלבו עוקפו גמר ומקדים מספק אבל אם

(וירעה עד שיסתאב) ער זאל זיך פיטערן ביז ער וועט בעקומען אפעלער (וימכר ויפ
דמיו לנדבה) וועט מען אים פאר קויפן אונ פאר דיא געלט וועט מען קויפן אנדער
בהמות. זייא זאלין זיין עולות. אונ מען וועט זייא מקריב זיין פאר אנדבה. רב
אליעזר זאגט (יקרב) מען זאל אים מקריב זיין פאר אאשם. אזוי וויא ער איז (שאם אינ
בא על חטא זה) ווארום אויב דער אשם קומט ניט אויף דיא עבירה וואס ער האט
אים אפ גישיידט (הרי הוא בא על חטא אחר) קומט ער אויף איין אנדער עבירה
ווארום יעדער מענטש האט עבירות וואס ער אליין ווייס גיט פון זייא (אם משנשח
נודע לו) אויב דער נאך וויא מען האט אים שוין גישאכטין. איז אים דער וואוס
גיווארין אז ער האט ניט גיטאהן דיא עבירה (הדם ישפך) זאל מען דיא בלוט אוי
גיסען אין דעם קוואל וואבער וואס אין דיא עזרה (והבשר יצא לבית השרפה) אונ די
פלייש זאל מען פאר ברענען (נזרק הדם) אויב דיא בלוט איז געשפריצט גיווארין אוי
דעם מזבח אזוי וויא דער דין איז. דער נאך איז אים דער וואוסט גיווארין אז ע
האט ניט געזינדיגט (הבשר יאכל) זאלין דיא כהנים עסין דיא פלייש פון דעם אשם
אזוי וויא פון אלע אנדערע כשרה אשמות. רבי יוסי זאגט (אפילו הדם בכוס יזרו
והבשר יאכל) אפילו דיא בלוט איז נאך אין דיא כלי. אונ עס איז אים דער וואוס
גיווארין אז ער האט ניט געזינדיגט. זאל מען שפריצען דיא בלוט אויף דעם מזבח
אונ דיא פלייש זאלין עסין דיא כהנים. אזוי וויא פון אלע כשרה אשמות: ב (אש
ודאי אינו כן) בייא אגעוויסען אשם איז ניט אזוי דער דין. דהיינו מען האט גיזאג
צו אמענטשין דוא האסט הנאה גיהאט פון הקדש. האט ער גימיינט עס איז אמת
אונ ער האט גיבראכט אאשם. דער נאך איז אים דער וואוסט גיווארין אז עס א
ליגען (אם עד שלא נשחט) אויב עס איז אים דער וואוסט גיווארין איידער מען הא
גישאכטין. האלטין אלע. דיא חכמים אויך (יצא וירעה בעדר) דער אשם זאל ג
צוריק אין דיא סטאדע אונ זאל זיך פיטערן מיט אלע בהמות. אונ ער איז שוין ג
קיין קרבן (משנשחט) אויב דער נאך וויא דער אשם איז שוין גישאכטין גיווארין. א

איהם

ודאי כגון אמרו לו אכלת קדש ונודע שלא אכלה שהוזמו העדים. א"נ כסבור קדש אכל ונמצא חולין. אבל אי מנחה דהקדש טעות היה: הרי זה יקבר. כיון דלא קדים הוי כחולין שנשחטו בעזרה דטעונין קבור: נזרק הדם והבש׳ יצא לבית השריפה. בגמ׳ מפרש דמי שהכה עיל ה"ז יקבר. לא שנו הכא הבשר יצא לבית השרפה. דכיון דסבר אשם ודאי חולין הוא ולא קדים לעולם אינו נשרף אלא יקבר: שור הנסקל אינו כן. כאשם תלוי.

הרי זה יקבר. נזרק הדם. הבשר יצא לבית השרפה. שור הנסקל אינו כן. אם עד שלא נסקל. יצא וירעה בעדר. משנסקל. מותר בהנאה. עגלה ערופה אינה כן. אם עד שלא נערפה תצא ותרעה בעדר. משנערפה הקבר במקומה. שעל ספק באה מתחלה. כפרה ספיקה. והלכה לה:

דהכא לא פליגי רבנן שאם נודע שלא הרג יצא וירעה בעדר: עגלה ערופה אינו כן. כאשם תלוי. שאם עד שלא נערפה נמצא ההורג. תצא ותרעה בעדר. ורמב"ם פי׳ שור הנסקל אינו כן כאשם ודאי דאשם ודאי משנשחט הרי זה יקבר. ושור הנסקל משנודע לאחר שנסקל מותר בהנאה. ועגלה ערופה אינה כן כשור הנסקל. דאפי׳ אם נודע משנסקל. מותר בהנאה. ועגלה ערופה אם נודע ההורג משנערפה העגלה תקבר במקומה: כפרה

אים דער וואוסט גיווארין אז ער האט ניט געזינדיגט (הרי זה יקבר) זאל מען דעם אשם בגראבין (נזרק הדם) אויב דער נאך וויא מען האט שוין דיא בלוט געשפריצט אויף דעם מזבח. איז אים דער וואוסט גיווארין אז ער האט ניט געזינדיגט (הבשר יצא לבית השרפה) זאל מען דיא פלייש פאר ברענגען (ועיין בהרע"ב) (שור הנסקל אינו כן) אאקס וואס מען דארף אים פאר שטיינגען. איז ניט אזוי וויא אאשם תלוי (אם עד שלא נסקל) אויב איידער מען האט אים פאר שטיינט. איז דער וואוסט גיווארין אז מען דארף אים ניט פאר שטיינגען. זאגין דיא חכמים אויך (יצא וירעה בעדר) ער זאל גיין צוריק אין סטאדע אונ זאל זיך פיטערין מיט אלע בהמות. אונ מען מעג אים שעכטין אונ עסין (משנסקל) אויב דער נאך וויא מען האט אים שוין פאר שטיינט. איז דער וואוסט גיווארין אז מען האט אים ניט גידארפט פאר שטיינגען (מותר בהנאה) מעג מען פון אים הנאה האבין (עגלה ערופה אינה כן) דיא קאלב וואס מען דארף איר אפ האקין דעם קאפ אזוי וויא עס שטייט אין דיא סדרה שופטים. איז ניט אזוי וויא אאשם תלוי (אם עד שלא נערפה) אויב איידער מען האט איר אפ גיהאקט דעם קאפ. איז דער וואוסט גיווארין אז מען דארף איר ניט אפ האקין דעם קאפ (תצא ותרעה בעדר) זאל זיא גיין צוריק אין דיא סטאדע אונ זאל זיך פיטערין מיט אלע בהמות. אונ מען מעג איר שעכטין אונ עסין (משנערפה) אויב דער נאך וויא מען האט איר שוין אפ גיהאקט דעם קאפ. איז דער וואוסט גיווארין אז מען האט איר ניט גידארפט אפ האקין דעם קאפ (תקבר במקומה) זאל מען איר בגראבין אויף דעם ארט וואו מען האט איר אפ גיהאקט דעם קאפ (שעל ספק באה מתחלתה) ווארום ווען מען האט איר גיבראכט אפ צו האקין איר דעם קאפ. איז דאך גיוועזן ווייל מען האט ניט גיוואוסט ווער עס האט דעם מענטשין גיהרגת. אונ ווען מען האט איר אפ גיהאקט דעם קאפ האט מען נאך אויך ניט גיוואוסט ווער עס האט דעם מענטשין גיהרגת (כפרה ספקה) האט זיא מכפר גיוועזן דעם ספק (והלכה לה) אונ זיא איז אוועק גיגאנגען. דאס מיינט מען זיא האט אפ גיטאהן דיא מצוה אין גאנצין. דריבער איז ניט קיין אונטערשייד וואס דער נאך איז גיווארין. צו מען ווייס איצט ווער עס האט גיהרגת.

ספיקה. בשעת עריפה. שהרי עדיין ספק שמא עשה לו לאו. אבל השתא ליכא למיח
היה. והלכה לה. הלכך אסורה בהנאה. דהא כפר יוה״כ: ורב״א. אין מביאים אשם
ותקבר כדין כל העגלות הערופות: ג מתנדב תלוי דהיינו טעמא דמייתי אשם תלוי מקמ
אדם אשם תלוי. דכל עלמא של אשם תלוי דמתידע ליה להגן עליו מן היסורים עד שיודע
נדבה הוא דאי ס״ד לו שהחוטא אשם ש
חובה הוא כי מתידע גופו של ישראל ואי
ליה שחטא אמאי אשם תלוי בא בנדבה
מייתי חטאת אלא ש״מ והלכה כחכמים
נדבה הוא: חוץ מאחר ד חייבין להביא לאחר
יה״כ. דהאי ימות יה״כ. דה״ק (ויקרא
הכנה הוא דאיכא יז) מכל חטאתיכם
למיחש בספק שוסחטא לפני ה׳ תטהרו

ג ר׳ אליעזר אומר מתנדב אדם אשם תלוי בכל יום ובכל שעה שירצה. והיא נקראת אשם חסידים. אמרו עליו על בבא בן בוטי שהיה מתנדב אשם תלוי בכל יום. חוץ מאחר יוה״כ יום אחד. אמר המעון הזה. אילו היו מניחים לי הייתי מביא. אלא אומרים לי המתן עד שתכנס לספק. וחכ״א אין מביאין אשם תלוי אלא על דבר שזדונו כרת. ושגגתו חטאת: ד חייבי חטאות ואשמות ודאין שעבר עליהן יוה״כ. חייבין להביא לאחר יוה״כ. חייבי אשמות תלויין.

אדער מען ווייס איצט אויך ניט. דריבער דארף מען די קאלב בגראבן און מען
טאר ניט הנאה האבן פון איר. אזוי וויא פון איין אנדער עגלה ערופה (ועיין בהרע״ב :
ג (רבי אליעזר אומר) רבי אליעזר זאגט (מתנדב אדם אשם תלוי בכל יום ובכל שעה
שירצה) אמענטש מעג ברייגגען אאשם אלע טאג און אלע שעה ווען ער וויל. פון
ספק וועגן טאמער האט ער געזינדיגט (והיא נקראת אשם חסידים) און דאס ווערט
גירופין דער אשם פון די פרומע (אמרו עליו על בבא בן בוטי שהיה מתנדב אשם
תלוי בכל יום) מען האט גיזאגט אויף בבא בן בוטי אז ער פלעגט ברייגגען אלע טאג
אאשם טאמער האט ער געזינדיגט (חוץ מאחר יום כפורים יום אחד) נאר דעם ערשטין
טאג נאך יום כפור האט ער ניט גיבראכט קיין אשם. ווייל יום כפור האט דאך
געבטין מכפר גיוועז אלע עבירות (אמר) בבא בן בוטי האט גיזאגט (המעון הזה) איך
שווער ביא דעם וואהנונג : ביא דעם בית המקדש (אילו היו מניחים לי הייתי מביא)
ווען מען וואלט מיך גילאזט וואלט איך דעם ערשטין טאג נאך יום כפור אויך גיבראכט
אאשם (אלא אומרים לי המתן עד שתכנס לספק) נאר מען זאגט צו מיר איך זאל
ווארטין ביז איך וועל קענען האבין אספק טאמער האב איך געזינדיגט (וחכמים
אומרים) און די חכמים זאגין (אין מביאים אשם תלוי) מען טאר ניט ברייגגען אאשם
ווען מען וויל (אלא על דבר שזדונו כרת ושגגתו חטאת) נאר אויב אים איז אספק
טאמער האט ער גיטאהן אזוי אעבירה וואס אז מען וואלט איר גיטאהן במזיד קומט
אויף איר כרת. און אז מען וואלט איר גיטאהן בשוגג דארף מען ברייגגען אחטאת.
אויף אזוי אספק דארף מען ברייגגען אאשם תלוי: ד (חייבי חטאות ואשמות ודאין
שעבר עליהן יום הכפורים) די מענטשין וואס דארפין ברייגגען חטאות. אדער אשמות
אויף געוויסע עבירות וואס זייא האבין גיטאהן. און עס איז אריבער גיגאנגען יום כפור
חייבין להביא לאחר יום הכפורים) דארפין זייא ברייגגען די קרבנות נאך יום כפור
(חייבי אשמות תלוין פטורים) און די מענטשין וואס דארפין ברייגגען אשמות אויף
אספק. טאמער האבין זייא גיטאהן די עבירה. און עס איז אריבער גיגאנגען יום

חטא באין מכיר בו אלא המקום דהיינו שלא נודע לו שחטא יוה"כ מכפר. אבל חטא דאיכא דידע ביה חוץ מן המקום אין יוה"כ מכפר: ה חטאת העוף ספק כגון שילדה ואין יודעין אם מין חייב אם מין פטור: מפני שמכשירתה לאכול בזבחים. דמחוסרת כפרה היא מספק ואינה יכולה לאכול בקדשים עד שתביא כפרתה: משנמלקה נודע לה. שלא ילדה: הרי זו תקבר. כדין חולין היא דמותרת בהנאה דחולין גמורין הוא. דמשום שנשחטה בעזרה ליכא למיסר. דלא אסרה תורה אלא שחוטה. אבל מליקה לא. אבל רבנן גזרו דאסורה בהנאה. שמא יאמרו נהנין מחטאת העוף ספק חטאת העוף הבאה על הספק אינה נאכלת דשמא חולין היא ונבלה היא דמליקה נבלה בחולין ואסורה נמי בהנאה דשמא קדש היא וקדש שאינו נאכל אסור בהנאה: ו המפריש ב' סלעים. שכך הוא דין אשם דכתיב באשם מעילות (שם ה) בערכך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם ותרגום שקלים סלעים. ואשם גזילות ואשם תלוי למדים מאשם מעילות בג"ש נאמר כאן בערכך ונאמר להלן בערכך ואשם שפחה חרופה נמי הואיל והוא איל הוי אף הוא בכסף סלעים כג' אשמות הללו שהן איל אבל אשם מצורע ואשם נזיר דבתרווייהו כתיב כבש לאשם אין בהם בכסף שקלים: אם היה אחד מהן יפה שתי סלעים. אע"פ שבשעת הפרשה לא היה יפה אלא סלע אם בשעת

פטורים. מי שבא על ידו ספק עבירה ביוה"כ. אפי' עם חשכה פטור. שכל היום מכפר: ה האשה שיש עליה חטאת העו"ף ספק. שעבר עליה יוה"כ. חייבת להביא לאחר יוה"כ. מפני שמכשרתה לאכול בזבחים. חטאת העוף הבא על ספק. אם משנמלקה נודע לה. הרי זו תקבר: ו המפריש שתי סלעים לאשם. ולקח בהן שני אילים לאשם. אם היה אחד מהן יפה שתי סלעים. יקרב לאשמו.

כפור. דארפין זייא שוין ניט ברייננען דיא אשמות (מי שבא על ידו ספק עבירה ביום הכפורים) ווען איינעם איז געווארין אספק אום יום כפור טאמער האט ער געטאהן היינט דיא עבירה (אפילו עם חשכה) אפילו עס איז שוין באלד נאכט (פטור) פון דעסטוועגין דארף ער ניט ברייננען קיין קרבן אשם (שכל היום מכפר) ווארום דער גאנצער טאג יום כפור ביז נאכט. איז מכפר דיא עבירות: ה (האשה שיש עליה חטאת העוף ספק) אויב אאשה דארף ברייננען אטויב פאר אחטאת פון ספק וועגין. ווייל זיא ווייס ניט וואס זיא האט מפיל געווען. אקינד אדער אשטיקיל בלוט (שעבר עליה יום הכפורים) אונ עס איז אריבער געגאנגען יום כפור (חייבת להביא לאחר יום כפור) דארף זיא ברייננען דעם חטאת נאך יום כפור (מפני שמכשרתה לאכול בזבחים) ווייל דורך דעם חטאת מעג זיא עסין קדשים. מוז זיא דאך מקריב זיין דעם חטאת. ווארום אז זיא וועט ניט מקריב זיין דעם חטאת. וועט זיא ניט טארין עסין קדשים (חטאת העוף הבא על ספק) אאשה וואס ברייננגט פון ספק וועגין אטויב פאר אחטאת (אם משנמלקה נודע לה) אויב דער נאך ווייא מען האט שוין אפ געבראכין דיא קאפ פון דיא טויב. איז איר דער וואוסט געווארין אז זיא האט מפיל געווען אשטיקיל בלוט ניט קיין קינד (הרי זו תקבר) זאל מען דיא טויב בגראבין: ו (המפריש שתי סלעים לאשם) אויב איינער האט אפ געשיידט צוויא טאלער ער זאל פאר זייא קויפין אאשם. אונ אזוי איז דער דין אז אאשם דארף קאסטין צוויא טאלער (ולקח בהן שני אילים לאשם) אונ ער האט געקויפט פאר דיא צוויא טאלער צוויא אילים פאר אאשם. יעדער איל קאסט איין טאלער (אם היה אחד מהן יפה שתי סלעים) אויב

והב' ירעה עד שיסתאב. וימכר ויפלו דמיו לנדבה. לקח בהן שני אילים לחולין. אחד יפה שתי סלעים ואחד יפה עשרה זוז. היפה שתי סלעים יקרב לאשמו. והשני למעילתו אחד לאשם ואחד לחולין. אם היה של אשם יפה שתי סלעים. יקרב לאשם. והשני למעילתו. ויביא עמה סלע

כפרה יפה שניה כפרה. דכמה שהוא שוה בשעת כפרה אזלי' הלכך אותו שהוא יפה עכשיו בשעת כפרה ב' סלעים יקרב לאשמו ואע"פ שלא קנהו מתחלה אלא בסלע והשני ירע' לפי שנקח במעו' אשם ויפלו דמיו לנדב' דהכי קי"ל מותר אשם לנדבה: לקח בהם ב' אילים לחולין. לאכילה מעל במעות ויצאו לחולין: יפה י' זוזים. כדי ב' סלעים שמעל בהן וחומשן שהסלע ד' זוזים: היפה ב' סלעים יקרב לאשמו. דהא אותו אשם שספרי' עליו [המעות]: והשני למעילתו. מפרש בגמרא לא שיקריב אותו לאשם אלא שיהנו

לגזבר בשביל ב' סלעים שהוציא לח שנתחייב בהן ובחומשן שהם בין הקרן וחמ י' זוזים. ויביא אשם בב' סלעים מביתו לח מעילה: א' לאשם וא' לחולין. לקח סלעים שהפריש קדם ב' אילים לאשם וא' לאכילת ומעל בסלע: אם של אשם יפה סלעים יקרב לאש כא' שהרי לשמו ממעות שנפרשו והשני. שהוא יקרב למעילתו מעילות על שהוציא כלע אחד של קדש וכגון דאיהו נמי יפה ב' סלעים דאין מעילות פחות מב' סלעים כסף: ויביא

דער נאך זענען אילים טייערער געווארין. אונ איין איל איז ווערט צוויי טאלער (
לאשמו) זאל מען איין איל מקריב זיין פאר אאשם (והשני ירעה עד שיסתאב) אונ
אנדערין איל זאל מען פיטערין ביז ער וועט בעקומען אפעלער (וימכר ויפלו דמיו לנ
אונ מען זאל דעם איל פאר קויפין. אונ פאר דיא געלט זאל מען קויפין אנ
בהמות אונ מען זאל זייא מאכין פאר עולות אונ מען זאל זייא שיינקען
מזבח. ווען דער מזבח וועט זיין ליידיג זאל מען זייא מקריב זיין (לקח בהן שני א
לחולין) אויב ער האט גיקויפט פאר דיא צווייא טאלער צווייא אילים. ער זאל זייא ש
אונ עסין. דער נאך זענען אילים טייערער גיווארין (אחד יפה שתי סלעים) איין
איז ווערט צווייא טאלער. אבר גילדין (ואחד יפה עשרה זוז) אונ איין איל איז ווערט
גילדין (היפה שתי סלעים יקרב לאשמו) דער איל וואס איז ווערט צווייא טאלער
מען אים מקריב זיין פאר אאשם (והשני למעילתו) אונ דעם אנדערין איל וואס
ווערט צעהן גילדין. זאל מען אים געבין צום גבאי פון הקדש. ווארום אז ער הט גי
פאר דיא צוויי טאלער וואס זענען גיווען הייליג דיא צוויי אילים פון זיינעטוועג
זאל זייא שעכטין אונ עסין. האט ער דאך הנאה גיהאט פון הקדש. דארף ער
בצאהלין צוא הקדש דיא צוויי טאלער מיט אפינפטעל מעהר. דאס איז צעהן גילדין
צייטין איז גיוועין אטאלער פיר גילדין. אונ ער מוז נעמען פון זיין אייגענע געלט
טאלער אונ קויפען פאר זייא נאך אאשם פאר אקרבן מעילה (אחד לאשם ואחד ל
אויב ער האט גיקויפט פאר דיא צוויי טאלער איין איל פאר אטאלער. ער זא
אאשם. אונ איין איל האט ער גיקויפט פאר אטאלער. ער זאל אים שעכטין או
(אם היה של אשם יפה שתי סלעים) אויב דער איל וואס איז אאשם איז טי
גיווארין אונ ער איז ווערט צוויי טאלער (יקרב לאשמו) זאל מען אים מקריב זיי
אאשם (והשני למעילתו) אונ אויב דער אנדערער איל איז אויך ווערט צוויי ט
זאל ער זיין אאשם. ווייל ער האט הנאה גיהאט פאר איין טאלער פון דיא ה

וחומשה: ז המפריש חטאתו ומת. לא יביאנה בנו אחריו. לא יביאנה מחטא על חטא. אפי' על חלב שאכל אמש. לא יביאנו על חלב שאכל היום. שנאמר (ויקרא ד) קרבנו על חטאתו. שיהא קרבנו לשם חטאו: ח מביאין מהקדש כשבה. שעירה. מהקדש שעירה. כשבה. מהקדש כשבה ושעירה. תורין ובני יונה. מהקדש תורין ובני יונה. עשירית האיפה. כיצד הפריש לכשבה או לשעירה. העני. יביא עוף. העני·

סלע וחומשה. קרן שמעל בו וחומשה שהרי סלע הקדש הוליא לחולין: ז לא יביאנה בנו אחריו. אם שגג הבן בשגגת חטאת לא יביא חטאת שהפריש אביו כי' דיכופר בה על שגגתו: ח מביאים מהקדש כשבה שעירה. אם הפריש מעות ליקח כבשה לחטאתו. יכול ליקח בה שעירה אם ירלה: הפריש לכשבה או לשעירה. הפריש מעות לקנות בהן כבשה.

צוויא טאלער. אונ ער האט גיקויפט פאר אטאלער אאיל פאר זיך צום עסן (ויבא את עמה סלע וחומשה) אונ ער זאל ברייגגען צום גבאי פון הקדש אטאלער מיט אפינפטיל. פאר דעם טאלער פון הקדש וואס ער האט אוים גיגעבן פאר זיך. וואס ער האט גיקויפט דעם איל פאר אטאלער פאר זיך צום עסן: ז (המפריש חטאתו ומת) אויב איינער האט אפ גישייט אבהמה זיא זאל זיין אחטאת. אונ ער איז גישטארבין (לא יביאנה בנו אחריו) אויב דער זוהן האט אויך גיטאהן אעבירה וואס מען דארף ברייגגען איף איר אחטאת. זאל ער ניט ברייגגען דעם חטאת פון זיין פאטער פאר זיין עבירה (לא יביאנה מחטא על חטא) אויב ער האט גיטאהן צוויא עבירות וואס עס קומט אויף זייא צוויא חטאות. דהיינו ער האט גיגעסן חלב אונ בלוט. אונ ער האט גיזאגט אויף אבהמה זיא זאל זיין אחטאת פאר דיא חלב וואס איך האב גיגעסן. טאר ער ניט ברייגגען דעם חטאת אויף דיא בלוט וואס ער האט גיגעסן (אפילו על חלב שאכל אמש לא יביאנו על חלב שאכל היום) אויב ער האט נעכטין גיגעסן חלב אונ ער האט היינט גיגעסן חלב. אונ ער האט גיזאגט אויף אבהמה זיא זאל זיין אחטאת פאר דיא חלב וואס איך האב גיגעסן נעכטין טאר ער ניט ברייגגען דעם חטאת אויף דיא חלב וואס ער האט גיגעסן היינט (שנאמר) ווארום עס שטייט אין פסוק (קרבנו על חטאתו) ער זאל ברייגגען אקרבן אויף זיין חטאת (שיהא קרבנו לשם חטאו) מען זאל מקריב זיין דעם קרבן פאר דיא עבירה וואס מען האט איר אפ גישייט: ח (מביאין מהקדש כשבה שעירה) אויב איינער האט אפ גישיידט געלט ער זאל קויפען פאר זייא אשעפס מקריב צוא זיין אקרבן. מעג ער קויפען פאר דעם געלט אציג פאר אקרבן (מהקדש שעירה כשבה) אדער ער האט אפ גישיידט געלט ער זאל קויפען פאר זייא אציג מקריב צוא זיין אקרבן. מעג ער קויפען פאר דעם געלט אשעפס פאר אקרבן (מהקדש כשבה ושעירה) אויב ער האט אפ גישיידט געלט ער זאל קויפען פאר זייא אשעפס אדער אציג מקריב צוא זיין אקרבן. מעג ער קויפען פאר דעם געלט (תורים ובני יונה) אלטע טויבין אדער יונגע טויבין מקריב צוא זיין פאר אקרבן (מהקדש תורין ובני יונה) אויב ער האט אפ גישיידט געלט ער זאל קויפען פאר זייא אלטע טויבין אדער יונגע טויבין מקריב צוא זיין אקרבן. מעג ער קויפען פאר דעם געלט (עשירית האיפה) אצענטיל איפה מעהל מקריב צוא זיין אמנחה (כיצד) וויא אזוי (הפריש לכשבה או לשעירה) אויב איינער האט אפ גישיידט געלט ער זאל קויפען פאר זייא אשעפס אדער אציג מקריב צוא זיין אקרבן (העני) אונ ער איז ארעם גיווארין (יביא עוף) זאל ער קויפען פון דיא געלט

יביא עשירית האיפה. הפרי
לעשירית האיפה. העשיר. יב
עוף. העשיר. יביא כשבה ושעיר
(הפריש כשבה או שעירה. ונסתאב
אם רצה יביא בדמיהן עוף. הפרי
עוף ונסתאב. לא יביא בדמיו עשיר
האיפה. שאין לעוף פריון): ט רש
כבשים קודמין לעזים. בכ״מ. יכ

או שעירה: העני. יביא בהן עוף. והשאר
חולין. דכתיב בקרבן עולה ויורד. גבי כשבה
ושעירה מחטאתו אשר חטא דמשמע ממקצת
הדבר שהפריש לחטאתו שאם העני יביא עוף
ממקצת דמים הללו. וגבי עוף נמי כתיב
מחטאתו. דמשמע דאם העני יותר מביא
ממקצת דמי העוף עשירית האיפה וגבי
עשירית האיפה כתיב על חטאתו דמשמע אם
העשיר יוסיף על הדמים הללו ויביא עוף. או
אם העשיר יותר. יביא כשבה או שעירה: ונסתאבה. כומה. אם רצה יביא בדמ
עוף. כגון אם העני: שאין לעוף פדיון. דבפסולי המוקדשים כתיב (ויקרא כז) והעמ
את הבהמה לפני הכהן והיה אפשר שיאמר והעמיד אותה מה תלמוד לומר הבהמה לו
לך בהמה כפדית. ואין עופות ולא עצים ולא לבונה ולא כלי שרת נפדים: ט כבש

אעוף וצוויי אלטע טויבין אדער צוויי יונגע טויבין אונ זאל זייא מקריב זיין אקרבן .
דיא איבעריגע געלט נעמט ער צוריק פאר זיך (העני) אז ער איז שטארק אר
גיווארין . זאל ער קיין טויבין אויך ניט קויפען (יביא עשירית האיפה) נאר ער זאל קי
פון דיא געלט אצעהנטיל איפה מעהל . אונ מקריב זיין אמנחה . אונ דיא איבעריג
געלט נעמט ער צוריק פאר זיך (הפריש לעשירית האיפה) אויב איינער האט אפ געשי
געלט ער זאל קויפען פאר זייא אצעהנטיל איפה מעהל צוא אמנחה (העשיר) אונ
איז רייך געווארין (יביא עוף) זאל ער צוא לייגין נאך געלט אונ זאל קויפען צוויי אל
טויבין אדער צווייא יונגע טויבין . אונ זאל זייא מקריב זיין אקרבן (העשיר) אז ער
שטארק רייך געווארין . זאל ער ניט קויפען טויבין (יביא כשבה ושעירה) נאר ער
צוא לייגין געלט אונ זאל קויפען אשעפס אדער אציג . אונ זאל זייא מקריב
אקרבן (הפריש כשבה או שעירה ונסתאבו) אויב איינער האט אפ געשיידט אשעפ
אדער אציג זייא זאלין זיין אקרבן . אונ זייא האבען בעקומען אפעלער . אונ דער
הבית איז ארעם געווארין (אם רצה יביא בדמיהן עוף) אויב ער וויל פאר קויפט
דעם שעפס אדער דיא ציג . אונ ער קויפט פאר דיא געלט צווייא אלטע טו
אדער צוויי יונגע טויבין . אונ דיא איבעריגע געלט נעמט ער פאר זיך (הפריש
ונסתאב) אויב איינער האט אפ געשיידט צוויי טויבין זייא זאלין זיין אקרבן . אונ בי
טויבין אדער איין טויב האט בעקומען אפעלער (לא יביא בדמיו עשירית האיפה)
ער ניט פאר קויפען אונ ניט אויסטאהשין דיא טויבין אויף געלט . אונ בריינגען
דיא געלט אצעהנטיל איפה מעהל אמנחה (שאין לעוף פדיון) ווארום אעוף קען
ניט אויס טאהשין אויף געלט דער עוף זאל ווערין חולין אונ דיא געלט זאל ווע
הייליג : ט רבי שמעון זאגט (כבשים קודמין לעזים בכל מקום) ביי אלע קרבנ
שטייט אין דיא תורה שעפסין פריער וויא ציגען . עס שטייט אין דיא תורה
הכבשים ומן העזים תקחו . איר זאלט נעמען פון שעפסין אונ פון ציגען . שטייט פר
שעפסין דער נאך ציגען (יכול מפני שהן מובחרין מהן) וואלט איך מיינען ווייל שע
איז בעסער וויא ציגען אונ אז איינער זאגט איך נעם אויף מיר איך זאל ברי
אעולה . אונ ער האט שעפסין אונ ציגען . זאל ער בריינגען אשעפס ניט אציג .

מפני שהן מובחרין מהן. ת"ל (ויקרא ד) ואם כבש יביא קרבנו לחטאת. מלמד ששניהם שקולין. תורין קודמין לבני יונה בכל מקום. יכול מפני שהן מובחרים מהן. ת"ל (שם יב) ובן יונה או תור לחטאת מלמד ששניהן שקולין. האב קודם לאם בכל מקום. יכול שכבוד האב עודף על כבוד האם. ת"ל (שם יט) איש אמו אביו תיראו. מלמד ששניהם שקולים. אבל אמרו חכמים. האב קודם לאם בכל מקום. מפני שהוא ואמו חייבין בכבוד אביו. וכן בתלמוד תורה. אם זכה הבן

קודמים לעזים. בכל דוכתא הקדים הכתוב כבשים לעזים. דכתיב (שמות יב) מן הכבשים ומן העזים תקחו (במדבר טו) או לשה בכבשים או בעזים. יכול האומר הרי עלי עולה. ויש לו כבש ועז יביא כבש דוקא. ת"ל אם כבש יביא קרבנו. ולעיל מניה כתיב והביא את קרבנו שעירת עזים. כאן הקדים עז לכבש ללמד ששניהם שקולים. ואי זה מהן שירצה יביא: תורים קודמין לבני יונה. דבכול מקומות כתיב ברישא תורין. והדר בני יונה: אם זכה הבן לפני הרב. שרוב חכמתו למד

אשעפס איז בעסער (תלמוד לומר) שטייט אין פסוק (והביא את קרבנו שעירת עזים. ער זאל ברענגען זיין קרבן א ציג. דער נאך שטייט אין פסוק (ואם כבש יביא קרבנו לחטאת) אויב ער וועט ברענגען זיין קרבן אשעפס פאר א חטאת. האט די תורה פריער געזאגט ער זאל ברענגען א ציג. אונ אויב ער וויל קען ער ברענגען א שעפס. שטייט שוין דא א ציג פריער ווי א שעפס (מלמד ששניהם שקולים) לערונט אונז דער פסוק אז זייא זענען ביידע גלייך. אונ מען מעג ברענגען וועלכע מען וויל. ציגען אדער שעפסין (תורין קודמין לבני יונה בכל מקום) ביי אלע קרבנות שטייט אין די תורה אלטע טויבן פריער ווי יונגע טויבן. ועס שטייט תורים ובני יונה) (יכול מפני שהן מובחרים מהן) וואלט איך מיינען ווייל אלטע טויבן איז בעסער ווי יונגע טויבן (תלמוד לומר) שטייט אין פסוק (ובן יונה או תור לחטאת) מען זאל ברענגען איונגע טויב אדער אאלטע טויב פאר אחטאת. שטייט איונגע טויב פריער ווי אאלטע טויב (מלמד ששניהם שקולין) לערונט דער פסוק אז זייא זענען ביידע גלייך. אונ מען מעג ברענגען וועלכע מען וויל. איונגע טויב אדער אאלטע טויב (האב קודם לאם בכל מקום) אין די גאנצע תורה ווא עס שטייט דער נאמט פאטער אונ מוטער. שטייט פריער דער פאטער דער נאך די מוטער. אזוי ווי עס שטייט כבד את אביך ואת אמך (יכול שכבוד אב עודף על כבוד אם) וואלט איך מיינען אז מען דארף געבן דעם פאטער מער כבוד ווי די מוטער (תלמוד לומר) שטייט אין פסוק (איש אמו ואביו תיראו) יעדער מענטש זאל מורא האבען פאר זיין מוטער אונ פאר זיין פאטער. שטייט פריער די מוטער דער נאך דער פאטער (מלמד ששניהם שקולים) לערונט אונז דער פסוק אז זייא זענען ביידע גלייך (אבל אמרו חכמים) נאר די חכמים האבען געזאגט (האב קודם לאם בכל מקום) אויב דער פאטער פערלאנגט פון זוהן ער זאל אים בעדינען. אונ די מוטער פערלאנגט פון זוהן ער זאל איר בעדינען. זאל ער פריער בעדינען דעם פאטער. דער נאך זאל ער בעדינען די מוטער (מפני שהוא ואמו חייבין בכבוד אביו) ווייל דער זוהן אונ די מוטער ביידע מוזין בעדינען אונ געבן כבוד דעם פאטער (וכן בתלמוד תורה) אונ אזוי איז דער דין ביי תורה לערנען (אם זכה הבן לפני הרב) אויב דער זוהן האט זוכה געוועזן צוא לערנען תורה

אמו: קודם את האב. בכל מקום כגון להשיב אבידה ולפדות מבית השבי ולהחיות ולפרוק עמו. ואם אביו תלמיד חכם. אע״פ שאינו שקול כנגד רבו אביו קודם לרבו. ואפי׳ רבו מובהק:

לפני הרב. קודם את האב בכל מקו
מפני שהוא ואביו חייבין בכבוד רבו

סליק מסכת כריתות

מסכת מעילה

קדשי קדשים ששחטן בדרום. אע״פ שדינן להשחט בצפון. לא תימא כמאן דחנקינהו דמו. והוו כקדשים שמתו שאלו ידי מעילה דבר תורה קמ״ל. דקדשים שמתו לא חזו כלל. אבל דרום כסי דאינו ראוי לקדשי קדשים. אבל ראוי הוא לקדשים קלים הלכך מועלין בהן ומי שנהנה מהם שוה פרוטה מביא קרבן מעילה. ולא בלבד כי נשחטו בדרום וקבל דמן בצפון. הוא דמועלין בהן משום דעיקר עבודה בצפון הוי [כדין] דמקבלה ואילך מצות כהונה. אלא אפילו שחטן בצפ וקבל דמן בדרום. אע ג דעיקר עבודה הויא בדרום שלא כדין. אפ״ה מועלין בהן: חזר דמן בלילה. אע״ג דלילה לאו זמן הקרבה. מועלין בהן: בלילה וזרק דמן ביום. הכי ק בהן הוא דמועלין. דהא זרק ביום דעיקר עבודה הוא אלא זו ואין צריך לומר זו קתני או ששחטן בצפון. וחשב עליהן לאכלן חוץ לזמנו שהוא פגול שיש בו כרת. או חוץ למקו

קדשי קדשים ששחטן בדרום
מועלין בהן. שחטן בדרו
וקבל דמן בצפון. בצפון וקבל דמ
בדרום. שחטן ביום וזרק בלילה
בלילה. וזרק ביום. או שחטן חו
לזמנן וחוץ למקומן. מועלין בהן

ביא זיין רבי (קודם את האב בכל מקום) איז דער רבי פריער פאר זיין פאטער צו יעדע
זאך (מפני שהוא ואביו חייבין בכבוד רבו) ווייל ער אונ זיין פאטער זענען מחויב צו
געבין כבוד דעם רבי. דאס איז נאר אז דער פאטער איז אעם הארץ. אבער אז דע
פאטער איז אלמדן. אפילו ער איז ניט אזוי אלמדן וויא דער רבי. פון דעסטוועגן איז דע
פאטער פריער וויא דער רבי:

פרק א א (קדשי קדשים ששחטן בדרום) אז מען האט גישאכטין אחטאת אדער אאש
אין דרום זייט פון מזבח (מועלין בהן) אויב מען האט הנאה פון זייא דאר
מען ברייגען אקרבן מעילה (שחטן בדרום וקבל דמן בצפון) אויב ער האט זייא גישאכט
אין דרום זייט פון מזבח אונ ער האט צו גינומען אין אבעקין דיא בלוט פון זייא א
צפון זייט פון מזבח. אדער פאר קערט איז גיוועז (בצפון וקבל דמן בדרום) ער האט
זייא גישאכטין אין צפון זייט פון מזבח. אונ ער האט צו גינומען אין אבעקין די
בלוט פון זייא אין דרום זייט פון מזבח (שחטן ביום וזרק בלילה) אדער ער האט
גישאכטין דיא קרבנות ביא טאג. אונ ער האט געשפריצט דיא בלוט פון זייא ביי
נאכט (בלילה וזרק ביום) אדער ער האט זייא גישאכטין ביא נאכט. אונ ער האט
געשפריצט דיא בלוט פון זייא ביא טאג (או שחטן חוץ לזמנן וחוץ למקומן) אדער
ווען ער האט זייא גישאכטין האט ער גיטראכט ער זאל עסן דיא פלייש פון זיי
לייגער וויא דיא צייט איז צום עסין. אדער ער האט גיטראכט ע
זאל עסין דיא פלייש פון זייא ניט אויף דעם ארט וואס מען דארף זייא עסין (מועלי
בהן) אויב מען האט הנאה פון אין קרבן פון דיא אלע קרבנות. דארף מען ברייגע

ל

אקרבן